

32 ÅR MED

DAMALL- SVENSKAN

– STJÄRNORNA, KLUBBARNA OCH DRÖMMARNA

ISBN: 978-91-977449-4-2

Utgiven av: Bokförlaget Gre-Ny-Lin

Huvudförfattare: Lars Nylin

Redaktör: Niclas Green

Intervjuer: Mattias Danielsson och Niclas Green

Form: Rickard Linder

Tabeller & statistik: Alexander Rikner Scholz

Samtliga bilder i boken är tagna av Bildbyrån, som sedan 1953 byggt upp Skandinavien's största arkiv av sportbilder. Mer information: www.bildbyran.se

www.grenylin.se

www.rickardlinder.site

**DAM-
ALLSVENSKAN
ÅR FÖR ÅR**

ELON ELON ELON

Rafines

Linköping FC

Teknomedia

Sporten følger du m

INNAN DAM- ALLSVENSKAN

NÄR ÖXABÄCK BLEV LANDETS BÄSTA DAMLAG i slutet av 1960-talet talades det ofta om att klubben varit med om att starta damfotbollen. Det var ett påstående extremt långt från sanningen. Det Öxabäck bidragit till, med den äran, var att äntligen popularisera något som borde ha varit självklart långt tidigare.

Redan under 1700-talet rapporterades det om bollspelande kvinnor på det skotska höglandet. Parallellt med att herrfotbollen började sätta sina regler på 1860-talet följde kvinnor efter. På 1890-talet fick damfotbollen ett första genombrott i den moderna fotbollens hemland England och snart fanns det ett

tiotal klubbar i Londonområdet. Matcher kunde dra upp till 10 000 åskådare. Den första officiella matchen som spelades mellan kvinnor ägde rum vid Crouch End i London den 23 mars 1895. Flickorna organiserades i lag som representerade norra och södra London.

Tidningen Manchester Guardian skrev: "Deras kostymer kom till stor uppmärksamhet. En eller två lagde korta kjolar över sina knickerbockers. När nyheten har gått bort tror jag inte kvinnors fotboll kommer att locka folkmassorna." Staden Preston blev det första fästet och klubben Dick Kerr's Ladies FC blev den stora dominanten. Klubben, som i laget

länge hade damfotbollens första fixstjärna Lily Parr, existerade mellan åren 1917 och 1965 och drog under totalt mer än 800 matcher såväl in enorma pengar till välgörenhet som stora åskådarmassor.

I en match på Goodison Park i Liverpool spelade laget inför 52 000 åskådare, publikrekord för damfotboll fram till vår tid. 1920 vann Dick Kerr's Ladies inför 25 000 åskådare mot ett franskt lag i vad som räknas som den första damlandskampen.

Parallellt började damfotboll etablera sig även i Sverige. 1917 bildades de första damfotbollslagen, motståndare var så kallade "gubblag". Till en av matcherna kom 1 700 åskådare. Den första av media

omskrivna matchen mellan två damfotbollslag spelades 1918 i Stockholmsförorten Aspudden inför 500 åskådare. Stockholms kvinnliga IK mötte ett samlingslag från söder om Stockholm, matchen slutade 0-0.

Men tanken gillades inte av manliga fotbollsexperter. Den inflytelserika tidskriften Nordiskt Idrottslif skrev: "Det finns icke ord nog starka att fördöma kvinnlig fotboll – om flickorna eller deras förespråkare vilja tagas på allvar. Gärna må de klä sig i gymnastikbyxor och sparka till en lämplig boll då och då, men för all del, icke under anspråk på att detta skall hava något med fotbollsspel att göra. Redan en hel del annan kvinnlig tävlingsidrott är fullkomligt förkastlig

och den förkastligaste av dem alla skulle kvinnliga fotbollen bli va." 1921 förbjöd engelska FA sina proffsklubbar att låta damfotboll spelas på medlemmarnas arenor. Svenska motsvarigheter tog då chansen att stoppa damfotbollens framfart.

Idrottsbladet skrev: "I England och Frankrike ha damerna börjat spela fotboll i oroväckande hög grad, och i England anser man att det gått för långt, ty fotboll är inget spel för damer. Den veka kvinnokroppen mår inte bra av hårda törnar. Därför böra damerna låta bli att spela fotboll och i stället ägna sig åt simning, landhockey och andra ädlare sportgrenar."

Motståndet gjorde att damfotbollen i princip förlorade tre decennier i sin utveckling. I Sverige uppstod de första serierna i Västerbotten och Göteborg på 1950-talet och först på 1960-talet blev sporten utbredd över landet. Öxabäck, bildad 1966, blev den första seriösa moderna svenska damklubben.

Starten för Öxabäck har beskrivits många gånger: En vårkväll 1966 åkte några tjejer från Öxabäck på dans i Borås. Där träffade de Kerstin Larsson, som vaktat motståndarnas mål i en jippomatch ett tag innan. Sällskapet beslöt att starta en seriös klubb. Den första matchen 1966 spelades mot ett "gubblag" på grusplanen bakom fabriken i Öxabäck. 1967 åkte laget runt i Sverige och spelade

totalt 24 uppvisningsmatcher, varav 16 mot andra damlag. Mot damlagen gör Kerstin Johnson 64 mål, och Öxabäcks sammanlagda målskillnad i dammatcherna blir 107–12.

I maj 1968 startades i Öxabäcks regi en av de första svenska damfotbollsserie, troligen den första. Med sex klubbar från Västergötland och norra Halland. Serien fick namnet Västergötlands damfotbollsserie, men blev snabbt allmänt känd som Damallsvenskan. I premiären vann Öxabäck med hela 13–0 borta mot Hyssna. Klubben vann alla sina matcher och slutade med den förkrossande målskill-

naden 67–2. Serien existerade i sju år till 1974, och vinnare av titeln alla sju gånger blev just Öxabäck.

Under sommaren 1968 följdes Västergötlands damfotbollsserie av serier i bland annat Bollnäsområdet, Eskilstuna, norra Skåne och Umeå. År 1969 fick Stockholm, Göteborg och Malmö sina första damfotbollsserier. 1970 bestämdes att tävlingsspel för damer skulle kräva licens precis som hos herrarna. Det registrerades 728 spelare premiäråret.

1971 var annars året när damfotboll började etablera sig på allvar i Sverige. Det här året fanns det 48 förbundsarrangerade damserier i 17 av 24 distrikt. Det var också året när England fick en första cup för damer. Innan det hade damfotbollen kommit igång på allvar i bland annat Danmark, där hade det funnits en serie sedan 1959 som inspirerat bland annat de som startade verksamheten i Öxabäck.

1972 avgjordes det första riksmästerskapet inom svensk damfotboll, nu fanns det 4 901 licensierade spelare, och 1973

fick det status som svenskt mästerskap. Öxabäck blev det året de första officiella svenska mästariinnorna. Vid det här laget spelade man i alla serier på fullstor plan med elva spelare och med samma speltid som männen.

1973 kom det stora genombrottet nationellt och internationellt. Gränsen för 10 000 licensierade spelare passerades och Öxabäck vann det första officiella SM-guldet. 1973 var också året då Sveriges första damlandslag såg sitt ljus. Den 25 augusti spelades den första officiella landskampen mot Finland på Åland 1973 (0-0).

1975 mötte Sverige England i två matcher, de första utomnordiska landskamperna. Vid hemmamatchen sattes nytt svenskt publikrekord för damfotboll med nästan 3 000 åskådare. En trenations-turnering med Sverige, Danmark och Finland blev sedan damlandslagets stora utmaning fram till det första inofficiella Europamästerskapet i Italien 1979, där Sverige slutade trea.

Fortfarande fanns om inte ett aktivt motstånd så åtminstone en tröghet som kunde liknas vid ett slags passivt motstånd. Man, och det var män det handlade om, frågade sig hur planerna skulle räckta till, hur gjorde man med omklädningsrummen, det var svårt nog

att rekrytera domare till herrfotbollen, hur skulle det lösas? Men damfotbollen hade nu tagit fart på allvar och gick inte att hejda, allra minst på elitnivå. Damserierna var ännu ett ansvar för distrikten. Men 1977 fanns det åtta så kallade elitgrupper, ett år senare ytterligare tre. Svenska Fotbollförbundet bestämde nu att det var dags att forma en seriepyramid motsvarande herrarnas.

1978 blev efter det nyckelåret i den nuvarande Damallsvenskans förhistoria. Det året startade gamla Division 1 som fram till 1987 med grundserie i ett antal serier och följande slutspel tog fram en SM-vinnare. 15 oktober 1978 vann

Öxabäck SM-guld för tredje gången, då man besegrade Hammarby IF med 2-1. Ann-Kristine Lindkvist gjorde båda målen. Matchen spelades på Öxabäcks hemmaplan Hagavallen, inför 2 803 åskådare (tio gånger Öxabäcks befolkning)

Även intresseorganisationen Elitfotboll Dam grundades 1978, den är sedan dess intresseorganisation för de två högsta ligorna, Damallsvenskan och Elitettan. I Division 1 dominerade Öxabäck, Jitex och Sunnanå, med Hammarby och Malmö som utmanare. I bilden fanns också några uppmärksammade småortsklubbar utöver Öxabäck: som Mallbacken och Dalhem.

Från 1980 bantades med jämna mellanrum antalet division 1-serier för att till sist vara två. Den sista upplagan av gamla division 1 vanns i den norra serien av just gotländska Dalhem IF medan den södra serien plus SM-slutspelet vanns av Öxabäck IF. Öxabäck vann division 1 södra, SM, Svenska cupen och Hallsvenskan.

Efter detta ansågs tiden äntligen mogen för en Damallsvenskan som täckte hela landet, och till skillnad från herrallsvenskan, gjorde damernas första serie när den startade 1988 verkligen detta. Äventyret hade inletts.

EBBA ANDERSSON spelade i pionjärklubben Öxabäck när den skördade enorma framgångar under 1970- och 1980-talen. Som lagkapten förde hon klubben till fyra guld i den första upplagan av Allsvenskan: 1972, 1973 och 1975. Vid 38 års ålder debuterade Ebba i landslaget och var lagkapten då den första officiella landskampen för damer spelades 1973.

”Vi hatade att förlora. Och vi fick hit många bra tjejer. Jag kan inte säga att vi spelade för att det skulle vara jämställt. Det var bara för att det var så roligt” sa Ebba till Expressen 2003. Ebba Andersson spelade tills hon fyllde 50, men då i en lägre division. När Andersson fyllde 75 år 2010 beskrev damfotboll.com henne som ”Den svenska damfotbollens urmoder”.

EBBA ANDERSSON

Född: 1935

KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN

ÖXABÄCKS IF

(SPELADE EJ I NUVARANDE DAMALLSVENSKAN)

”Vi hatade att förlora. Och vi fick hit många bra tjejer.”

STOCKHOLMSTJEJEN ANN JANSSON

blev den tidiga damfotbollens röst och profil i medier. Dels för att hon var mycket bra, inklusive att hon 1972 gjorde damlandslagets första mål någonsin, men också av det praktiska skälet att hon bodde i Stockholm och hade nära till Sveriges Radio. På planen representerade hon Älvsjö AIK och Hammarby.

”Jag ville spela fotboll och då fick man ta tag i saker själv

Hon har sagt till tidningen Offside om sin start: ”Jag ville spela fotboll och då fick man ta tag i saker själv. Det var en bra tid också. Det fanns drag kring damfotbollen. I Hammarby hade vi säkert 200 åskådare per match, många var äldre män som sett fotboll sedan 50-talet och som tyckte att herrmatcher blivit tråkiga.”

Född: 1957

ANN JANSSON

KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN

HAMMARBY IF

(SPELADE EJ I NUVARANDE DAMALLSVENSKAN)

ANETTE BORJE- SSON

FÖDD: 1954
KLUBBAR: TUVE IF, JITEX, GAIS
I DAMALLSVENSKAN: 1988-1991

MEG EGENA ORD

"DÄR JAG VÄXTE UPP var det inget konstigt att tjejer spelade fotboll. Vi samlades på gården, både killar och tjejer, och spelade. Så fort det blev fint väder var vi ute och spelade, föräldrar var också med. Det var skillnad i skolan, då fick jag reaktioner och då blev det lite konstigt. "Du ska väl inte vara med", fick man höra. Eller "vi ska inte ha tjejer i laget". Jag var rätt bra på fotboll och spelade med pojklaget hemma, men när vi skulle spela skolturnering fick jag inte vara med.

Taktiskt hände det mycket redan på 1970-talet. Jag hade tränare som Ulf Lyfors och Tord Grip i landslaget och Kaj Hansson. När Tord Grip blev förbundskapten i slutet av 1970-talet pratade vi i landslaget hur man skulle löpa, hur man skulle vara positionerad. Vi tränade på överlappningar, löpningar, visst, det var inga helt nya grejor, men Grip gjorde det väldigt tydligt och tränade på det så att vi kunde det.

Det exploderade egentligen runt 1984, när vi vann EM-guld, antalet licensierade spelare låg på mellan 5.000 och 10.000 tio år tidigare. Runt 1984 låg vi plötsligt på 30.000. Allt blev mer organiserat, det ordnades tipselitläger som fångade upp talangerna. Vi fick kontroll på de bästa tjejerna, utbildningen och talangutveckling blev bättre. Det första F16-landslaget spelade landskamp någon gång 1985 eller 1986, då hade det börjat ordentligt. I början av min karriär fanns många fotbollsspelare som

inte var fotbollsspelare, i dag är ju lägstanivån bland spelarna så otroligt mycket högre. Tekniken, den fysiska kapaciteten, allt har utvecklats. Det finns fler som spelar, ett betydligt större urval. Många börjar spela i väldigt unga år.

Sponsring, där trampar vi fortfarande i samma träsk. Både högst upp, i elitfotbollen, och längre ner i divisioner och i pojk- och flickfotbollen. Snedfördelningen är helt enorm. I herrfotbollen har spelare i

” I början av min karriär fanns många fotbollsspelare som inte var fotbollsspelare, i dag är ju lägstanivån bland spelarna i Damallsvenskan så otroligt mycket högre. Tekniken, den fysiska kapaciteten, allt har utvecklats”

division ett och division två betalt, i damernas elitettan, näst högsta divisionen, är det inte så. På damsidan är det prat om att de ska få tvätten fixad och inte behöva ta hem träningskläderna. Vi har inte kommit längre. Även på lägre nivå är det så att alla företag stöttar herrfotbollen, tio gånger mer. Och pojkfotbollen får mycket större resurser än flickfotbollen på lokal nivå. Jag tror ofta att det inte ens är ett medvetet, utan det bara blir så för att det alltid har varit så. Här borde både mammor och pappor tänka till och sätta press på sina klubbar. Så att tjejerna får samma villkor som pojkarna, det är där det börjar. Näringslivet borde se till att stötta sina lag lika mycket.

Det mesta jag en gång började drömma om har väl nästan redan hänt. När jag började spela drömde jag om att få spela mästerskap och på 1970-talet kom nordiska mästerskapen, det fanns inget i världen

utanför Norden som ens liknade det. Sedan kom EM och VM, men mycket av det andra är kvar. Jag har inte drömt färdigt. Jag hoppas att damfotbollen inte bara ska vara en stor sport när det är VM utan jag vill ha en förändring totalt. Att Damallsvenskan ska få mer uppmärksamhet. Jag är nöjd med att ha varit en del av den här utvecklingen, att ha bidragit”.

1988

MÄSTARE:

ÖXABÄCK

1988 BLEV DET VERKLIGHET.

Damfotbollen fick en rikstäckande allsvenska, 20 år efter det första spelet om SM. Serien var dessutom mer "allsvensk" än herrarnas. Här fanns klubbar från Sunnanå i Skellefteå i norr till Malmö FF i söder, i öster fanns Dalhem på Gotland och i väster GAIS och Jitex från Göteborgsområdet. Även huvudstaden fanns med, premiärsäsongen representerad av Hammarby.

Många trodde att småklubbar som Öxabäck och Mallbacken skulle få problem i det nya, mer kostsamma serieupplägget. Det slutade med att Öxabäck, som två decennier tidigare hade varit och sjösatt svensk damfotboll den nya eran, vann såväl grundserien som slutspelet. Pionjärerna i svensk damfotboll var bland annat inblandade i ett antal målrika matcher: Öxabäck-Hammarby 8-0, Dalhem-Öxabäck 0-8 och Öxabäck-Dalhem 7-2.

PUBLIKSNITT:

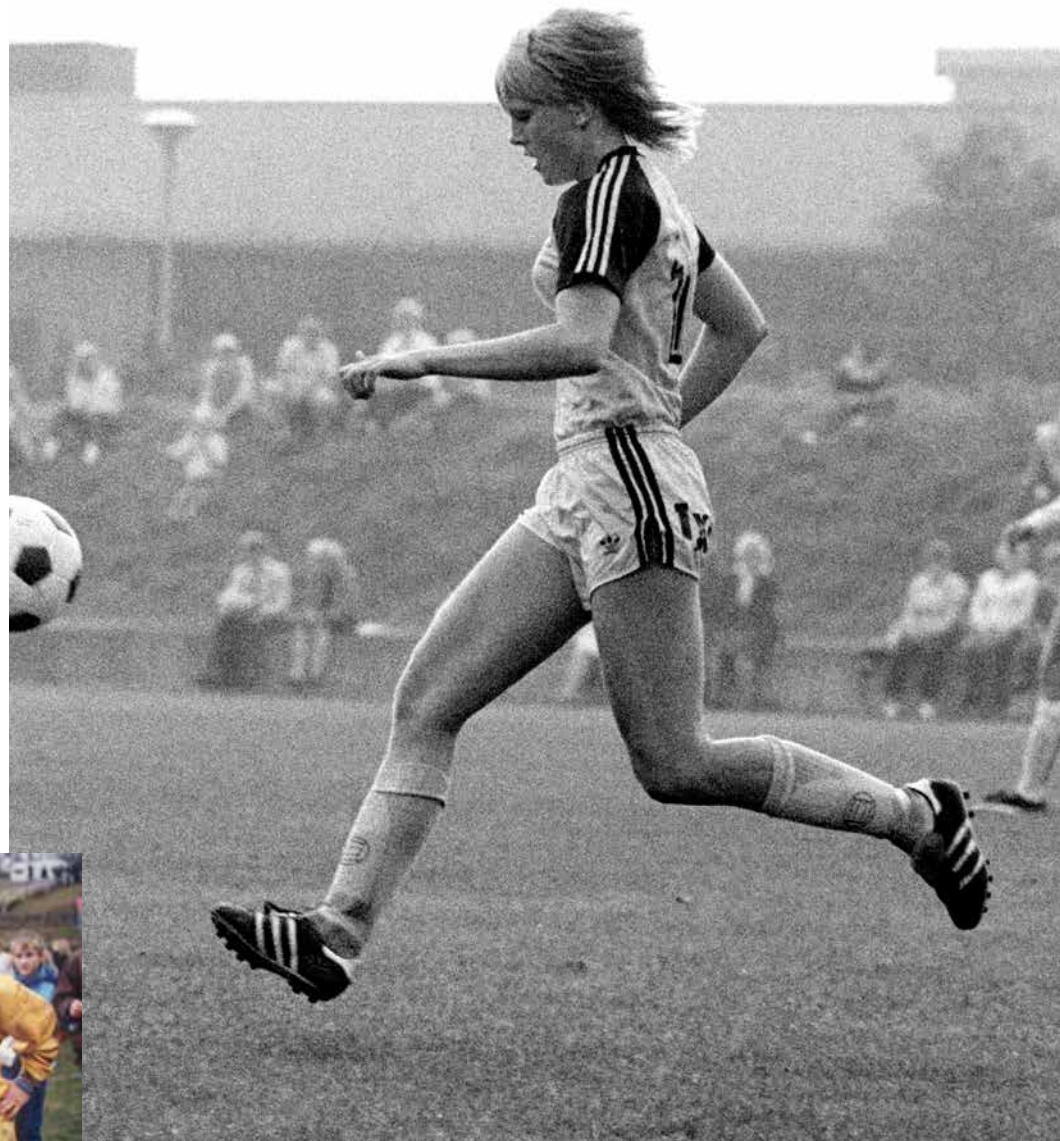
204

VINNARE SKYTTELIGAN:

**LENA VIDEKULL,
ÖXABÄCK, 24 MÅL**

Även Mallbacken från Fryksdalen i Värmland klarade sig utmärkt och gick som fyra i grundserien även de till slutspel. Den småklubb som klarade sig sämst var Dalhem, året innan hade man nått SM-semifinal, nu åkte klubben ur.

Seriens största profiler blev målspottarna Lena Videkull (som vann skytteligan), Gunilla Axén och Pia Sundhage. Men det kom också en serie uppmärksammade importörer redan till den första upplagan av det vi jubilerar med den här boken: som norskan Heidi Störe (Trollhättan), den nederländska landslagsspelerskan Janny Timisela (Hammarby) och den franska landslagsmålvakten Sylvie Josset (Dalhem).

PUBLIKSNITT:

200

VINNARE SKYTTELIGAN:

ELEONOR HULTIN,
JITEX BK, 25MAL

1989

MÄSTARE:

JITEX BK

SÄVÄL SERIEN SOM SM-SLUTSPELET VANN AV JITEX BK SOM MED DETTA AVSLUTADE EN LÅNG PERIOD AV DOMINANS FÖR ÖXABÄCK - TITELN ÅRET INNAN SKULLE SÅ SMÅNINGOM VISA SIG BLI ÖXABÄCKS SISTA.

Jitex avslutade under säsongen också västgötarnas långa segersvit hemma på Hagavallen. När Öxabäck 30 maj förlorade med 1-2 hade man inte förlorat hemma sedan i augusti 1985, totalt 47 matcher, 1985 var det Gais som vann. En annan förändring i serien var att Stockholmsinslaget fördubblades när Djurgården fanns med. Djurgården nådde dessutom SM-slutspel och förstärkte ytterligare huvudstadens positioner, som dittills helt hållits av Hammarby.

En trist händelse var när Brages Anna Frithioff skadade sig allvarligt, extra uppmärksammat eftersom Frithioff även var elitskidåkerska.

1990

MÅSTARE:

MALMÖ FF

I GRUNDSERIEN SÅG DET LÄNGE UT

som att Jitex skulle dominera säsongen. I augusti ledde man ett tag med tolv poäng trots att Pia Sundhage gått till Hammarby och även i övrigt tappat en hel del rutin. Men så småningom kom Malmö FF igång med en mycket stark höst, till sist vann MFF såväl grundserien som SM-slutspelet. I finalmatcherna besegrades ett Öxabäck som fortsatt fanns med i toppstriden. Bland skytteligavinnaren Lena Videkulls 22 mål fanns seriens dittills vackraste, ett skott på långt håll till 3-0 bakom Elisabet Leidinge i Jitex mål.

I skuggan av förhandsfavoriterna gjorde Sunnanå en stark insats som nykomling och gick till slutspel. Desto sämre gick det för Strömsbro från Gävle. 22 förluster och totalt 7-72 i målskillnad, Damallsvenskans svagaste resultat står sig än i dag som bottenrekord. Även Mallbacken åkte ur, men profetior om att småklubben från Sunne inte skulle komma tillbaka visade sig senare helt fel.

PUBLIKSNITT:

157

VINNARE SKYTTELIGAN:

LENA VIDEKULL,
MALMÖ FF, 21 MÅL

Serien drabbades tyvärr av två tragedier, en med dödlig utgång. Mallbackens Carina Adolfsson skadades svårt i en bilolycka men överlevde. Den 19-åriga backtalangen Camilla Larsson i Öxabäck avled däremot efter säsongen sedan hon slagit huvudet i en bänk under träning.

PUBLIKSNITT:

167

VINNARE SKYTTELIGAN:

LENA VIDEKULL,
ÖXABÄCK, 28 MÅL

1991

MÄSTARE:

MALMÖ FF

GRUNDSERIEN 1991 FICK EN RAFFINERAD AVSLUTNING

eftersom alla topplag möttes inbördes i slutet. Detta förutom Gideonsberg, som hade sina svåraste matcher runt vändningen av serien. Sex lag slogs till slut om fyra finalplatser och Gideonsberg smög i slutomgången sig fram till den sista platsen av dessa.

Malmö hade ryckt i grundserien redan efter 17 omgångar och även i slutspelet blev MFF, med skyttedrottningen Lena Videkull, i spetsen för svåra för tippade utmanaren Jitex. De sistnämnda hade annars ett namnkunnigt och rutinerat lag med bland andra Anette Börjesson, 37 år, Anette Nicklasson, 36, och Elisabeth Leidinge, 34. I första finalen avgjorde ett självmål inför säsongens bästa publiksiffra, 852 åskådare.

Titeln var skåningarnas totalt femte. I botten stred Mariestad och Sundsvall om att undvika degradering. Medelpadsklubben drog det längsta strået trots att man råkade ut för säsongens två största utskåpningar: 0-7 hemma mot Öxabäck/Mark respektive 0-8 borta mot Djurgården.

Seriens besvikelse blev Hammarby, som klappade genom helt. Stockholmarna låg trea i grundserien efter 17 omgångar, men tog sedan bara en seger till. Öxabäck bytte namn till Öxabäcks/Mark IF för att sluta tätare band till klubbens hemkommun Mark.

1992

PUBLIKSNITT:

164

VINNARE SKYTTELIGAN:

ANNELI ANDELÉN,
ÖXABÄCK / MARK IF, 26 MÅL

MÅSTARE:

GIDEONSBERGS IF

GRUNDSERIEN vanns av Öxabäck/Mark IF, men SM-guldet togs hem av Gideonsbergs IF. Inte alls oräddvinst eftersom Västerås-klubben i grundserien gjorde flest mål, 87, inklusive 11-0 mot Jitex, och släppte in minst 24, men ändå inte vann serien. Öxabäck triumferade istället genom att bland annat vinna med 5-2 mot just Gideonsberg på Arosvallen i Västerås i början av hösten, även det andra mötet lagen mellan slutade med seger för västgötarna.

I finalmatcherna blev det omvänt. Gideonsberg vann båda matcherna och blev de sjunde SM-vinnarna 22 år efter att klubben grundats. Stjärna i laget var Helen Nilsson, som kommit från Sundsvall och även blivit landslagsspelare under säsongen. En detalj från finalen: den andra matchen var nära att skjutas upp, på matchdagen var det en decimeter snö på planen.

Efter säsongen tappade Öxabäck/Mark sina tre huvudsponsorer, på många sätt början på fallet för klubben som var den första stora dominanten i svensk damfotboll. I motsatt riktning gick hårdtsatsande Älvsjö, som gick upp i högsta serien, något som skulle bära rejält med frukt senare under årtiondet.

PUBLIKSNITT:

148

VINNARE SKYTTELIGAN:

ANNELI ANDELÉN,
ÖXABÄCK / MARK IF, 29 MÅL

1993

MÄSTARE:

MALMÖ FF

MALMÖ FF TOG TREDJE SM-TITELN PÅ FYRA ÅR.

SM-tronen lånades alltså bara ut ett år till Gideonsberg. MFF vann fem av sex matcher mot övriga topplag vilket helt avgjorde serien. Första raka Damallsvenskan utan slutspel blev sammantaget en stor framgång bland annat genom lyckliga tillfälligheter med spelprogrammet. I näst sista omgången blev det en ren seriefinal mellan Jitex och Malmö. Den slutade oavgjort och tre lag – även Gideonsberg fanns teoretiskt med i bilden - hade nu chansen till titeln inför en sista omgång där Malmö FF ändå redde ut det hela.

Denna säsong innehöll serien hela tre nykomlingar, sedan Jitex BK och Gais efter ekonomiska problem slagit samman sina allsvenska lag och bildat nya klubben Jitex BK/JG93.

LENA VIDEKULL

MED EGNA ORD

“Jag har inget minne från första matchen i damallsvenskan, men flera minnen från min första säsong i högsta serien som då hette division ett. Det var 1984 och jag spelade i Trollhättan och det var före damallsvenskans tid, så högstadivisionen var indelad i två serier, norr och söder. Vi var inte tippade att gå så långt men gick till slutspel och slog ut Hammarby i semifinal och jag avgjorde i förlängningen. Men det starkaste minnet var SM-finalen. Vi mötte Jitex och det var jättestort i Trollhättan. Första finalen spelade vi hemma och det kom 2.500 personer, det var ovanligt på den tiden. Jitex hade väl tio landslagsspelare och många var mina idoler.

Vi förlorade med 6-0 men lyckades hålla siffrorna nere i returen.

1984 var ett genombrottsår för mig och jag gjorde landslagsdebut i EM-finalen mot England. Hemma på Ullevi vann vi med 1-0. Returen spelade på en gytjtig plan i Luton och vi förlorade 0-1. Engelskorna spelade långbollar medan vi försökte spela på marken, vilket var nästan omöjligt. Jag blev utbytt i andra halvlek. Ulf Lyfors (förbundskapten 1980-1987) ville ha in straffskyttar och jag var lite för ny i de sammanhangen. Vi vann straffläggningen, så jag inledde min landslagskarriär med ett EM-guld.

Rent fotbollsmässigt är den bästa lagkamrat jag spelat med Pia Sundhage. Hon debuterade väldigt tidigt som senior och den kunskap hon besitter är nästan unik. Hon var duktig på det mesta och vi spelade mycket ihop i anfall.

Jag spelade mycket med Elisabeth Leidinge, som var världens bästa målvakt. Fotarbetet var inte det bästa, men det utvecklade hon också efterhand när tillbakaspel till målvakt blev förbjudet. Hon hade mod ute i straffområdet och var alltid smart placerad. Dessutom var hon duktig på att sätta igång spelet, hon hade blicken. Och så hade hon pondus. Som utespelare

FÖDD: 1962
KLUBBAR: TROLLHÄTTANS IF, KRONÄNGS IF,
ÖXABÄCKS IF, MALMÖ FF
I DAMALLSVENSKAN: 1988-1998

aktade man sig för att göra misstag, hon kunde ryta till ordentligt.

Anette Börjesson var strategen, en typisk lagkaptensspelare. Hon hade bra teknik, jättebra blick för spelet och var mycket betydelsefull för landslaget. Hon var libero men var duktig när hon gav sig av på offensiva utflykter. Dessutom hade hon ett fantastiskt tillslag, vilket var rätt ovanligt då. Hon tog både straffar och frisparkar och hade bra precision och bra kraft. Hon var ju badmintonspelare (två EM-silver) och fick med sig en del från en individuell idrott också, att vara envish och stark mentalt själv. Hon hade varit med i

“1984 var ett genom - brottsår för mig och jag gjorde landslagsdebut i EM-finalen mot England“

mästerskap, spelat viktiga matcher och vek aldrig ner sig. Hon var en spelare som andra kunde stötta sig mot. Alla passar inte som lagkaptener och liksom glömmar av sig själva. Men Anette Börjesson var en väldigt bra lagkapten och gick före och visade med sitt spel.

En spelare som inte riktigt fick den uppmärksamhet hon förtjänade var **Anneli Andelén**, som jag spelade med i Öxabäck. Jag förstod aldrig varför vi aldrig fick spela ihop i landslaget. Vi blev ofta uttagna ihop, men fick aldrig chansen att spela tillsammans. Sundhage hade ju flyttat ner i planen på den här tiden och med Annelis intelligens och klurighet borde hon ha lyfts fram mer i landslagssammanhang. Anneli var dessutom en väldigt skön typ, en sån som behövs även i landslag, för vissa av oss var för fokuserade.

Vi två var väldigt starka tillsammans. Vi gjorde 18 mål var och ingen annan var i närheten, men i landslaget var det Anneli som drabbades. Jag fick fortsätta spela, med nya partners.- En annan spelare jag

vill nämna är **Eva Andersson** från Sundsvall. Hon var också med och vann EM-guld 1984. Innermittfältare, fantastisk bollvirtuos... Hon var lite egen, hade ofta inte riktigt koll på vilka vi skulle möta före match. Men en spelare med fantastisk spelförståelse och teknik.

Men det finns många fler spelare som inte får den uppmärksamhet de förtjänar. Fotboll är ett lagspel där vi aldrig klarar oss utan varandra. Det är så lätt att det blir mycket fokus på den som gör många mål. Eller på en bra målvakt.

Ulf Bergquist är den tränare som betytt mest för mig. Han förändrade träningsupplägget när han kom till Trollhättan, något som hjälpte mig till landslaget. Han införde hårdare träningar, mer fys och det blev ett helt annat upplägg med en röd tråd i träningarna. Han var också strukturerad och duktig på att få fram det bästa i varje spelare. Ulf var också förbundskapten en period. Han och **Kaj Hansson** i Jitex, och **Ulf Svensson** i Öxabäck var förgrundsfigurer på tränarsidan.

En bra tränare är någon som kan se alla spelare. Själva träningarna är så pass utvecklade nuförtiden. Det är egentligen viktigare att kunna få en grupp att fungera

tillsammans. Det är så många olika viljor, starka viljor, det upplevde jag både i Malmö FF och Öxabäck, så en tränare behöver vara både lyhörd men i slutändan vara den som bestämmer. Jag har varit med om tränare som gör som spelarna tycker och då blir det en enda röra.

I mitt jobb som ungdomsansvarig försöker jag att lyssna mycket på varje spelare och att låta dem vara delaktiga, man lär sig mer om man känner sig delaktig. Jag hälsar på alla, försöker vara rättvis. På ungdomsidan är det viktigt att låta spelare sticka ut, men att vara tydlig med att det finns ramar. Om det är mycket störningar kring en spelare, ta ett samtal med spelaren, skicka inte bara iväg henne. Är det för mycket störningar, se till att en tränare pratar med tjejen och låt resten av spelarna fortsätta som vanligt. Bestraffning tror jag inte på, samtal är bättre.

Det är viktigt att inse att alla spelare inte är likadana. Man får lära sig att se och lyssna på olika sätt med olika spelare. Ibland tänker jag att det hade varit lättare att vara målvaktstränare och bara ha två spelare att begripa mig på.

I Göta BK hade jag flera ungdomstränare som givetvis betydde mycket. Vi var en grupp tjejer som spelade tillsammans och tränare var ju föräldrar till tjejerna i laget.

På den lilla orten där jag bodde fungerade det så. Och flera av de föräldrarna hade ett bra sätt att ta hand om oss. Jag och en kompis spelade i pojklag också, vi var alldeles för bra för de andra tjejerna. Och en bit upp i åldern kunde vi jämföra oss med killarna, men så fick vi inte fortsätta och jag blev damlagsspelare vid 12 års ålder, men det gick ju bra ändå.

I dag tappar vi många tjejer för tidigt, redan i 15-årsåldern. Man borde ha fler serier för att undvika att ungdomar börjar spela med vuxna för tidigt, ofta innan de är mogna fysiskt och mentalt. Skaderisken är hög när man inte är färdig och möter vuxna spelare i närkamper. Målet bör vara att spela med jämnåriga så länge som möjligt”.

1994

MÅSTARE:

MALMÖ FF

VINNARE SKYTTELIGAN:

PUBLIKSNITT:

ANNELI ANDELÉN, 127

ÖXABÄCK, 33 MÅL

1994 KLASSEDES DAMALLSVENSKAN

som världens bästa liga, men tyvärr hade inte den breda publiken upptäckt detta, den lockade endast 127 åskådare i snitt per match. Hade fler kommit hade de fått uppleva ett Malmö FF som utvecklats till en effektiv segermaskin, dessutom nu med backresen Eva Zeikfalvy tillbaka efter en sejour i Tyresö.

Hammarby stretade länge mot bakom Malmö, men några till synes onödiga poängförluster avgjorde, silvret var dock klubbens bästa placering sedan 1985. Man hade också seriens bästa i Kristin "Kicki" Bengtsson som efter säsongen fick Diamantbollen. Andra året för fusionen Jitex/JG93 blev en flopp. Det blev till sist en sjunde plats, det svagaste i Jitex då 24-åriga historia. Västerås BK 30 åkte ur så det blev inga Västeråsderbyn säsongen efter.

PUBLIKSNITT:

188

VINNARE SKYTTELIGAN:

ANNELI WAHLGREN,
BÄLINGE IF, 27 MÅL

1995

MÅSTARE:

ÄLVSJÖ AIK

ÄLVSJÖ PETADE 1995 NED MALMÖ FF

från tronen och inledde en av de starkaste erorna i Damallsvenskans historia. Med huvudrollsinnehavare som Malin Svedberg, Jane Törnqvist och Victoria Svensson vann Älvsjö från och med den här säsongen fem raka SM-guld: 1995, 1996, 1997, 1998 och 1999. Dessutom Svenska cupen tre gånger: 1992, 1996, 1998/1999. Älvsjö säkrade serie-segern på Moheda IP tre mil från Växjö med vinst mot Öster.

Älvsjö hade bara två spelare i sommarens VM, vilket tydligt gynnade Stockholmslaget. Nykomlingen Bälinge kom femma och placerade Uppland på seriens karta. Laget hade 410 åskådare i snitt, bäst i serien, och lagets anfallare Anneli Wahlgren vann skytteligan med hela 27 mål. Sämre gick det för Öxabäck/Mark som kom åtta, klubbens sämsta placering dittills.

Men trots Älvsjös sportsliga genombrott och briljans är det möjligen något helt annat som många minns säsongen för. Det blev åtskilligt av rubriker när en sponsor presenterade iden att Malmö FF skulle sponsras med en miljon kronor om de spelade iförda sponsorns specialdesignade matchdräkt med bjällror på kjolen. Men varken Lena Videkull eller några av lagkamraterna i MFF spelade någonsin i den mer "kvinnliga" och "exotiska" dräkten. Tre spelare testade Japan efter säsongen: Ulrika Kalte, Anneli Andelén och Anna Pohjanen.

1996-1999

MÅSTARE:

ÄLVSJÖ AIK

1996

ÄLVSJÖ HADE NU KOPPLAT GREPPET PÅ DAMALLSVENSKAN. Det andra raka SM-guldet togs med en marginal på nio poäng före Malmö FF och hela 14 före trean Jitex/JG93. Mellan lag nio, nykomlingen Landvetter, och nedflyttade Umeå skilde hela 15 poäng och ansvariga hos Älvsjö drev frågan att minska Damallsvenskan från tolv till tio klubbar alternativt att återinföra SM-slutspelet. Landvetter var för övrigt den enda nykomlingen som höll sig kvar, Lidingö och Umeå åkte ur liksom Tyresö.

Om dramatiken var liten i toppen och kring strecket var den möjligen större i Hammarby. Klubben gjorde sitt femte tränarbyte på två säsonger. Publiksnittet för serien var

fortfarande inte imponerande men ändå det bästa dittills i Damallsvenskan, 290 per match.

Publiksnitt: 290
Vinnare skytteligan:
Lena Videkull, Malmö FF, 23 mål

1997

ÄLVSJÖ TOG TREDJE RAKA TITELN, den här gången dock lite mer utmanad av tvåan Malmö FF, som kom sex poäng efter. Bälinge hade för en rad säsonger etablerat sig omedelbart under toppklubbarna och slutade nu trea, Upplandsklubbens hittills

bästa placering.

1997 blev Jitex/JG 93 landets första fotbollsklubb i Sverige med en kvinnlig ordförande när man valde förre storspelaren Anette Börjesson till positionen. Sedan 1994 hade Börjesson varit vice ordförande. Trots att man värvat Victoria Svensson blev det dock en misslyckad säsong och klubben åkte ur efter 27 raka säsonger i den högsta serien. Börjesson valde då att hoppa av. Nykomlingen Lotorp stretade på ganska väl mot forna storklubben Öxabäck/Mark, men skåningarna degraderades till sist tillsammans med Öster och nämnda Jitex/JG93.

Publiksnitt: 226
Vinnare skytteligan:
Lena Videkull, Malmö FF och
Anneli Wahlgren, Bälinge IF, 22 mål

1998

EFTER FLERA ÅRS DISKUSSION

återinfördes 1998 slutspelet i Damallsvenskan. Precis som tidigare gjorde de fyra bäst placerade lagen i grundserien gjorde upp om SM-guldet. Älvsjö hade vunnit SM-guld tre säsonger i följd och gick nu till final, och därmed nyanlända skyttedrottningen Victoria Svenssons första chans till guld.

Och som hon tog den. Svensson, som vann Diamantbollen efter säsongen, gjorde vid 3-2 mot Malmö i finalspelet två av målen. Det första kom i matchens första anfall, det andra vara fyra minuter senare. Victoria var dock inte bara glad efteråt. Hon gillade inte att finalen avgjordes i en enda match: "Vi vann serien med sex poäng, men det var inte säkert att vi skulle bli svenska mästare. Det är fel att allt ska avgöras i en enda match. Vi kan ha en otursdag, ha missflyt med domaren eller vad som helst. Då blir det självklart extra nervöst. Men i dag ville det sig", sa hon efter vinsten.

I skuggan av dominanterna Älvsjö och Malmö skedde ett för framtiden intressant

skifte: Öxabäck/Mark åkte ur och skulle aldrig återkomma. Umeå, åter efter en säsong i andra divisionen, blev sexa och spelare som Malin Moström, Hanna Ljungberg, Therese Kapstad, Tina Nordlund och Frida Östberg lockade 852 åskådare i snitt per hemmamatch, bäst i serien, och pekade mot de enorma framgångar som skulle komma senare.

Publiksnitt: 262
Vinnare skytteligan:
Viktoria Svensson, Älvsjö, 32 mål

1999

ÄLVSJÖ AIK VAR OBETVINGLIGA och vann sitt femte raka guld, även denna gång efter att ha slagit Malmö FF i finalen. Men underifrån kom Umeå IK starkt och det skulle visa sig att detta blev kulmen på Älvsjös storhetstid.

I Umeå hade tränaren Richard Holmlund anstälts och kom in med för damallsvenskan kraftigt höjda träningsdoser och en uttalad ambition att nå toppen. Till sist kom västerbottningarna tvåa i serien men förlorade i semifinalen av slutspelet mot MFF. Ett nytt

profilerat namn i Umeå var Hanna Marklund från Sunnanå, ett Sunnanå som för sin del degraderades. Övergången blev en illustration att Umeå nu tagit över från Sunnanå som Norrlands ledande klubb och även blivit en av de stora i riket.

Publiksnitt: 287
Vinnare skytteligan:
Luiza Pendyk, Malmö FF, 29 mål

2000-2002

MÅSTARE:

UMEÅ IK

2000

SÄSONGEN 2000

blev året för tronskifte i Damallsvenskan. Umeå IK detroniserade Älvsjö AIK efter fem raka titlar för 08-klubben. Inte bara sportsligt tog Umeå över tätpositionen, man blev även den första klubben i Damallsvenskans historia att presentera publiksiffror som matchade många klubbar i herrarnas Superettan och i något fall även Allsvenskan. Snittet hemma nådde 1484 och vid den direktsända Fotbollsgalan i november talade Diamantbollen-vinnaren Tina Nordlund om att damallsvenskan förtjänade ökat utrymme, medialt intresse och på det hela taget långt mer resurser för damfotbollen.

Stockholmsregionen hade fått en ny klubb i högsta serien, Sundbyberg, men besöket blev bara ettårigt.

Publiksnitt: 339
Vinnare skytteligan:
Luiza Pendykl, Malmö FF, 25 mål

2001

FÖR FÖRSTA GÅNGEN gick ett lag obesegrade genom Damallsvenskan. Umeå avrundade sitt succéår med 6-1-seger över nykomlingen Mallbacken. Det var första gången ett lag hållit förlustnollan intakt genom alla 22 omgångar. Enda plumpen i protokollet var att guldet redan hade firats, därför kom för Umeå bleka 598 åskådare till Sandåkerns IP när laget tog emot SM-medaljerna.

I bottenstriden blev det desto mer dramatiskt. Kristianstad/Wä drog till sist det korta strået och flyttades ner till div 1. Men Hammarby var ur Damallsvenskan efter den första halvleken när Kristianstad i sin match

ledde mot Djurgården. Men två mål av Djurgårdens Elin Flyborg i den andra halvleken vände den matchen och Djurgården räddade därmed kvar rivalerna från Söder i Stockholm.

Nykomlingen Öster åkte på två rejäla smällar; 0-7 borta mot Malmö FF och 1-10 hemma mot Älvsjö, och åkte föga överraskande ur.

Publiksnitt: 468
Vinnare skytteligan:
Viktoria Svensson, Älvsjö, 34 mål

2002

SÄSONGEN 2002 innebar att två tendenser i Damallsvenskan underströks: Umeå var nu de odiskutabla föregångarna såväl sportsligt, publikt som i marknadsföring. Hela 2 611 kom exempelvis till Sandåkerns IP för att se och fira klubben i årets sista match. De bjöds en värdig avslutning med 6-1-seger över Djurgården.

Ett av många skäl till Umeås dominans var målsjöttern Hanna Ljungberg. Med sina fantastiska 39 mål tangerade hon herrallsvenskans rekord från den seriens premiärsäsong 1924/25, den gången var det IFK Göteborgs Filip Johansson som gjorde 39 mål.

Säsongen innebar även avslutningen på eran Älvsjö AIK. Men den sista matchen

som Damallsvenskar blev en uppvisning, 5-1 mot Hammarby, och tabellfyran Älvsjö kom därmed platsen före klubben man kommande säsong skulle slå ihop med, Djurgården.

Publiksnitt: 703
Vinnare skytteligan:
Hanna Ljungberg, Umeå IK, 39 mål

JANE TÖRNQVIST

FÖDD: 1975
KLUBBAR: HÄVERÖDALS SK, RIMBO IF, TYRESÖ FF,
HAMMARBY IF, ÄLVSJÖ AIK, DJURGÅRDENS IF,
KOPPARBERGS/GÖTEBORG.
I DAMALLSVENSKAN: 1994-2012

MED EGNA ORD

"Jag kommer inte ihåg min första match i damallsvenskan alls, mer än att det var 1994 och då spelade jag i Tyresö. Jag kom till Tyresö direkt efter gymnasiet. Marika Domanski Lyfors var tränare i Tyresö då, men i samma veva var hon assisterande förbundskapten. Så vi fick en amerikansk tränare (Rory Stahl) som var världsstjärnan Michelle Akers-Stahls man och han var inte bra för mig. Han trodde inte alls på mig. Enligt mitt sätt att se det så favoriserade han amerikanskorna, vi hade ganska många i laget. Det blev inte klubben som jag valde som jag kom till. Amerikanskorna som kom - Michelle Akers, Julie Foudy, Kristine Lilly och målvakten Mary Harvey - var alltid i startelvan, och så portionerade han ut oss andra. Det var faktiskt en tuff tid fotbollsmässigt. Första

året körde jag liksom på och andra året också, men då tyckte jag inte att fotboll var roligt längre. Men jag höll väl masken och visade aldrig utåt vad jag kände. Jag vill bara gå dit och träna och få det gjort. Samtidigt gick det alltid väldigt, väldigt bra när jag spelade i U20-landslaget. Så varje gång jag lämnade Tyresö kände jag att fotboll var roligt och så fort jag kom tillbaka till Bollmoravallen kände jag att jag tappade allt självförtroende och fick ont i magen. Jag sa till Gunilla Paijkull (förbundskaptenen) att "nu skiter jag i det här och flyttar hem till Norrtälje". Så jag sket i sista matchen med Tyresö. Jag fick bara spela när amerikanskorna åkte hem på landskamper och giftermål och vad det var, det var väldigt struligt. Så fort de kom hem hamnade jag på bänken. Så fotboll

var inte roligt, jag slutade spela, flyttade hem, åkte till Filippinerna med mamma och brorsan och var där i två månader. Jag tränade ingen fotboll alls, jag hade ju slutat. Och så kom vi hem och det blev vinter och jag gick inte i gymnasiet och hade slutat med fotbollen och visste inte vad jag ville göra. Då tänkte jag att jag ger fotbollen en chans till, så jag provspelade lite. Gideonsberg var ett bra lag på den tiden och hade ganska många landslagsspelare som jag kände igen från U20-tiden. Jag tränade inomhus med dem, men skadade mig, jag var för otränad. Jag drog sönder ett mellanfotsben på träning, det var nästan av. Jag var på Sankt Görans sjukhus där en landslagsläkare hjälpte mig, så det blev ingen operation. Men det läkte inte ordentligt. Läkaren sa att det får bära eller brista, hur du tål smärtan får avgöra. Samtidigt hade Hammarby kontaktat mig, så jag chansade och skrev på för dem 1996.

Jag trivdes i Hammarby. Det året gjorde Pia Sundhage sitt sista år i Hammarby, hon slutade mitt i sommaren. Jag blev libero i Hammarby och det gick typ skitbra. Jag var ju forward när jag var liten, ända upp i distriktslaget, i flicklandslaget spelade jag på innermittfältet och Marika gjorde om mig till mittback i U20-landslaget. I debuten såg hon till att jag blev stötande mittback, det kommer jag ihåg. Hösten 1996 blev jag uttagen till EM-kval

med landslaget, då hände allt väldigt fort. Jag spelade för Hammarby i tre år. Hammarby var ett mellanlag och på den tiden var det inte lika seriöst som i dag. Det var mycket jargong i Bajen, mycket fest, jag också, man hängde ju på de stora tjejerna, det var ju så kulturen var. Man tränade måndag, onsdag, fredag, match på helgen och efter matchen gick vi ut och festade på klubbar i Stockholm. Det var inga pengar inblandade, man jobbade heltid. Men fotboll var roligt igen. Vi hade väldigt roligt ihop i Hammarby och jag har många roliga minnen från den tiden. Vi var liksom mellan 20 och 30 år nästan allihop, det var en fin tid.

På den här tiden var jag lite i kontakt med Älvsjö också, som var bästa laget. Där spelade typ alla landslagsspelare. Att jag valde Hammarby var för att jag ville spela mycket. Men när det gick så bra kom jag till en punkt där jag ville vidare. Det var mer seriöst i Älvsjö, de tränare hårdare, hade högre ambitioner. Så jag gick till Älvsjö. Det blev jättestruligt. Det fanns ju inga pengar inom damfotbollen, så man fick presentkort på Ica eller Konsum som lön. Men när jag skulle gå till Älvsjö från Hammarby skulle Hammarby plötsligt ha pengar, 100.000 tror jag det var, på den tiden var det rätt mycket. Så jag höll på att bli ettårsfall och hamnade i skiljenämnden, jag tror att jag var första fallet. Där sattes

en riktlinje för vad en landslagsspelare skulle kosta. Som jag minns det blev övergångssumman 50.000 kronor. Jag har spelat med många bra mittbackar, dels i Djurgården/Älvsjö med Therese Brogårde. Hon var jätteduktig, men fick inte tillräckligt med cred. Hon var väldigt spelintelligent, en spelare som man inte behövde prata så mycket med. Vi läste båda av spelet likadant och man visste hela tiden att den här är min, den där är din. I landslaget trivdes jag väldigt bra med Karolina Westberg. Som mittbackar blir man verkligen ett par, det känns speciellt när det fungerar, när mittbackarna fungerar blir det väldigt tryggt för laget. I Kopparberg stämde det väldigt bra med Linda Sembrant. Det märkliga var att jag hade ju slutat då. Jag lade av i landslaget 2006 och spelade bara i allsvenskan med Djurgården/Älvsjö. Det var en väldigt bra tillvaro. Plötsligt var jag ledig väldigt mycket. Jag var van vid att inte ha någon fritid och det var tufft att göra avkall på

“Då tänkte jag att jag ger fotbollen en chans till, så jag provspelade lite. Gideonsberg var ett bra lag på den tiden...”

väldigt många saker. När jag slutade även med klubbblagsfotbollen 2007 kände jag att jag var färdig. Det var fantastiskt att ha lediga helger. Någon månad senare ringde Torbjörn Nilsson och frågade om jag ville göra ett sista år i Kopparberg. Då sa jag som det var – att jag har ju slutat. Men så hade jag ett distansförhållande i Göteborg och tänkte att jag ska väl flytta till Göteborg förr eller senare ändå. Och jag trivdes så himla bra i Kopparberg. Jag spelade fyra och ett halvt år till och blev kvar här nere. Jag bara njöt de sista åren. Jag säger det till alla, de bästa åren är de efter 30. Det sjuka är att min sista match för Kopparberg spelade jag mot Tyresö på

Bollmoravallen 2012. Det var min hundra match i rad för Kopparberg. Jag var den gamla karringen, men jag var aldrig skadad. Jag hade bra fysik och tyckte att fotbollen var sjukt rolig, så när klubben skulle hitta en ersättare för mig erbjöd jag mig att spela vårsäsongen.

Utan motgångarna i början av karriären vet jag inte var jag hade stått. Jag tror att jag behövde folk som ville sätta käppar i hjulet för mig. Jag blev förbannad och ville visa vad jag kunde. Men alla fungerar inte likadant. Det kan ju förstöra karriärer också.

Den tränare som betytt mest för mig under elitkarriären är Anders Johansson i Älvsjö. Dels var han bra fotbollsmässigt, dels var han väldigt engagerad. Han gjorde allt för oss. Hela tiden. Jag kommer ihåg tidiga morgonträningar när jag, Victoria Svensson (senare gift Sandell), Linda Fagerström och Sara Thunebro fick lite ersättning från landslaget för att träna mer. Då körde vi två extrapass i veckan. Vi körde igång klockan halv åtta och sedan direkt till jobbet. Anders var alltid där på träningarna och höll i jättebra individuella träningar och hämtade och lämnade och skjutsade oss hit och dit i sin Volkswagen-bubbla för att hjälpa oss att få vår vardag att fungera. Vi spelare ville ha med honom när Djurgården och Älvsjö gick ihop och blev Djurgården/Älvsjö. Men föreningen valde en annan.

När jag var liten så spelade jag med killar. Vi var samma gäng i Hallstavik som höll ihop jämt och spelade fotboll på sommar-

en och hockey på vintern. Jag tror att vår tränare hette Mauritz Jansson och han var en tränare med väldigt bra värderingar. Jag kom ihåg när det var cuper och det fanns de som ville toppa laget, men han var inte sån. Alla fick spela lika mycket. Vi hade ett väldigt bra gäng och det viktigaste var alltid att vi hade roligt tillsammans. Det var en fantastisk tid. Jag var enda tjejen och trivdes väldigt bra i både hockey- och fotbollslaget. Särskilt hockeyn gick väldigt bra, jag vann skytteligan. Killarna och tränarna stöttade alltid och var stolta att ha en tjej i laget. Ofta när vi spelade och jag gjorde mål sa speakern typ "och 1-0 gjordes av Janne Törnqvist", då åkte killarna till speakerbåset och sa "hon heter faktiskt Jane och hon är tjej och hon är bäst i laget". De var jätteglada för min skull, de var jättegulliga.

Men så började andra hockeylag förstå att jag var tjej. Vi skulle spela DM-final i Märska mot distriktets bästa lag RA73 och de var helt inställda på att vinna enkelt. Före matchen kom en ledare i deras lag fram till mig och sa att det var roligt med en tjej som spelar hockey. Efter matchen, som vi vann och jag hade gjort några mål, lade de in en protest. Den gick igenom, så vi förlorade matchen. Jag var skitledsen efteråt, men alla i laget stöttade mig. Det var ju inte jag som hade gjort fel. Än i dag skulle jag vilja träffa ledarna och fråga hur de tänkte

och hur det kändes att vinna DM-guldet på det där sättet.

Sedan hände det i fotbollen också. Vi spelade inomhusturnering i Norrtälje och några ledare i BKV Norrtälje såg till att jag inte fick spela, så jag satt på gymnastikbänkar bredvid målet med gråten i halsen och tittade på. Men ledarna och spelarna i mitt lag peppade mig. När jag blev 13-14 var det dags för distriktsuttagningar och då fanns det ju tjejlag där jag kunde spela, men jag ville inte vara med, det var ju inte mitt gäng. Min pappa skjutsade mig till en träning i Häverödalen, men jag vägrade att ens gå ur bilen, jag satt kvar och tittade på. Jag hade hört att tjejerna i det laget var så himla störiga och kaxiga, men när jag gav dem chansen visade det sig att de var schyssta och jag trivdes bra med dem. Egentligen tyckte jag att hockey var roligare än fotboll, men för att spela hockey i ett damlag behövde jag åka ända till Vallentuna. Jag tror jag var 14 när jag spelade min sista hockeymatch. Och när jag kom med i flicklandslaget i fotboll blev det naturligt att satsa allt på fotbollen".

2003

PUBLIKSNITT:

922

VINNARE SKYTTELIGAN:

VICTORIA SVENSSON,
DJURGÅRDEN/ÄLVSJÖ, 23 MÅL

MÅSTARE:

DJURGÅRDEN/ÄLVSJÖ

INFÖR SÄSONGEN SAMMANSLAGNA DJURGÅRDEN/ÄLVSJÖ vann Damallsvenskan redan under sitt första år som nytt lag. Titeln togs minst ett år tidigare än de ansvariga trott. Malmö stod dock emot in i det sista, men det var tveklöst ett värdigt mästarlag eftersom Djurgården/Älvsjö klarade av det sista svåra hindret, Malmö FF på bortaplan, med 3-2.

De regerande mästarna i Umeå fanns också de med i bilden till målsnöret. Ännu i halvtid av sista omgången kunde västerbottningarna hoppas på att försvara sin titel. Man ledde då med 1-0 över Bälinge och till sist blev det 2-1. Ett nyckelmål blev Sara Johanssons till 2-0, samma Johansson som i omgången innan gjort en viktig kvittering mot Umeå borta.

Med Djurgården/Älvsjös seger mot MFF blev stockholmarna mästare och ett 20-tal fans av herrlaget kunde skandera "SM-guld" när Fotbollförbundets Lars-Åke Lagrell delade ut medaljerna. För tränaren Thomas Dennerby blev det andra titeln på tre år. 2001 var han assisterande tränare när Hammarby vann herrarnas SM-guld. Djurgården/Älvsjö hade också säsongens bästa publiksiffra, högklassiga 6 068 mot Umeå.

PUBLIKSNITT:

1127

VINNARE SKYTTELIGAN:

LAURA KALMARI,
MARTA, UMEÅ IK, 22 MÅL

2004

MÅSTARE:

DJURGÅRDEN/ÄLVSJÖ

UMEÅ IK HADE tre rejäla höjdpunkter under säsongen: man vann borta mot Djurgården/Älvsjö på Stadion med hela 6-2, i hemmamatchen mot samma Djurgården/Älvsjö kom imponerande 8 907 åskådare, och Marta vann skytteligan. Ändå blev det en säsong som slutade i moll för västerbottningarna. Djurgården/Älvsjö upprepade nämligen SM-titeln genom att bara förlora en match mot Umeås två.

Bälinge IF fick lämna serien efter tio raka säsonger. Men man hade chansen till slutet av sista omgången. Bälinge vann själva i slutmatchen men nykomlingen Själevad grusade förhoppningarna genom att ta årets enda hemmaseger.

Damallsvenskan passerade för första gången fyrsiffrig publik i genomsnitt, till sist blev siffran 1127.

2005

MÅSTARE:

UMEÅ IK

PUBLIKSNITT:

VINNARE SKYTTELIGAN:

1110

THERESE LUNDIN,
MALMÖ FF, **MARTA,** UMEÅ IK
21 MÅL

UMEÅ ÅTERTOG TRONEN och gjorde det med visst buller och bång. TV4 direktsände nämligen när västerbottningarna avslutade med att vinna över Malmö FF inför 6 713 på Gammliaavallen i Umeå. Efteråt fick Umeålaget höja den nyinstiftade Kronprinsessan Victorias Pokal till skyn efter att den överräckts av Svenska FF:s ordförande Lars-Åke Lagrell och dess generalsekreterare Sune Hellströmer. Herrarnas närvaro underströk på något vis vilken status Damallsvenskan hade vunnit vid det laget. En annan bild av nivån på intresset var att Umeå hade i snitt 3 271 åskådare på sina hemmamatcher, 20:e plats i publikligan herrfotbollen inkluderat.

Inför säsongen hade Stockholmsnärvaron i serien stärkts av AIK, men vistelsen blev den här gången ettårig.

PUBLIKSNITT:

814

VINNARE SKYTTELIGAN:

LOTTA SCHELIN,
KOPPARBERGS/GÖTEBORG FC, 21 MÅL

2006

MÅSTARE:

UMEÅ IK

DAMALLSVENSKAN FICK TIDERNAS MEST ÖVERLÄGSNA VINNARE.

Till sist hade Umeå IK makalösa 21 poängs marginal ner till tvåan Djurgården/Ålvsjö, med ett kryss som enda plump i protokollet.

Kampen om andraplatsen bakom segrarna blev däremot märklig i slutomgången. Samtliga tre klubbar som hade chansen att nå den förlorade sina matcher. Det blev därmed Djurgården/Ålvsjö som tog hem silvret före Linköping och Malmö FF. Lotta Schelin vann skytteligan genom att göra hela 21 av Kopparbergs/Göteborg FC:s totalt 38 mål. Med serien tidigt avgjord sjönk snittpubliken till 814. Det var inte heller toppmötet Malmö-Umeå som drog mest publik i avslutningssomgången utan ett derby i Värmland som gällde nedflyttning. QBIK från Karlstad vann med 2-0 mot Mallbacken och säkrade kontraktet före de i det skedet redan degraderade länsrivalerna från Sunne. Ur åkte också forna storlaget Jitex som inte lyckades återetablera sig vid sin återkomst och bara vann två matcher.

VIKTORIA SANDELL

MEG EGENA ORD

”Jag har väldigt dåligt minne, så jag vet inte ens om min allsvenska debut var hemma eller borta. Men jag kom till Jitex, som hade varit ett storlag men som tappat många rutinerade spelare. Jag antar att vi lär ju ha förlorat i min debut. Jag har för mig att vi tog tre poäng och gjorde 22 mål på 22 matcher och att jag gjorde hälften. (Redaktörens anmärkning: Riktigt så uselt gick det inte. Victoria Svensson, som hon hette på den tiden, och hennes Jitex skrapade faktiskt ihop elva poäng, vilket dock inte räckte för att undvika sistaplatsen och nedflyttning). Det gick väldigt tungt hela den säsongen, Jitex var ju ett storlag men hade tappat många rutinerade spelare. Jag fick i alla fall lära mig att förlora. Allt kan inte vara positivt och framåt och uppåt hela tiden. Det är positivt med motgångar både i sporten och i livet, jag lärde mig att förlora och kämpa och komma igen. Och att allt inte alltid är grönare på andra sidan. I Jitex hängde väldigt mycket på mig och jag ville komma till en klubb där det inte var så och där det fanns en bra träning-

smiljö. Jag provtränade med Hammarby och pratade med Djurgården, men valde till slut Älvsjö. Det var väldigt bra nivå på träningarna och vi var väldigt bra och vann SM-guld för fjärde året i rad när jag kom dit och jag vann även Diamantbollen det året (1998). Och så vann vi guld även 1999.

Tittar man på spelare som har vunnit Diamantbollen så är de flesta offensiva spelare, men jag tycker att det är för stort fokus på spelare som gör mål. I de lag som jag har spelat har det funnits duktiga målvakter, backar, både mittbackar och ytterbackar. Otroligt många spelare och jag vill inte rabbla upp några särskilda. I mina klubbtag har det funnits duktiga spelare som aldrig nådde landslaget, men som hade jävlar anamma. De hade inte alltid bästa spelförståelsen eller bästa tekniken, men de hade en stark kämpaglöd och betydde ofta väldigt mycket för laget. Och de spelarna är lika viktiga. Det är ju en lagsport. Det är lättare som offensiv spelare

FÖDD: 1977
KLUBBAR: NITTORPS IK, JITEX BK, ÄLVSJÖ AIK,
DJURGÅRDEN/ÄLVSJÖ
I DAMALLSVENSKAN: 1997-2009

att få positiv uppmärksamhet även om jag bränner tio målchanser, och lätt att bli uthängd som målvakt eller back efter ett enda misstag. Jag är lagmänniska och tänker att i ett lag behöver vi elva spelare och en bra bänk som presterar. Jag kan ge ett exempel från VM 2003. Frida Östberg var inte startspelare då, men varje gång hon kom in gjorde hon sitt jobb. Ett lag behöver att spelare tar chansen när de får den.

Jag har haft många bra tränare, men nu när jag är tränare själv så tänker jag att Marika Domanski Lyfors och Thomas Dennerby var de som betydde mest för mig som spelare. Jag hade båda i landslaget, Dennerby hade jag även i Djurgården/Älvsjö, båda var otroligt duktiga coacher och även skickliga tränare.

Anders Johansson, som är förbundskapten för F19-landslaget, hade jag i Älvsjö, han låg bakom mitt 2003. Året innan nötte vi vändningar, fotställningar,

avslut – sätta bollen högt i främre och lågt i bortre, så att det lättare blir retur. Anders har betytt otroligt mycket för mig i min karriär. Som tränare försöker jag plocka mycket av det bästa från alla tränare jag har haft. Jag är ju inte fullärd på långa vägar, jag är bara i starten på min tränarkarriär.

Jag höll på med alla sporter när jag var liten, men bestämde mig tidigt för fotbollen och det berodde mycket på ledarskapet som fanns runt om. Jag var tidigt ganska duktig och tränade jättemycket själv, men ledarskapet var en viktig faktor för att jag tyckte att det var roligt med fotboll och fortsatte att träna och blev bra. Jag höll på jämt med bollar, stod och sköt mot garageporten, cyklade till fotbollsplanen eller lekplatsen och hittade andra att spela med eller träna själv. När vi väntade på skolbussen hade vi alltid med en tennisboll som vi spelade med och hade stelar som stolpar.

Ledarfrågan är väldigt viktig för mig. Fotbollen är till stora delar en ideell rörelse där föräldrar tar stort ansvar som tränare och ledare, och därför är det viktigt att föreningarna utbildar sina tränare, så att alla barn får en bra början. De får lära sig att slå ordentliga bredsidor, samtidigt som de får leka mycket när de spelar fotboll. Man kan leka fram duktiga fotbollsspelare. Dessutom är det viktigt att föreningarna låter alla som tränar få spela lika mycket. Det ska inte vara tal om

selektering i fotboll. Jag har själv varit på elitnivå och vet att när övningarna börjar så är det fullt fokus, men där emellan får det såklart vara skratt och stoj. Vi behöver behålla så många spelare så länge som möjligt. Vi måste ha bredden, alla kan inte satsa på att bli elitspelare och nå allsvenskan”.

“Jag fick i alla fall lära mig att förlora. Allt kan inte vara positivt och framåt och uppåt hela tiden.”

2007

PUBLIKSNITT:

976

VINNARE SKYTTELIGAN:

LOTTA SCHELIN,
KOPPARBERGS/GÖTEBORG FC, 26 MÅL

MÅSTARE:

UMEÅ IK

ÄNNU EN STABIL VIKTORIA för Umeå även om inte fullt så överlägsen som säsongen innan. Marginalen blev nio poäng efter två förluster (mot Djurgården/Älvsjö respektive Sunnanå). Umeå hämtade hem Kronprinsessan Victorias pokal och guldmedaljerna inför 1974 betalande på Djurgården/Älvsjö's hemmaplan Kristinebergs IP efter en seger med 5-3. Mest uppmärksamhet vid slutomgången väckte dock beskedet om att Marta förlängt sitt kontrakt med mästarna ett år till.

En färgklick trots att de till sist inte lyckades hålla sig kvar var nykomlingen Falköpings AIK. Intresset var lokalt mäktigt och bland annat slogs publikrekord på hemmaarenan Odenplan när Umeå IK kom på besök. Flera tusen personer var på plats redan en timme innan för att se Marta & co värma upp, till sist hade 5 037 betalat entré. Massorna fick valuta även om det missgynnade hemmalaget, Marta gjorde hattrick och var i största allmänhet lysande.

PUBLIKSNITT:

892

VINNARE SKYTTELIGAN:

MANON MELIS, LDB FC MALMÖ

MARTA, UMEÅ IK,

23 MÅL

2008

MÄSTARE:

UMEÅ IK

UMEÅ VANN ÅTERIGEN. Men nu först efter en jämn slutstrid med uppstickaren Linköpings FC. Umeå firade dock titeln på ett förkrossande överlägset sätt: 11-1 mot Bälinge på hemmaplan efter bland annat sex mål av Marta, något som tog brasilianskan till delad vinst i skytteligan. Men även Linköping hade fler skäl än silvret att fira efter en säsong som hade ett månadslångt uppehåll under OS i augusti: östgötarna kvalificerade sig för första gången för UEFA Women's Cup. Linköpings lyft lockade storpublik, till sist blev man 20:e publiklag totalt sett inklusive herrfotbollen med i snitt 1 983 per match.

Umeå blev derbystad under säsongen, men Umeå IK:s nya rival Umeå Södra FF åkte ur redan efter premiärvisiten i Damallsvenskan.

2009

PUBLIKSNITT:

824

VINNARE SKYTTELIGAN:

LINNEA LILJEGÄRD,
KOPPARBERGS/GÖTEBORG, 22 MÅL

MÅSTARE:

LINKÖPINGS FC

LINKÖPINGS FC VANN SM-guldet för första gången i klubbens historia. Segern fick man fira under lite annorlunda omständigheter. Man spelade inte själva utan följde upplösningen på sportbaren Pitchers i Linköping via dator och telefon. Avgörande var matchen Djurgården-Kopparbergs/Göteborg på Kristinebergs IP 20 mil norrut på Kungsholmen i Stockholm. När stockholmarnas Linda Sällström gjorde 1-0 i matchminut 83 kunde Linköping börja fira kring Kosovare Asllanis dator i Linköping. "Det är helt sjukt att vinna på en krog. Det känns konstigt att inte ha matchdräkten på sig när man tar SM-guld" sa landslagsstjärnan Caroline Seger till nättidningen corren.se.

Båda nykomlingarna Piteå IF, som gjorde debut i högsta serien, och Stattena IF åkte ur direkt, det var första gången sedan 2000 som nykomlingarna åkte ur serien direkt.

2010

MÅSTARE:

LDB FC MALMÖ

VINNARE SKYTTELIGAN:

PUBLIKSNITT:

MANON MELIS,
LDB FC, 25 MÅL

653

LDB FC MALMÖ VANN första SM-guldet under det namnet. Det var klubbens första SM-guld sedan 1994, då klubben gick under namnet Malmö FF och dominerade damfotbollen i största allmänhet. LdB FC säkrade det totalt sjätte SM-guldet till Malmö den 18 september, med tre omgångar kvar. LdB hade även säsongens bästa publiksiffra, 3 546 på Malmö IP vid matchen mot Umeå.

Senast ett lag vann serien med elva poäng eller mer var 2006 då Umeå IK vann med hela 21 poäng. Båda nykomlingarna Tyresö (senast i serien 1999) och Jitex (senast i serien 2006) höll sig kvar. Det var första gången sedan säsongen 2004 som det inträffade.

2011

MÄSTARE:

LDB FC MALMÖ

PUBLIKSNITT:

924

VINNARE SKYTTELIGAN:

MANON MELIS, LDB FC MALMÖ
MARGRET LARA VIDARSDOTTIR,
KRISTIANSTADS DFF, 16 MÅL

DE REGERANDE MÄSTARINNORNA LdB FC försvarade SM-guldet och tog hem sjunde titeln efter att ha besegrat KIF Örebro i sista omgången med 6-0. Men det blev åter en serie med spänning in i det sista. Silvermedaljörerna Göteborg FC kom bara en poäng efter LdB och inför den sista omgången fanns det tre lag som potentiellt alla kunde få höja SM-pokalen. Att landslagsstjärnorna Therese Sjögran och Caroline Seger anslöt till laget under säsongen var avgörande. Båda visade inte minst sin storhet i utklassningen av KIF Örebro i sista omgången. Umeå kom trea, en uppryckning, och hade årets bästa publiksiffra i 3 525 hemma mot LdB i juli.

I botten stod det tidigt klart att Dalsjöfors skulle åka ur. De fick till slut sällskap av Hammarby. För första gången i Damallsvenskans historia gjorde båda lagen som åkte ur mindre än 10 mål. För Hammarby var det första degraderingen sedan starten av Damallsvenskan. Mellan omgångarna nio och tio tog Damallsvenskan ett drygt sju veckor rekordlångt uppehåll för Fotbolls-VM i Tyskland.

“I Rosengård var vi tre spelare kvar när det var landslagsdatum”

FÖDD: 1982
KLUBBAR: FK BROMMA, BARKABY SK, VASALUND,
AIK, HAMMARBY, GÖTEBORG, ROSENGÅRD,
GÖTEBORG, FIORENTINA.
I DAMALLSVENSKAN: 2003-2015

LISA EK

MED EGNA ORD

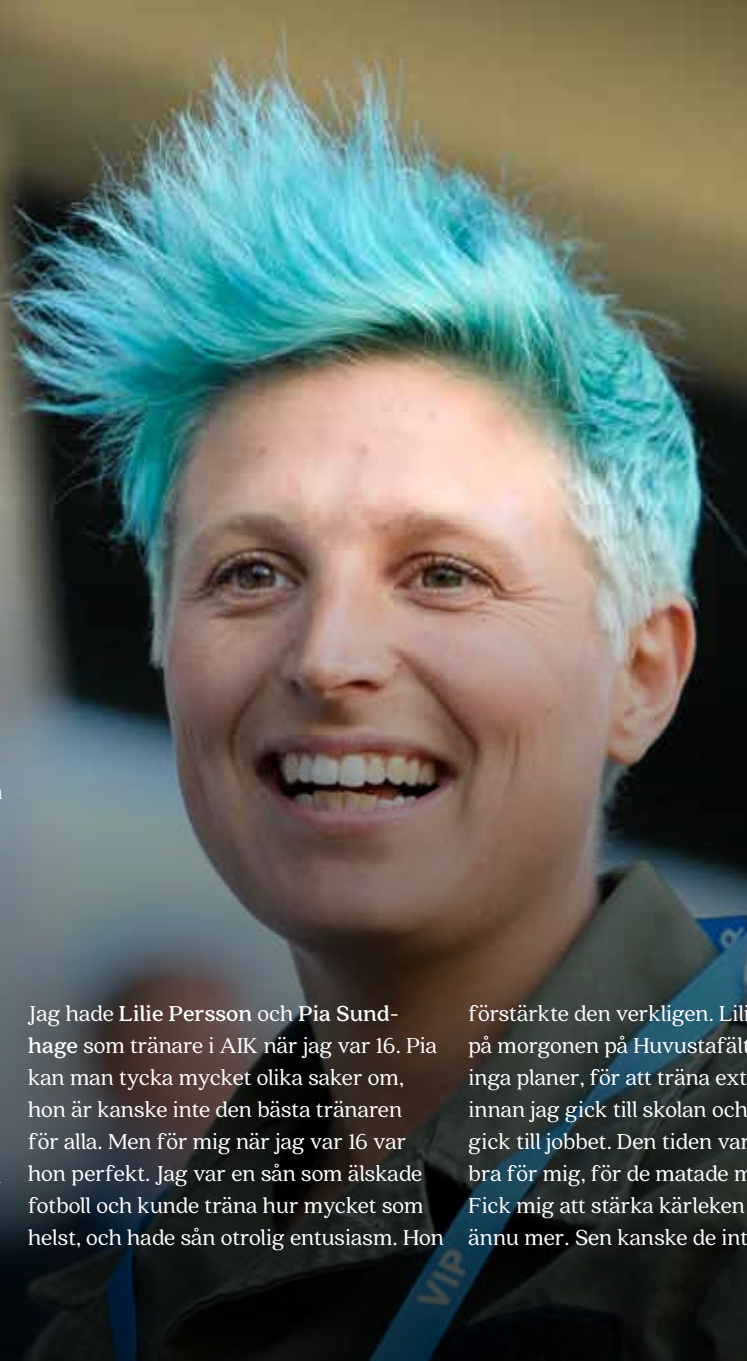
”Jag kommer inte ihåg min första match i Damallsvenskan, men jag kommer ihåg min första säsong. Jag var lite av en late bloomer. Jag kom till Hammarby och damallsvenskan när jag var 21, de flesta andra hade redan gjort sina debuter i flicklandslagen och så. Jag tyckte att jag utvecklades så bra i AIK, så jag tyckte inte det fanns någon anledning att byta klubb för att då kanske sitta bänken. När jag blev 21, då tyckte de att då ska man spela

i damallsvenskan om man vill satsa högre upp, så då bytte jag till Hammarby. Det var kanske en ganska svag årgång av damallsvenskan, för jag tyckte inte steget var så stort ändå. Sen var jag 21, inte 15 som alla verkar vara i dag. Jag minns än i dag vad kontraktet innehöll: 3.000 kronor per år och 100 kronor per poäng jag var med och spelade in. Jag tyckte det var jättemycket pengar då, jag bodde ju hemma. Men sen när jag började räkna på

det, och hade någon skada och missade någon match som vi vann och sen var jag med de matcher vi förlorade, så blev det inte så mycket.

Jag har spelat med många bra spelare, men när man tränade med Ramona Bachman så... hon gjorde grejer så man gick och köpte korv, liksom, på varje träning. Men den som gjort mig bäst och laget bäst är Anja Mittag. När jag spelade med henne i Rosengård var hon helt otrolig på att ta jobbet för laget. Hon gjorde en massa mål, men var ändå en lagspelare. Christen Press fungerade jag väldigt bra med, så det beror lite på vad man menar den bästa. Det finns många spelare som inte fått den uppmärksamhet de förtjänar. Jenny Hallstenson är en sån spelare, som jag spelade med i Göteborg. Linda Lekander som jag spelade med i Hammarby. Det är vi som alltid blir kvar när alla andra åker iväg med landslag och flicklandslag och utländska landslag. I Rosengård var vi tre spelare kvar när det var landslagsdatum. Det är klart att det var en speciell situation för oss, då fick vi träna med kill-lag under den tiden. Första fem åren det hände så känner man sig jäkligt dålig, men sen så tyckte jag att det var en bra lösning när de satte oss med Rosengårds pojklag. Det var högre tempo, och det kändes som att vi också var i väg med ett landslag. Det var superkul.

Torbjörn Nilsson är den tränare som betytt mest för mig, utan tvekan. Han såg varje individ som en individ och förstod vad varje individ behövde. Han lyckades på något magiskt sätt låsa upp de begränsningar som jag och många andra hade inom sig. Han gav en trygghet som var helt fantastisk. Innan Torbjörn kom så försökte jag förbereda mig optimalt för varje match, jag provade att äta tre timmar innan, jag provade 3,5 timme innan, jag provade att äta fisk, att sova 8,5 timmar på natten och sen 20 minuter på dan. Jag gjorde allt för att vara perfekt förberedd. Men då sa Torbjörn att jag var en sån som inte skulle hålla på med sånt, att jag var så starkt närvarande ändå. "Du skulle spela bättre om du inte förberedde dig och inte tänkte på matchen förrän en kvart innan den börjar", sa han. Då är man så rädd som spelare att det ska kännas oseriöst, så jag sa att det var oseriöst. "Det är det mest seriösa du kan göra. Om det går dåligt så tar jag på mig ansvaret", sa han då. Då fick jag tryggheten i att slippa förbereda mig, och efter det släppte allt. Det var helt fantastiskt. Jag struntade i de regler jag satt upp för att istället göra det jag kände för. Kände jag för att ta cykeln ner till matchen så gjorde jag det, kände jag för att äta pannkaka så gjorde jag det. Det förutsatte ju att man förberedde sig resten av veckan så man har allt man behöver i kroppen. Men det var det bästa tips jag fått.

Jag hade Lilie Persson och Pia Sundhage som tränare i AIK när jag var 16. Pia kan man tycka mycket olika saker om, hon är kanske inte den bästa tränaren för alla. Men för mig när jag var 16 var hon perfekt. Jag var en sån som älskade fotboll och kunde träna hur mycket som helst, och hade sån otrolig entusiasm. Hon

förstärkte den verkligen. Lilie gick ut sju på morgonen på Huvustafältet, för vi hade inga planer, för att träna extra med mig innan jag gick till skolan och innan hon gick till jobbet. Den tiden var de väldigt bra för mig, för de matade min entusiasm. Fick mig att stärka kärleken till fotbollen ännu mer. Sen kanske de inte var lika bra

för de som inte hade den entusiasmen naturligt, men för en 16-årig Ek var de jättebra. Sen så måste jag ju bara säga min första tränare nånsin, Larsa, som jag hade i FK Bromma när jag var 7 år gammal. Det var han som väckte den här gnistan och kärleken till fotbollen. Han kunde säkert ingen fotboll alls, det var inga övningar efter övningsbanken på nåt sätt, men det var där jag fick min dröm att bli fotbollsproffs. Jag förstod ju att det kanske skulle bli svårt för Larsa att följa med överallt om jag skulle bli fotbollsproffs, och jag kanske inte kunde bli proffs där på grusplanen i Bromma. Men tack vare honom så föddes drömmen, och det är jag så tacksam för. Jag minns att han hade virkad mössa med 20 olika färger och trots att vi förlorade alla matcher med 10-12 mål så var det alltid roligt, det var alltid bra. Han peppade och hejade på oss hela tiden. Han var magisk".

2012

MÅSTARE:

TYRESÖ FF

PUBLIKSNITT:

836

OM SÄSONGEN INNAN hade varit tät i guldstriden var det en viskning jämfört 2012. Hårdsatsande Tyresö vann klubbens första SM-guld där till sist målskillnad avgjorde. LdB FC var dock ytterst nära att försvara sin titel när just de två klubbarna möttes i slutomgången 2 november inför 4 032 på Malmö IP. Malmölaget missade i slutet först en straff och fick sedan ett mål bortdömt sedan huvuddomaren vinkat av ett mål som assisterande hade godkänt.

Underifrån kom Vittsjö GIK och inledde mycket starkt som nykomling. Man dalade lite på hösten men var ändå den starkaste nykomlingen i Damallsvenskan på länge. Två 08-klubbar, AIK och Djurgården, åkte ur och lämnade därmed till Tyresö att försvara huvudstadens positioner, vilket man alltså i och för sig gjorde med den äran. Djurgården gjorde det däremot inte när man förlorade mot Linköping med 11-0.

VINNARE SKYTTELIGAN:

ANJA MITTAG,
LdB FC MALMÖ, 21 MÅL

2013

MÅSTARE:

LDB FC MALMÖ

PUBLIKSNITT:

741

VINNARE SKYTTELIGAN:

CHRISTEN PRESS,
TYRESÖ FF, 23 MÅL

FÖR FÖRSTA GÅNGEN i Damallsvenskans historia så fanns det inte ett enda lag från Stockholm med när serien startade. Tyresö, vinnare året innan, var ensamma från 08-regionen.

LdB Malmö fick höja Kronprinsessan Victorias pokal på Strandvallen i Mallbacken sedan man tagit klubbens tredje titel på fyra säsonger. Till sist blev det efter några knallhårda slutstrider en klar vinnare, sju poäng före Tyresö. Gamla storklubben Sunnanå upplevde ingen ljus återkomst. Skellefteåklubben åkte omedelbart ner i ettan igen och förlorade möten med Tyresö med 10-2 respektive 8-0.

I Linköping avslutades epoken Folkungavallen efter 94 år. En av matcherna under avskedssäsongen, Linköping-Örebro, lockade hela 5 361 åskådare.

2014

PUBLIKSNITT:

836

VINNARE SKYTTELIGAN:

ANJA MITTAG,
FC ROSENGÅRD, 21 MÅL

MÅSTARE:

LDB FC MALMÖ

LDB FC HADE BYTT NAMN till FC

Rosengård och var aldrig hotade. Det blev till sist hela tolv poäng ner till tvåan KIF Örebro. Rosengårds Anja Mittag vann dessutom återigen skytteligan, 21 mål, inkluderande tre hattrick i avgörande matcher. Tyskan hade därmed gjort hela 55 mål under tre säsonger i Damallsvenskan.

Fallet för Tyresö FF fortsatte. Efter svåra ekonomiska problem drog sig klubben av spelarbrist ur serien den 5 juni 2014 och flyttades ner till Division 2. Tyresö hade i det läget spelat sju matcher som sedan ogiltigförklarades och raderades, vilket gjorde att poängtabellen räknades om. Även Jitex slutade på 0 poäng i tabellen. Den klassiska klubben Jitex hade idel förluster och en målskillnad på -55. Inte sedan Strömsbro 1990 poänglöst hade ett lag noterats för noll poäng under en säsong i damallsvenskan.

PUBLIKSNITT:

907

VINNARE SKYTTELIGAN:

**GAËLLE
ENGANAMOUIT,
ESKILSTUNA, 18 MÅL**

2015

MÅSTARE:

FC ROSENGÅRD

efter Erling Nilsson. Nilssons sista värvning var Natasha Andonova som gjorde succé med tolv mål på hösten, avgörande för titeln. På Tunavallen vann Eskilstuna med 2-0 mot Göteborg inför hela 6 312 åskådare. Men det var en ganska avslagen stämning sedan 2-0 till Rosengård kommit upp tidigt på resultattavlan.

ÅTER EN DAMALLSVENSKAN

när två 08-klubbar åkte ur: nykomlingen Hammarby IF och AIK slutade 11:a respektive 12:a vilket innebar nedflyttning.

I säsongens viktigaste match spelade FC Rosengård den bästa matchen. 5-0 mot Linköping inför hela 4 225 hemmafans på Malmö IP innebar nytt SM-guld, det totalt tionde. En poäng före Eskilstuna som vann sin match mot Göteborg med 2-0. "Det är så jäkla skönt att vinna" vrålade Rosengårds Marta iklädd guldhatt.

Therese Sjögran fick en kanonstart på sitt nya jobb som sportchef. Sjögran avslutade spelarkarriären på sommaren för att ta över

I botten slogs Mallbacken och Hammarby om en allsvensk plats. Mallbacken lyckades kvittera i slutet i bortamatchen mot Umeå. Hammarby lyckades däremot inte göra mål hemma mot Piteå, 0-0 innebar att man åkte ur serien efter bara en säsong på ett mål sämre målskillnad. Alltså dramatik både i toppen och i botten.

ALI RILEY

FÖDD: 1987
KLUBBAR: WEST SIDE BREAKERS, REAL SO CAL,
STANFORD CARDINAL, PALI BLUES, FC GOLD PRIDE,
WESTERN NEW YORK FLASH, ROSENGÅRD, CHELSEA.
I DAMALLSVENSKAN 2012-2018

MEG EGENA ORD

"Jag kommer aldrig glömma den första match jag spelade i Sverige. Det var finalen av supercupen mellan Malmö och Göteborg. Jag vet att det var jag och Christen Press som var helt nya i laget och jag minns att jag slog min första passning i matchen till henne, men den var för dålig så det blev en kontring och de gjorde nästan mål. Men vi vann matchen, och jag kommer ihåg att jag firade som om det vore en VM-final. Jag kunde inte ens namnet på alla i laget men det kändes så bra att komma till Sverige och att få vinna en cup direkt i slutet av mars. Det var min första upplevelse av min tid i Damallsvenskan.

Det var jättetufft att komma från USA till Damallsvenskan i början. Med språket och att bo själv, det var väldigt ensamt. De

hade fått in många utlänningar 2012 men allt var fortfarande på svenska så nån behövde översätta allting. Jag förstod ingenting och det var så tråkigt. Fotbollsmässigt kändes det också som att jag var långt efter, fysiskt kunde jag hänga med men tekniskt och taktiskt behövde jag verkligen förbättra mig snabbt. Efter ungefär två år kunde jag prata svenska nästan flytande, då blev jag så mycket mer bekväm. Jag hade möjligheten att spela i ett annat land, men det var nånting som verkligen fick mig att stanna. Och det blev i nästan sju år innan jag tog chansen att flytta till England och spela för Chelsea. Det var inget lätt beslut att ta, men livet är kort och man vet aldrig hur länge man kan ha en karriär som fotbollsspelare.

Att utvecklas har hela tiden varit viktigt för mig. Såklart när man spelar med någon som Marta, som jag också spelade med i två olika lag i USA, så utvecklas man. Att träna med henne varje dag, det gjorde att jag var tvungen att vara på tå varje dag. Att ha det fokuset. Hon är kaxig också, man kan aldrig slappna av. Jag älskade också att spela med Caroline Seger, Anja

Mittag och Sara Björk. Det var så många duktiga spelare i damallsvenskan. Jag är tusen gånger bättre i dag än vad jag var när jag kom till damallsvenskan. Jag hoppas det i vart fall. Klubbchefen Erling Nilsson brukade skämta "om du kom nu som du var 2012 så skulle du aldrig ha fått spela". De hade ingen ytterback då, så de var desperata. Men jag tror det han

“Det var inget lätt beslut att ta, men livet är kort och man vet aldrig hur länge man har en karriär som fotbollsspelare”

säger är sant. Kände man sig pressad då så var det bara att slå ut bollen. Numera spelar man sig ur situationer, spelar sig ur hög press. Och det här att bara springa på kanten och slå in ett inlägg bara för att bollen ska in gör man ju inte heller. I dag slår man ju inläggen till någon.

När det gäller matcherna i Damallsvenskan så var hemmamatcherna alltid roliga, men det var tuffare med bortamatcherna. Den tuffaste var alltid att

spela i Piteå. Allt med den var tuff. Resan, vädret, de hade mycket publik som alltid såg lite elaka och starka ut. När man spelar där ute på kanten så kunde man höra dem retas lite och så. Och så var det en lång väg hem om man inte hade vunnit.

Jag har haft många lagkamrater som inte riktigt syns och hörs lika mycket som de förtjänar. Det här är lite fusk för hon börjar bli mer uppmärksammad nu, men

Zéćira Mušović's förändring sedan hon kom till Rosengård är imponerande. Hon tränade extra efter träningarna, hon var först på plan inför dem. Ha nån sån som är bakom sig, som pratar, som vågar, betyder så mycket. Hon gör mycket för damfotboll. Jag ser fram emot att se hur hennes karriär utvecklar sig.

Jonas Eidevall i Rosengård är den bästa tränare jag haft. När man är 30, kapten i

landslaget, kommer aldrig vinna OS eller VM, måste man ändå utvecklas? Ja, jag vill det. Och han förstod det. Jag vill vara den bästa vänsterbacken i världen. Jag vill vara den bästa spelare jag nånsin kan bli. Han förstod det. Han ställde krav varje dag, inte bara på mig som spelare utan också på mig som person och som ledare. Han är den bästa tränare jag haft och kommer att ha.

2016

PUBLIKSNITT:

815

VINNARE SKYTTELIGAN:

PERNILLE HARDER,
LINKÖPINGS FC, 23 MÅL

MÅSTARE:

LINKÖPINGS FC

UMEÅ IK AKTE UR. En uttalad treårig satsning från Linköping att ta guld betalade sig. Med förvärv som danskan Pernille Harder och lokala löftet Stina Blackstenius i centrum skulle Linköping lyckas på damsidan med det man misslyckats med på herrditen. Och ambitionen uppnåddes.

Tränaren Martin Sjögren, tidigare guldvinnare två gånger med LdB FC, sa efteråt: "Vi har jobbat oerhört målmedvetet. Vi har haft en idé och ett system som vi trott på. Under de tre första åren nådde vi inte riktigt ända fram men det sporrade bara ledare och spelare att jobba ännu hårdare, för att bli ännu bättre."

Linköping vann med hela tio poängs marginal till Rosengård. I botten åkte två bekanta namn ur, Mallbacken, men inte minst forna dominanten Umeå IK.

2017

MÅSTARE:

LINKÖPINGS FC

PUBLIKSNITT:

809

VINNARE SKYTTELIGAN:

TABITHA CHAWINGA,
KVARNSVEDENS IK, 26 MÅL

LINKÖPING LYCKADES FÖRSVARA GULDET.

Den här gången nio poäng före samma tvåa som säsongen innan. Rosengård. Titeln säkrades redan i omgång 20. Ett av flera skäl var att Rosengårds stjärna, nyförvärvet Lotta Schelin var skadad hela höstsäsongen. Kvarnsvedens Tabitha Chawinga vann skytteligan genom att göra 26 av sin klubbs 41 mål, det räckte dock inte för att hålla kvar Dalaklubben.

En av nykomlingarna i serien var IF Limhamn Bunkeflo, som aldrig tidigare hade spelat i Damallsvenskan. Klubben toppade publikstatistiken genom att ha 7 825 åskådare i en hemmamatch som flyttats till Swedbank Stadion, föga överraskande var motståndet FC Rosengård.

2018

MÅSTARE:

PITEÅ IF

PUBLIKSNITT:

894

VINNARE SKYTTELIGAN:

ANJA MITTAG,
FC ROSENGÅRD, 17 MÅL

DAMALLSVENSKAN 2018 BLEV EN AV DE MEST DRAMATISKA HITTILLS.

Såväl i toppen som botten avgjordes allt i den sista omgången, i guldstriden dröjde det ända till slutet av ordinarie tid.

Vid avspark i sista matchen mot Göteborg på Ullevi hade Rosengård vinnarspåret efter att ha slagit överraskningen Piteå på hemmaplan i näst sista omgången. Men det fanns två alternativ: i synnerhet Piteå, men även just Göteborg som kunde vinna om allt gick deras väg.

De sistnämnda tog också första chansen genom att ta ledningen. Men sedan Piteå gått ifrån på hemmaplan handlade det till sist ändå om Rosengård eller Piteå. Det dröjde

till matchminut 90 innan det avgjordes. Rebecca Blomqvist gjorde då 3-2 för Göteborg mot Rosengård. Göteborg tog därmed tillbaka andraplatsen/Champions League-biljetten samtidigt som Piteås titel säkrades. – Efter alla skador och sjukdomar vi haft den här säsongen. Vårt lag är så sjukt bra, jublade Piteås skyttedrottning Julia Karlernäs efter att guldet hade säkrats inför 3 778 på ett LF Arena som omgavs av snö i slutet av oktober.

För Piteå, och Norrbotten som fotbollsdistrikt, var det första guldet. Detta tio år efter att den rödvita klubben tog steget upp i Damallsvenskan och efterträdde Sunnanå och Umeå som domineranter i norr. När man vann var det ironiskt nog ett år när få ens

nämndt dem som favoriter p.g.a. skador på nyckelspelare, skral ekonomi och på det familjeproblem för tränaren Stellan Carlsson. Just Carlsson var central, sedan han kom till Piteå har över 20 spelare representerat Sverige i landslag från F15 och uppåt. I botten föll Hammarby hemma mot Vittsjö och när Limhamn/Bunkeflo samtidigt vann fick Stockholmsklubben dra det korta strået i nedflyttningskampen.

En annan stor sak under 2018 var att OBOS, en av Nordens största bostadsutvecklare, satsade ett mångmiljonbelopp – det talades om 40 miljoner kronor under en femårsperiod – för att bli officiell titelsponsor till Damallsvenskan.

PUBLIKSNITT:

908

VINNARE SKYTTELIGAN:

ANNA ANVEGÅRD,
FC ROSENGÅRD, 14 MÅL

2019

MÅSTARE:

FC ROSENGÅRD

DAMALLSVENSKAN 2019 AVGJORDES REDAN MED TVÅ OMGÅNGAR KVAR.

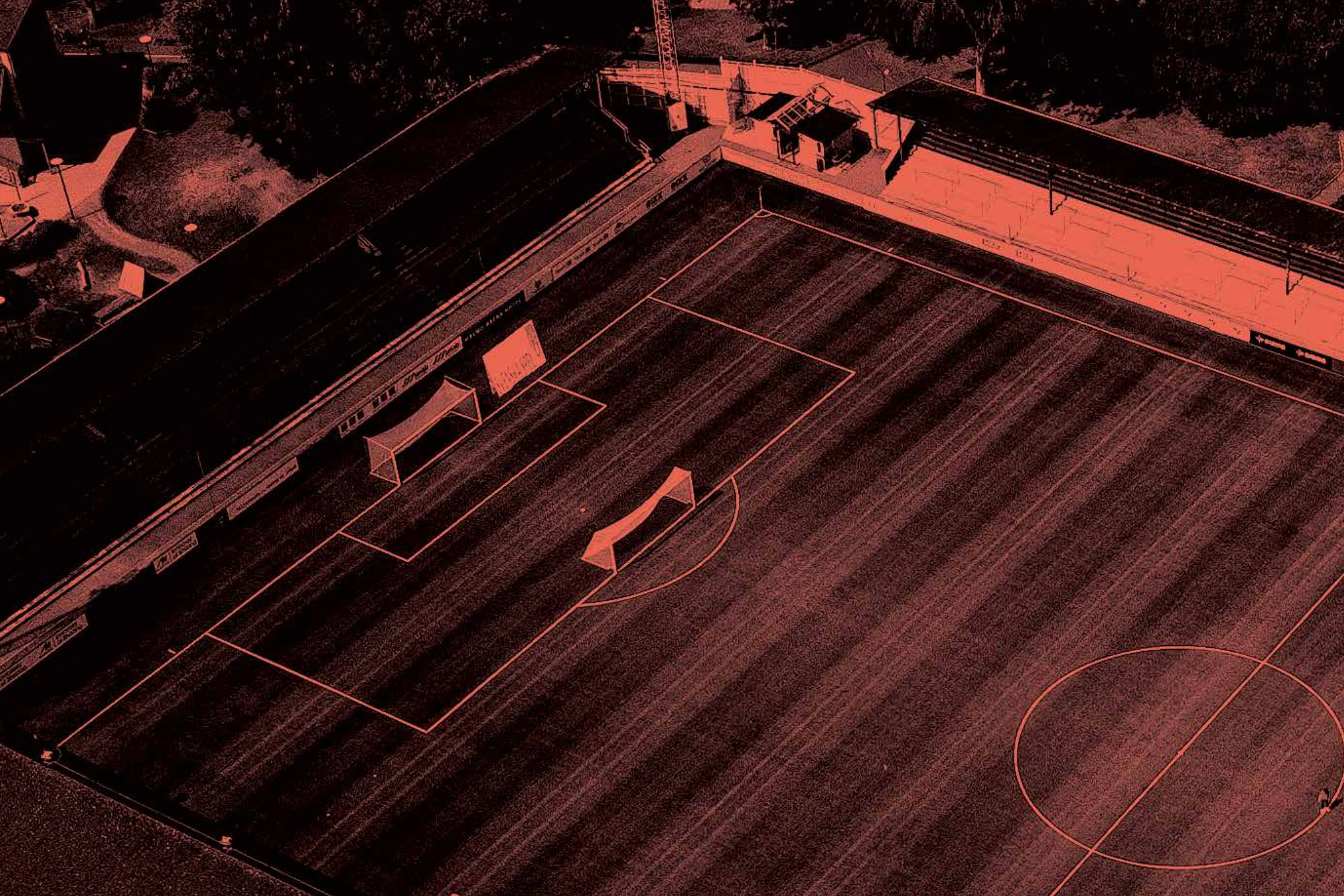
FC Rosengård vann serien för första gången sedan 2015, hade vinnaren av skytteligan i Anna Anvegård och hade högsta publiksnittet såväl hemma som borta och totalt, 1325. Malmöklubben satt alltså stabilt på tronen efter sista omgången.

Dramat i toppskiktet handlade istället om vilka som skulle göra Rosengård sällskap till Champions League. Den andra platsen i cupturneringen och en bonus på 250 000 kronor togs av Kopparbergs/Göteborg, som till sist var tydliga fyra poäng före seriens succélag, trean Vittsjö. Vinnaren Rosengård fick utöver bonusen även 200 000 för sin titel.

I bottenstriden blev det däremot högedramatiskt. Nykomlingen Kungsbacka var tidigt avsågad. De såg länge ut att få sällskap av Djurgården till Elitettan, men när Koppar-

bergs/Göteborg vann med 2-0 borta mot Limhamn Bunkeflo innebar det att de sistnämnda åkte ur.

Dramat var dessutom tätare än det kommer att se ut i historieböckerna. Det handlade slutligen om målskillnad, och i ett läge när Djurgården låg under mot Vittsjö var man ur serien. Detta fram till matchminut 70 då Kopparbergs/Göteborg gjorde mål i sin match. Till sist klarade sig stockholmarna kvar med fem måls bättre målskillnad. Upp från Elitettan kom efter tre säsonger gamla storlaget Umeå IK, en välkommen återkomst för många romantiker i ämnet Damallsvenskan. Västerbottningarna åkte ur 2016 efter då 18 raka säsonger i högsta serien. Man fick nu sällskap upp av nya IK Uppsala Fotboll.

An aerial photograph of a sports facility, likely a soccer stadium, with a large green field in the foreground and a multi-story building in the background. The image is overlaid with a semi-transparent orange filter. The text "ALLA KLUBBARNA" is written in large, bold, white capital letters across the center of the image. A white horizontal line is positioned below the text.

ALLA KLUBBARNA

1	FC ROSENGÅRD*	32	702	496	107	99	1906	-	635	1595
2	UMEÅ IK	20	438	266	66	106	1127	-	517	864
3	KOPPARBERGS/GÖTEBORG FC*	24	526	253	97	176	1023	-	792	856
4	DJURGÅRDENS IF*	24	528	259	77	192	1072	-	798	854
5	HAMMARBY IF	27	594	222	108	264	1030	-	1050	774
6	LINKÖPINGS FC*	19	416	208	85	123	760	-	555	709
7	SUNNANÅ SK	22	484	156	98	230	722	-	916	566
8	ÄLVSJÖ AIK	11	242	169	34	39	719	-	276	541
9	KRISTIANSTADS DFF*	21	460	146	84	230	603	-	942	522
10	JITEX MÖLNDAL BK*	16	350	145	58	147	605	-	611	493
11	KIF ÖREBRO DFF*	16	350	131	76	143	492	-	572	469
12	ÖXABÄCK/MARK IF*	11	242	128	36	78	605	-	442	420
13	GIDEONSBERGS IF	11	242	123	34	85	529	-	380	403
14	BÄLINGE IF	13	286	101	67	118	469	-	510	370
15	PITEÅ IF	10	218	84	47	87	303	-	330	299
16	MALLBACKENS IF SUNNE	14	308	75	57	176	316	-	623	282
17	TYRESÖ FF	9	198	83	28	87	385	-	393	277
18	ESKILSTUNA UNITED DFF	6	130	64	29	37	201	-	151	221
19	VITTSJÖ GIK	8	174	58	44	72	234	-	260	218
20	AIK	11	240	53	35	152	224	-	541	194
21	GAIS	5	110	35	25	50	152	-	202	130
22	ÖSTERS IF	7	154	32	18	104	164	-	430	114
23	MARIESTADS BOIS	3	66	21	10	35	105	-	141	73
24	IF LIMHAMN BUNKEFLO	3	66	19	9	38	64	-	29	66

KLUBBARNÄ

1988

-2020

Notera att; FC Rosengård är inkl Malmö FF 1988-2006 och LdB FC Malmö 2007-13, Kopparbergs/Göteborg FC är inkl Landvetter IF 1996-98 och Kopparbergs/Landvetter IF 1999-2003, Djurgårdens IF är inkl Djurgården/Ålvsjö 2003-06, Linköpings FC är inkl BK Kenty 1998-2002, Kristianstads DFF är inkl Wä IF 1990-98 och Kristianstad/Wä DFF 1999-2001, Jitex Mölndal BK är inkl Jitex BK 1988-92 och 2006-13 samt Jitex BK/JG 93 1993-97, KIF Örebro DFF är inkl Karlsunds IF 2003-04, samt att Öxabäck/Mark IF är inkl Öxabäcks IF 1988-90. Växjö DFF ses som fortsättning på Hovshaga AIF och inte Östers IF. Maratontabellen är sammanställd av Jimmy Lindahl, SFS.

25	VÄXJÖ DFF	2	44	15	9	20	54	-	73	54
26	STRÖMSBRO IF	3	66	15	8	43	62	-	159	53
27	KVARNSVEDENS IK	2	44	9	15	20	71	-	102	42
28	QBIK	3	66	8	16	42	53	-	166	40
29	TROLLHÄTTANS IF	2	44	9	10	25	58	-	87	37
30	LINDSDALS IF	2	44	8	11	25	44	-	109	35
31	SJÄLEVADS IK	2	44	8	9	27	38	-	116	33
32	IK BRAGE	2	44	8	6	30	51	-	116	30
33	IF TRION	2	44	7	8	29	34	-	126	29
34	STATTENA IF	3	66	6	11	49	49	-	216	29
35	SUNDSVALLS DFF	2	44	7	5	32	45	-	115	26
36	LOTORPS IF	1	22	5	3	14	28	-	55	18
37	BK ASTRIO	2	44	5	1	38	42	-	168	16
38	SUNDBYBERGS IK	1	22	4	3	15	21	-	49	15
39	ALVIKS IK	1	22	4	3	15	21	-	65	15
40	FALKÖPINGS KIK	1	22	4	2	16	17	-	65	14
41	ÖRNÄS BK	1	22	3	3	16	31	-	76	12
42	HOLMALUNDS IF ALINGSÅS	1	22	2	5	15	22	-	70	11
43	DALHEM IF	1	22	1	6	15	22	-	76	9
44	UMEÅ SÖDRA FF	1	22	2	3	17	13	-	73	9
45	DALSJÖFORS GOIF	1	22	1	5	16	9	-	63	8
46	VÄSTERÅS BK 30	1	22	2	2	18	15	-	78	8
47	IFK LIDINGÖ	1	22	1	3	18	16	-	81	6
48	KUNGSBACKA DFF	1	22	1	2	19	14	-	72	5
49	IFK KALMAR	1	22	1	0	21	14	-	82	3

FC ROSENGÅRD

HEMMAARENA: MALMÖ IP

HAR SPELAT 32 SÄSONGER I DAMALLSVENSKAN 1988-2019

SM-GULD SÄSONGER:

11

32

KLUBBEN SOM GENOM ÅREN först haft namnen Malmö FF Dam och LdB FC Malmö är en av de absolut mest framgångsrika i svensk damfotbolls historia med tio SM-guld. FC Rosengård har bara en enda gång (2006) varit sämre placerad än trea i Damallsvenskan, det året slutade de fyra.

FC Rosengård startade 1970 som Malmö FF och debuterade i seriesystemet året efter. 1981 spelade laget i den relativt nya damallsvenskan, men det fanns en i norra och en i södra Sverige och SM-guld delades ut efter slutspel mellan de bäst placerade i de båda serierna. Under denna tid etablerade sig MFF som ett av topplagen i Sverige. 1986 tog la-

get sitt första SM-guld i finalen mot Sunnanå SK. 1990 vann klubben för första gången dagens Damallsvenskan, efter seger i finalen mot Öxabäck. 2007 togs sponsornamnet LdB FC, efter huvudsponsorn LdB, innan klubben den 12 december 2013 beslutade att byta namn till FC Rosengård.

Åtskilliga av landets mest namnkunniga spelare har förekommit under de tre olika klubbnamnen – som Hedvig Lindahl, Karolina Westberg, Therese Lundin, Caroline Seger och brasilianskan Formiga – men ska en enstaka spelare nämnas blir det Therese Sjögran som bland annat vunnit Diamantbollen. De senaste åren har Linköping tagit hem Damallsvenskan men Malmöklubben har sin vana trogen

ändå båda säsongerna tagit silver. 2018 var Rosengård ytterst nära att ta en elfte titel sedan man toppat tabellen långt in i den sista matchen. Till sist slutade man snöpligt trea och missade därför även Champions League 2019.

UMEÅ IK

HEMMAARENA: UMEÅ ENERGI ARENA

HAR SPELAT 20 SÄSONGER I DAMALLSVENSKAN 1988-2019

SM-GULD

07

SÄSONGER:

20

UMEÅ IK ÄR KLUBBEN som visat att det även för en norrländsk klubb går att vinna titlar i klubbfotbollen. Klubben gick från starten 1984, debut i division 4 skedde året efter, till att redan tio år senare nå allsvenskan. Inledningsvis blev vistelsen kortvarig, men satsningen ökade och när Hanna Ljungberg kom till klubben 1998. Då följde en lång period när Umeå blev det mest framgångsrika svenska laget på lång tid. Klubben vann Damallsvenskan sju gånger av nio och vann dessutom UEFA Women's Cup två säsonger i rad, 2002/2003 och 2003/2004. 2004 kom 8 907 för att se matchen mot Djurgården/Älvsjö.

Utöver Ljungberg passerade landslagsspelare som Tina Nordlund, Malin Moström, Frida Östberg och inte minst den brasilianska stjärnan Marta. Under en serie år är Umeå oslagbara. Då Umeå den 10/5 2007 bortaslog KIF Örebro med 2-1 i omgång 4 av Damallsvenskan var det 50:e raka matchen utan förlust i seriespelet, klubben bröt därmed rekordet på 49 raka förlustfria matcher i Sveriges högsta division i fotboll - som herrarna i Malmö FF satte åren 1949-1951. 2007 hade laget 3 271 åskådare i genomsnitt. Det hade det året räckt till en fjärde plats i publikligan för herrarnas Superettan. Framgångsvågen fortsatte till 2009. Då hade den ekonomiska verkligheten hunnit ifatt. 2016 avslutades Umeå IK:s långa tid i Damallsvenskan och klubben förpassades till Elitettan.

HAMMARBY IF

HEMMAARENA: HAMMARBY IP, "KANALPLAN", STOCKHOLM

SM-GULD	SÄSONGER:
-	27

HAMMARBY DAMFOTBOLL startade redan 1970 och krönte tiden innan nuvarande Damallsvenskan med att bli svenska mästare 1985. Efter att Damallsvenskan startade 1988 kan klubben bland annat skryta med en av de längre obrutna sviterna i serien, åren 1988 till 2011. Man vann även Svenska Cupen två gånger, 1994 och 1995, och hade under en period Pia Sundhage i laget. Efter 2011 har formkurvan varit ojämnare, med ett endast ettårigt besök 2015, men 2017 såg det stabilare ut med en sjunde plats som nykomling. 2018 åkte man ur Damallsvenskan efter ett avgörande drama i slutomgången.

SM-SILVER	SÅSONGER:
2	24

KOPPARBERGS/ GÖTEBORG FC

HEMMAARENA: VALHALLA IP, GÖTEBORG

KOPPARBERGS/GÖTEBORG FC, tidigare Kopparbergs/Landvetter IF och innan det Landvetter IF, är de senaste decennierna den ledande klubben i Göteborgsområdet. Man är även den klubb som i Damallsvenskans moderna historia varit närmast en titel utan att nå denna. Som bäst har det blivit ett antal andraplatser, men klubben har vunnit två titlar i Svenska Cupen. Föreningen bildades som Landvetter IF i Landvetter 1970. 1999 fick klubben tillägget Kopparbergs efter att bryggeriet gått in som huvudsponsor. Klubben hörde då hemma på Landvetters IP. 2004 ändrade man namn igen till det nuvarande

namnet Kopparbergs/Göteborg FC och flyttade samtidigt in till centrala Göteborg, först Slottsskogsvallen senare till Valhalla IP. Några av klubbens mest bekanta namn genom åren inkluderar Kristin "Kicki" Bengtsson och den amerikanska målvakten Hope Solo. Man har även haft bekant tränarnamn i t ex Torbjörn Nilsson och Stefan Rehn. Det imponerande publikrekordet på 5037 sattes mot Umeå IK 2004. 2018 var Göteborg inblandade i guldstriden fram till sista omgången och lyckades till sist ta silver liksom en plats i Champions League.

DJURGÅRDENS IF

HEMMAARENA: STOCKHOLMS STADION

SM-GULD

2

SÄSONGER:

24

DJURGÅRDENS DAMLAG BLEV 2013

en del av Djurgårdens IF Fotbollförening. Därmed skrevs sista kapitlet i en historia där klubben först kom ur Djurgårdens IF, man spelade i Damallsvenskan från 1989, för att senare under många år ha ett samarbete med klubben Älvsjö AIK. Under en period spelade klubben även under namnet Djurgården/Älvsjö, det var under den tiden som klubben tog två raka SM-guld, 2003 respektive 2004, klubbens hittills två enda trots många topplaceringar. 2007 korta-

des namnet till Djurgårdens IF DFF. 2012 åkte Djurgården ur Damallsvenskan men man återkom 2016 och har därefter varit ett stabilt mittenlag. Djurgårdens damer, som till skillnad mot herrlaget finns kvar på Stockholms stadion, har i sin elva haft några av svensk damfotbolls mest kända spelare, som Victoria Svensson, Jane Törnqvist och Kristin Bengtsson. Även den tyska världsspelaren Nadine Angerer gjorde en säsong i DIF, 2008.

SUNNANÅ SK

HEMMAARENA: NORRVALLA IP (ELECTROLUX HOME ARENA), SKELLEFTÉÅ

SM-GULD

-

SÄSONGER:

22

OM ÖXABÄCK OCH JITEX är de klassiska pionjärerna i svensk damfotboll har de i långa skeden utmanats intensivt av Sunnanå SK från södra Skellefteå. Klubben inledde sin damverksamhet 1974 och redan sex år senare hade man hunnit ifatt domanterna och vann 1980 ett första SM-guld i den "gamla" Damallsvenskan. Två år senare gjorde man om bedriften och hade i laget bland annat klubbens första landslagsspelare, Susanne Lundmark. Från nuvarande Damallsvenskan och framåt har klubben aldrig toppat titlarna från 80-talet, men i två långa skeden var man en självklarhet i serien och spelare som Hanna Marklund blev först i Sunnanå och senare i länsrivalen Umeå IK en av Damallsvenskans mest bekanta spelare, Marklund fick Diamantbollen 2005. Fyra gånger mellan 2004 och 2011 utsågs lagets Perpetua Kwocha till Afrikans bästa spelare. Som röd tråd i klubbens verksamhet har i decennier funnits projektet "Sunnanå utveckling", en tanke om pedagogik som blev affärsverksamhet. Sunnanå åkte senast ur Damallsvenskan 2013 och spelar nu i Division 1.

ÄLVSJÖ AIK

HEMMAARENA: ÄLVSJÖ IP STOCKHOLM

SM-GULD	SÄSONGER:
5	11

ÄLVSJÖ AIK FRÅN SÖDRA STOCKHOLM

var 1990-talets stora dominant i Damallsvenskan. Klubben som ursprungligen började med damfotboll i början av 1970-talet vann SM-guld fem säsonger i följd 1995-99 och även Svenska Cupen tre gånger med stjärnor som Malin Svedberg, Jane Törnqvist och Victoria Svensson. Victoria Svensson, numera Sandell Svensson, vann Diamantbollen 1998 och skytteligan 1998 respektive 2001 och rankas av många som den bästa spelaren i Damallsvenskan genom tiderna.

Fotbollsföreningen Älvsjö AIK FF är sedan 2003 tillsammans med Djurgårdens IF DFF delägare i Djurgården/Älvsjö AB som spelar i Damallsvenskan. Namnet Älvsjö försvann dock ur klubbnamnet 2007 och finns numera i det Älvsjö AIK som spelar i Division 1.

LINKÖPINGS FC

HEMMAARENA: LINKÖPINGS ARENA

SM-GULD	SÄSONGER:
3	19

EFTER TRE ENSTAKA FÖRSÖK av Linköpingssklubben BK Kenty att etablera sig i Damallsvenskan från 1998 gick Kenty ihop med ishockeyklubben Linköpings HC och skapade 2003 den renodlade elitsatsningen Linköpings FC. Visionen har minst sagt lyckats. Från det första året i Damallsvenskan 2004 har klubben ständigt funnits i toppskiktet. Linköpings FC har haft namnkunniga spelare – med namn som Hedvig Lindahl, Josefine Öqvist, Caroline Seger, Frida Östberg, Nilla Fischer, Daniela, Christiane och Kosovare Asllani – och publiken har kommit i stora skaror. Redan det första året hade Linköping 1 609 åskådare i genomsnitt och ett publikrekord på 6 359 från 2004 och matchen mot Umeå höjdes fyra år senare till 9 413 mot samma klubb. Den trogna publiken har hittills tre gånger belönats med allsvenskt guld, senast två år i följd 2016 och 2017 och LFC har tagit över efter Malmö och Tyresö som dominanten i Damallsvenskan.

JITEX BK

HEMMAARENA: ÅBYVALLEN, MÖLNDAL

SM-GULD	SÄSONGER:
1	16

JITEX VAR JÄMTE ÖXABÄCK

den ledande klubben i svensk damfotboll innan Damallsvenskan startade 1988. Mölndalsklubben tog bland annat fem SM-titlar från starten 1971 och hade stjärnprofiler som Pia Sundhage, Anette Börjesson, Elisabeth Leidinge och Marika Domanski Lyfors. Till skillnad från Öxabäck var man även i toppen i den nya högsta serien, 1993 tog man exempelvis SM silver. Men 1997 var den första storhetstiden över och trots sammanslagning med GAIS till Jitex/JG93 degraderades klubben för första gången. 2006 gjorde Jitex en tillfällig återkomst. Från 2010 blev det fem säsonger i följd med flytt till Valhalla IP i Göteborg, men med ett dystert avslut då man 2014 åkte ur efter att inte ha tagit någon poäng i serien. Jitex BK spelar 2018 i Division 1.

Jitex BK är en damfotbollsförening från Mölndal, bildad 21 januari 1971. Laget är en av de mest framgångsrika klubbarna inom svensk damfotboll med sex SM-guld och tre segrar i Svenska cupen (Folksam Cup). Fotbollslaget vann också inomhus-SM 1996. Den mest framgångsrika perioden är än så länge i slutet av 1970-talet samt början av 1980-talet.

KRISTIANSTAD

HEMMAARENA: VILANS IP, KRISTIANSTAD

SM-GULD	SÄSONGER:
-	21

2017 KOM KRISTIANSTADS DFF FEMMA I DAMALLSVENSKAN.

Det är tangerat bästa för en klubb som bildades 1998 efter en sammanslagning av Wä IF och Kristianstads FF:s damsektioner. Under namnet Kristianstad/Wä spelade de i Damallsvenskan 1999-2001. När den återkom till högsta serien 2008 hade namnet kortats till Kristianstads DFF. Klubben har fostrat ett antal damlandslagsspelare, som Malin Andersson, Therese Sjögran, Sara Johansson och Nilla Fischer.

KIF ÖREBRO DFF

HEMMAARENA: BEHRN ARENA

SM-SILVER

1

SÄSONGER:

15

KIF ÖREBRO DFF, URSPRUNGLIGEN SEDAN 1980 KARLSLUNDS IF DFF,

var i nästan 15 säsonger ett stabilt mittenlag i Damallsvenskan. En säsong, 2014, kom klubben tvåa, dock tolv poäng efter seriesegrande Rosengård. I övrigt gällde placeringar mitt i tabellen fram till att man degraderades säsongen 2017. KIF Örebro har genom åren dels tagit fram svenska landslagsspelare, först ut var Stina Segerström och Caroline Näfver, år 2006, och även haft namnkunniga utländska gästspel, mest spektakulära namn var USA:s Kristine Lilly, en av damfotbollens stora namn genom tiderna, som spelade en halv säsong 2005. Klubben hade då en namnkunnig tränare i form av Pia Sundhage, senare tränare för USA respektive Sverige. Örebro återvände till Damallsvenskan 2019 efter bara en säsong i Allettan.

ÖXABÄCK/MARK IF

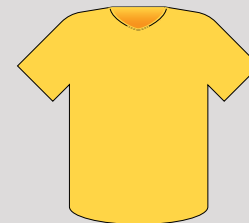
HEMMAARENA: VERKSAMHETEN UPPHÖRDE 1999

SM-GULD

1

SÄSONGER:

11

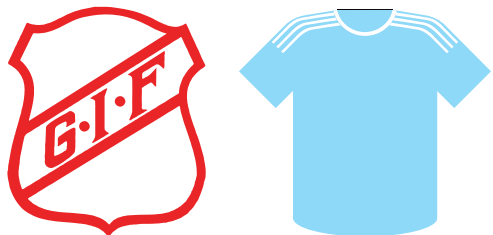
UTAN ÖXABÄCK INGEN DAMALLSVENSKAN.

Det är en överdrift, men under decennier tycktes det som att Öxabäck från Marks kommun i Västergötland för evigt skulle finnas med i toppen. Man var 1966 med om att dra igång den svenska elitfotbollen på damsidan och vann fem SM-titlar innan den nuvarande Damallsvenskan startade 1988. Det var ingen skräll att just Öxabäck vann den första upplagan, med spelare som Lena Videkull och Anneli Anselén i huvudroller i finalen mot Jitex. Men detta kom att bli den sista titeln. Året därpå avslutade man en lång segersvit hemma på Hagavallen mot just Jitex. Och även om klubben vann grundserien och spelade SM-final 1992 var det inledningen på en sakta nedgång. Klubben fick lämna Damallsvenskan 1998, året därpå samma i Division 1. 28 november 1999 spelade Öxabäcks IF sin sista match.

GIDEONSBERGS IF

HEMMAARENA:
ÖNSTA IP, VÄSTERÅS

SM-GULD	SÄSONGER:
1	11

I INLEDNINGEN AV DAMALLSVENSKANS HISTORIA var Västeråsklubben Gideonsberg, bildad 1971, ständigt med i toppstriden eller åtminstone nästintill. Detta kröntes 1992 med att man följde upp en andra plats i grundserien med att i slutspelet slå först Älvsjö i semifinalen och sedan Öxabäck i finalen, det senare i två raka matcher. Året efter vann klubben Svenska Cupen och blev även Nordiska mästare. Man lyckades dock inte behålla denna position. 1998 åkte man ur och efter att hela A-truppen lämnat klubben, man klagade på bristande engagemang, fick klubben börja om. I dag spelar GIF i Division 2. Åsa Jakobsson är klubbens mesta landslagsspelare med 59 landskamper. Ett annat bekant namn är Gunilla Axén som gjorde 29 landskamper och dessutom vann skytteligan 1986 med 22 mål.

IK UPPSALA FOTBOLL

SM-GULD	SÄSONGER:
-	-

HEMMAARENA: LÖTENS IP
STÖRSTA MERIT: TVÅA I ELITETTAN 2019

I DE ALLRA SISTA SKÄLVANDE SEKUNDERNA av Elitettan 2019

fick Damallsvenskan en helt ny medlem. Platsen att göra Umeå upp i Damallsvenskan hade länge sett ut att vara vikt till meriterade Hammarby. Men i slutomgången gick IK Uppsala om efter att man i andra halvlek vänt underläge till seger med 3-1 mot just Hammarby, dessutom på de senares hemmaplan Kanalplan i Stockholm.

IK Uppsala Fotboll uppstod under det namnet så sent som 2017. Men nykomlingarna har sina rötter i klubbarna Danmarks IF, som 2008 tog över som Uppsalas andralag efter då nedlagda Bälinge IF, och FK Sirius. Klubben var faktiskt redan 2013, då under namnet Sirius, ytterst nära att gå upp i Damallsvenskan, Sirius förlorade då ett playoff mot Mallbacken. Även i fortsättningen var Sirius ett topplag i Elitettan. Men man upplevde sig i skymundan av herrlaget Sirius och från säsongen 2017 är man en separat klubb med färgerna vinrött och vitt och alltså namnet IK Uppsala Fotboll.

Att IK Uppsala gick upp innebär att staden Uppsala 2020 för första gången har allsvenska klubbar både på dam- och herrsidan.

MALLBACKENS IF SUNNE

HEMMAARENA: STRANDVALLEN, LYSVIK

SM-FYRA SÄSONGER:

1

14

DET FINNS NÅGRA RIVALER OM DENNA INOFFICIELLA TITEL. Men få protesterar nog när Mallbackens IF från lilla Lysvik utanför värmäländska Sunne utmålås som damfotbollens motsvarighet till sagan om Åshöjdens BK. Mallbacken startade i seriespel för sitt damlag redan 1972 och fanns med när Damallsvenskan startade 1988. Den bästa slutplaceringen, fyra, nåddes just premiäråret. Men även om klubben varit lite av lindansare senare har den även fått ihop exempelvis en femårig sejour i högsta serien på 2000-talet. Mallbacken spelar nu i Elitettan.

KVARNNSVEDENS IK

HEMMAARENA: KVARNNSVEDENS IP, BORLÄNGE

SM-GULD SÄSONGER:

-

2

KVARNNSVEDENS IK HAR RÖTTERNA I KLUBBEN BTK VERDANDI. 1974 bytte den namn till Kvarnsvedens IK efter stadsdelen i norra Borlänge där den håller hemma. Damlaget kvalificerade sig den 12 september 2015, via Elitettan, för spel i Damallsvenskan 2016. Kvarnsvedens IK slutade på en nionde plats under sin debutsäsong. Under sin andra säsong i Damallsvenskan slutade klubben på en elfte plats och blev nedflyttade till Allettan.

TYRESÖ FF

HEMMAARENA: TYRESÖVALLEN

SM-GULD

1

SÄSONGER:

9

HISTORIEN OM TYRESÖ FFS KLÄTTRING

upp i den absoluta toppen är en av de mest dramatiska aspekterna på Damallsvenskan hittills. Klubben, bildad 1971, var allsvenska redan på 1990-talet. Men det var när man inför säsongen 2010 återvände som ansvariga ville nå tredje gången gillt. Satsningen blev rejäl, inför säsongen 2012 värvade man stjärntrion Caroline Seger, Marta och Verónica Boquete. Det slutade i SM-guld efter att Malmö FF besegrats i en direkt avgörande match i den sista omgången. 2013 slutade Tyresö tvåa i damallsvenskan och tog sig till kvartsfinal i Champions League men samtidigt började det bli uppenbart att ekonomin inte var under kontroll. Klubben försattes i rekonstruktion samtidigt som de sportsliga framgångarna ändå fortsatte. Men det höll inte hela vägen. Den 22 maj 2014 spelade Tyresö final i Champions League mot tyska Wolfsburg, bara två veckor senare kom beskedet att klubben, som då försatts i konkurs av Nacka kommun, drog sig ur fortsatt spel i Damallsvenskan p.g.a. spelarbrist. Tyresö finns i dag i Division 2.

AIK

HEMMAARENA: SKYTTEHOLMS IP, SOLNA

SM-FYRA

1

SÅSONGER:

11

AIK FOTBOLL DAMER STARTADES REDAN 1970

och är jämte Hammarby den klubb som är etablerad på herrsidan som längst tid haft även ett damlag på elitnivå. Redan 1979 spelade man i den dåvarande högsta serien och i nuvarande Damallsvenskan har man funnits totalt elva säsonger. Ofta som lindansare mellan högsta och näst högsta divisionen, men även med toppar som när man slutade fyra år 2008. 2015 åkte AIK ur Damallsvenskan efter att ha tagit endast två poäng, säsongen inkluderade tre förluster med 0-5 och en med 3-6.

ESKILSTUNA UNITED DFF

HEMMAARENA: TUNAVALLEN, ESKILSTUNA

SM-SILVER

1

SÅSONGER:

6

ESKILSTUNA HAR SAKNAT ELITFOTBOLL

på herrsidan i årtionden. Likadant var det på damsidan fram till 2002 då Slagsta IK och Tunafors SK slogs samman till Eskilstuna United DFF, varefter en resa inleddes som hittills bara gått åt rätt håll. Första säsongen i damallsvenskan resulterade i en 7:e placering, men det skulle komma mer. 2015 tog laget SM-silvret och av fyra säsonger i högsta divisionen har klubben avslutat tre av dem på pallplats.

VITTSJÖ GIK

HEMMAARENA: VITTSJÖ IP, VITTSJÖ

SM-GULD

-

SÄSONGER:

8

VITTSJÖ HAR RÖTTER I SLUTET AV 1970-TALET

och har alltid haft en bra flickverksamhet och flera segrar i Gothia Cup. Men det var på 2000-talet som klubben från Hässleholms kommun nådde de högsta serierna. Först i Division 1 från 2009, sedan från 2012 i Damallsvenskan. Man blev samtidigt den första klubben i bollsport från Hässleholms kommun att spela allsvenskt.

PITEÅ IF

HEMMAARENA: LF ARENA, PITEÅ

SM-GULD SÅSONGER:

1

10

PITEÅ IF STARTADES 1985, men dagens elitklubb har egentligen sina rötter i Piteå FF som 1988 slogs ihop med Storfors AIK, den nya klubben tog då över Storfors plats i Division 1. Efter det slog Piteå FF och IF ihop under namnet Piteå FF Dam. Klubben spelade i Damallsvenskan första gången 2009. Sedan återkomsten i Damallsvenskan 2011 har man stadigt tagit nya steg. 2015 krönte man sin största framgång dittills med att bli trea. 2018 överträffades detta med en överraskande och högdramatisk titel efter en guldstrid som avgjordes i slutet av den sista omgången. Piteå har genom åren fostrat många egna talanger, med över 20 spelare på landslagsnivå, men har även stadigt använt exempelvis nigerianska och kanadensiska landslagsspelare.

GAIS

SM-GULD	SÅSONGER:
-	5

HEMMA ARENA: VERKSAMHETEN UPPHÖRDE 1993

I GÖTEBORG HAR DE STORA HERRKLUBBARNÄ

traditionellt inte satsat på damlag. Undantaget var Gais som på 1980-talet hade ett lag som spelade fem säsonger i följd i den då nystartade Damallsvenskan och var en grogrund för landslaget med spelare som Ellinor Hultin, systrarna Helen och Ingrid Johansson respektive Marika Domanski. Men laget lades ner 1993 och gick samman med Mölndalsklubben Jitex BK till något som initialt kallades Jitex BK/JG 93.

ÖSTERS IF

HEMMAARENA: LEKEVI IP, MARIESTAD

SM-GULD	SÅSONGER:
-	7

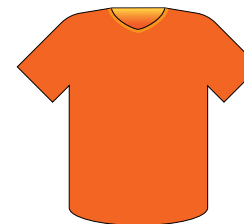
ÖSTERS IF:S DAMLAG BILDADES 1981

genom att man tog över FK Växjös damsektion. Klubben spelade därefter omväxlande i Division I och i Damallsvenskan, senast 2003 då man kom på en 11:e plats, fram till 2014 då verksamheten upphörde och klubben uppgick i Växjö DFF, som 2017 kvalificerade sig för Damallsvenskan. När Östers IF lades ner fanns på samma arena som Växjö DFF nu finns på, Myresjöhus Arena.

STRÖMSBRO IF

HEMMAARENA: INGET A-LAG I NULÄGET, ANNARS TESTEBOVALLEN, GÄVLE

SM-GULD	SÅSONGER:
-	3

STRÖMSBRO IF FRÅN TRAKTERNA KRING TESTE-BOÄN

i norra Gävle var länge Gästriklands ledande damlag. Klubben fanns med i de tre första upplagorna av Damallsvenskan och trion Annika och Helena Lundström, respektive Birgitta Hållstrand (i dag Persson), spelade i landslaget. Efter några år i Division I beslutades att lägga ner verksamheten, men den återupptogs senare och klubben nådde Division II innan A-laget återigen lades ner.

BÄLINGE IF

HEMMAARENA: BÄLINGE IP, BÄLINGE

SM-BRONS SÄSONGER:

1

13

BÄLINGE IF FRÅN 15 KILOMETER NORR OM UPPSALA är en av Mallbackens utmanare som mest framgångsrika småklubb i Damallsvenskans historia. Klubben fanns med redan i den första allsvenskan, den som startade 1978, och fanns från 1995 stabilt i Damallsvenskan i tio raka säsonger, inklusive en tredje plats 1998 och en femte 1995. Från 2003 spelade laget på Studenternas IP i Uppsala eftersom Bälinge IP saknade läktare. Det fanns på 2000-talet planer på att klubben skulle gå upp i IK Sirius, men dessa skrinlades och Bälinge började så småningom en ny klättring i seriesystemet. 2020 spelar de i Division 1.

QBIK

HEMMAARENA: TINGVALL IP, KARLSTAD

SM-GULD SÄSONGER:

-

3

QBIK, SOM UTTALAS "KUBIK", är Karlstads bidrag till damfotbollens elit. Klubben bildades redan 1978 som en utbrytning ur Karlstad BK men det tog till 2005 innan man spelade allsvenskt. Totalt blev det i den sejouren tre säsonger i Damallsvenskan. Bästa placeringen var den första med 16 poäng och en tionde plats. Samma år blev QBIK först i Damallsvenskan med en tysk spelare, Jennifer Meier, senare samma år värvade man stjärnan Anja Mittag från Turbine Potsdam. Inför säsongen 2006 värvade klubben tre nigerianska landslagsspelare. Faith Ikidi, Yinka Kudaisi och Maureen Mmadu, men slutade på 12:e plats och föll ur. I dag spelar man i Division 1 och har gjort en nysatsning med ett mycket ungt lag.

TROLLHÄTTAN

HEMMAARENA: HAR I DAG INGEN VERKSAMHET

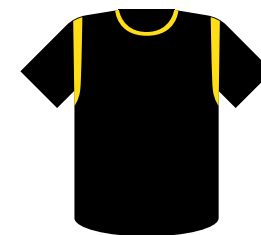
DESSFÖRINNAN SJU SÄSONGER I DÅVARANDE HÖGSTA DIVISIONEN INKLUSIVE SM-FINAL 1984.

SM-GULD SÄSONGER:

-

2

TROLLHÄTTANS IF

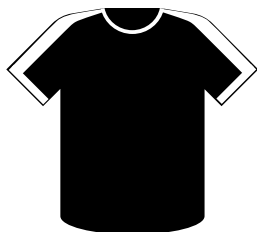

TROLLHÄTTANS IF SPELADE NIO SÄSONGER I FÖLJD, 1981-89, i den högsta serie, två av dem i nuvarande Damallsvenskan. 1984 blev höjdpunkten då man spelade, men förlorade SM-finalspelet mot Jitex BK med skytteligavinnaren Lena Videkull i Trollhättans lag. Senare upphörde verksamheten när Trollhättans herrklubbar elitsatsade (och misslyckades) i FC Trollhättan. I dag är Skaftöbyns IF stadens ledande damlag.

LINDSDALS IF

HEMMAARENA: FJÖLEBRO IP, LINDSDAL

SM-GULD	SÄSONGER:	DESSUTOM EN SÄSONG I GAMLA HÖGSTA SERIEN (1982)
-	2	

LINDSDALS IF FRÅN UTKANTERNA AV KALMAR

var uppe i högsta serien redan i den första nationella allsvenskan, det var 1982 som Smålandskorna gjorde ett besök där. 1992-93 blev det två säsonger i följd i Damallsvenskan. Senare blev damlaget ett offer när Lindsdals IF skulle sanera ekonomin, men har sedan klättrat uppåt igen och finns i Division 2. Klubbens mest kända export är Cecilia Sandell, som gick vidare till landslagsspel.

SJÄLEVADS IK

HEMMAARENA: SJÄLEVADS IK

SM-GULD	SÄSONGER:
-	2

SJÄLEVAD, SEX KILOMETER VÄSTER OM CENTRALA ÖRNSKÖLDSVIK, har en åttakantig kyrka som utsetts till landets vackraste. I början av 2000-talet fick kyrkbyn en nationell sevärdhet till när Själevads IK nådde Damallsvenskan och dessutom lyckades hålla sig kvar ytterligare en säsong. Två mycket fotbollsbekanta namn från klubben är landslagsspelarna Malin Moström och Frida Östberg. Laget spelar i dag i Division 1 Norrland som enda representant för Ångermanland.

IK BRAGE

HEMMAARENA: HAR I DAG INGEN VERKSAMHET

SM-GULD	SÄSONGER:
-	2

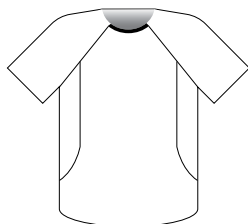
MED ETT HERRLAG REDAN I ALLSVENSKAN

och 1988 även ett damlag på samma nivå blev Borlänge i slutet av 1980-talet en av landets hetaste fotbollsstäder. Damlaget, bildat 1971, hade då redan varit i den första allsvenskan 1979-83 respektive år 1987. Men den dubbla glädjen varade inte särskilt länge. För damlaget blev det endast två säsonger i den nya officiella högsta serien, oavgiort borta mot mästarna Öxabäck blev möjligen höjdpunkten. 1989 åkte klubben ur trots att publikintresset, cirka 500 per match, var bland det starkaste i serien. 1990 bestämde IK Brage att lägga ner damsektionen, istället bildades 1991 Borlänge FK. Senare har det varit på gång att återuppta IK Brage som damlag, men ännu har de planerna inte sett dagens ljus.

IF TRION

HEMMAARENA: SPJUTSBYGDS IP, SPJUTSBYGD

SM-GULD	SÄSONGER:
-	2

IF TRION HADE SPELAT SERIEFOTBOLL I NÄRA 25 ÅR när beskedet kom 2005 att klubben från Spjutsbygd, två mil norr om Karlskrona, lade ner elitverksamheten och startade om i division 5. Klubben hade då bara ett par år tidigare spelat i Damallsvenskan och haft några av seriens bästa publiksiffror på den träläktare som byggdes inför allsvenska debuten 2002.

STATTENA IF

HEMMAARENA: OLYMPIAFÄLTET, HELSINGBORG

SM-GULD	SÄSONGER:
-	3

STATTENA IF:S DAMLAG BILDADES 1971 och lyckades ta sig upp i den högsta svenska serien efter endast fem år. Detsamma hade klubbens herrlag lyckats med på samma korta tid på 1920-talet. Stattenas damlag nådde dock längre än herrarna och blev inofficiella europamästare för klubbtag 1980. I modern tid har klubben spelat i Damallsvenskan 2003 och 2004. När Stattena åter gjorde detta 2009 hade man Olympia som hemmaarena, då lagets hemmaplan på Olympiafältet byggdes om. Den allsvenska sejouren slutade dock denna gång i en sistaplats och nedflyttning. Landslagets Caroline Seger slog genom i Stattena, även en av landets mest lovande målvakter, Zečira Mušović, kom fram i klubben.

IF LIMHAMN BUNKEFLO

HEMMAARENA: LIMHAMNS IP/BROVALLEN, MALMÖ

SM-GULD	SÄSONGER:
-	3

IF LIMHAMN BUNKEFLO, OFTA KALLADE LB07, bildades 2008 genom sammanslagning av Malmöklubbarna Bunkeflo IF och Limhamns IF. Den är i dag Skånes kanske största klubb på barn- och ungdomsidan och det har märkts även elitmässigt på framförallt damsidan. 2009-2011 spelade LB07 i Division 2011 vann de kvalet till Division 1 och spelade 2012 i Söderettan. 2013-2016 spelade man i näst högsta serien, Elitettan. 2010 kom laget till 16-delsfinal och 2011 ända till kvartsfinal i Svenska Cupen (som första division 2-lag någonsin) efter att bland annat slagit ut allsvenska Kristianstads DFF. 2016 vann damlaget Elitettan, men återfinns efter tre säsonger i damallsvenskan i Elitettan 2020.

SUNDSVALL

HEMMAARENA: IDROTTPARKEN, SUNDSVALL

SM-GULD

-

SDFF
SUNDSVALL

SUNDSVALL FANNS MED REDAN I DEN FÖRSTA UPPLAGAN av det som i dag heter Damallsvenskan. Men när klubben fanns i den högsta serien 1978-84 var det som del av GIF Sundsvall. 1984 bestämdes att damsektionen skulle bli sin egen, skälet till beslutet var oklart men troligen spelade det in att herrlaget upplevde en sportslig svacka och damlaget offrades då trots att detta var starkare och hade fostrat ledande svenska landslagsspelare som målvakten Elisabeth Leidinge och Eva Andersson, som 1985 fick utmärkelsen Årets fotbollstjej, en föregångare till Diamantbollen. Sundsvalls DFF spelade i Damallsvenskan 1991, och höll sig kvar efter en tiondeplats, och även 1992, då man åkte ur serien efter en tolfte plats. SDFF:s publikrekord är 2 800 mot Umeå IK i Svenska cupen 2003.

BK ASTRIO

HEMMAARENA: SÖNDRUMS IP, HALMSTAD

SM-GULD

-

SÄSONGER:

2

TYLÖSAND ÄR DEN NATIONELLT SETT mest kända exporten från Söndrum i västra Halmstad. Men fotbollsklubben BK Astrio har även den vid några tillfällen satt området på kartan. Klubben som bildades 1933 med ett namn inspirerat av Austria Wien hade bara haft en damsektion i dussinet år när den 1991 första gången spelade allsvenskt. 2000 nådde klubben dit igen, men åter blev det en ettårig sejour. I den perioden fanns klubben i landets två högsta divisioner i nästan två decennier. Senare har det blivit mer av upp och nergång men ambitionen är ständigt att man siktar tillbaka till högsta nivå.

LOTORPS IF

HEMMAARENA: SKOGSVALLEN, LOTORP

SM-GULD

-

SÄSONGER:

1

DESSUTOM TVÅ SÄSONGER
INNAN NUVARANDE
DAMALLSVENSKAN

LOTORP UTANFÖR FINSPÅNG I ÖSTERGÖTLAND har tre säsonger varit skådeplats för Damallsvenskan. Den senaste, 1997, spelade man in 18 poäng, men det räckte bara till tredje plats från slutet och återigen degradering. Klubbens damlag sjuöattes 1971 som den första i orten och redan året efter spelade man DM-final mot IK Sleipner. 1973 slogs ett publikrekord på Skogsvallen på 1 118, mot Hammarby, som står sig än i dag. I matchen mot Landvetter borta 1997 var Lotorp inblandade i ett annat rekord som står sig: Carola Karlsson hoppade då in i slutskedet bara 13 år fyllda och blev den hittills yngsta i Damallsvenskan.

SUNDBYBERG

HEMMAARENA:
SUNDBYBERGS IP

SM-GULD

-

SÄSONGER:

1

SUNDBYBERGS IK ÄR EN AV TVÅ ÄNNU AKTIVA FÖRENINGAR som var med och grundade Svenska Fotbollsförbundet (den andra är Malmö FF) men har såväl på dam- som herrsidan mestadels hållit till en bit ner i seriesystemet. För damlaget är det lysande undantaget år 2000 då man gjorde en säsong i Damallsvenskan, men tyvärr räckte 15 poäng bara till ett ettårigt besök. Året efter lades damsatsningen ner på grund av spelarbrist, men återupptogs redan sent samma år. Detta mönster har upprepats senare, så sent som 2018 kom dock ett positivt besked om en ny ambitiös satsning, klubben hade då åren innan spelat i Division 4.

ALVIKS IK

HEMMAARENA: LIKO ARENA, LULEÅ

SM-GULD

-

SÄSONGER:

1

DEN 7:E NOVEMBER 2001 ÄR FÖR EVIGT INSKRIVEN I ALVIKS IK-S HISTORIEBOK. Då vann laget från Luleås utkanter borta mot Umeå Södra med 2–1 och laget avancerade därmed till Damallsvenskan för första gången sedan en första storhetstid i slutet av 1970-talet. Tyvärr blev det bara en säsong på högsta nivå denna gång, man blev näst sist med 15 poäng. Klubben hade däremot nått en nivå som gjorde att man några år senare fick landslagsspelare: 2008 blev Sara Eliasson första spelare som samtidigt representerade Alvik att göra mål i i flicklandslaget. 2009 blev sedan Alexandra Nilsson den första Alviks-fostrade spelaren att representera A-landslaget. 2018 kom dystrare nyheter, det meddelades då att klubben drog sig ur Division 1 för att istället börja om i Division 3, orsaken var spelarbrist.

FALKÖPING

HEMMAARENA: SODENPLAN, FALKÖPING

SM-GULD

-

SÄSONGER:

1

DAMFOTBOLLEN I FALKÖPING HAR SINA RÖTTER I SGU FALKÖPING, som var framgångsrika på 1970-talet och bland annat nådde två SM-kvartsfinaler. När Falköpings KIK bildades som en renodlad damfotbollsklubb 1976 tog de över SGU Falköpings plats i den högsta serien. En bekant spelare tidigt i klubbens historia var Pia Sundhage. 2007 spelade Falköpings KIK i allsvenskan och slog publikrekord med 5037 på läktarna mot ett Umeå som då hade den brasilianska stjärnan Marta i laget. Det blev bara en säsong i den högsta serien men Falköping stretade på bra och var till sist bara en poäng från säkrat kontrakt. Senare har klubben hållit till i främst division II.

ORNÄS BK

HEMMAARENA: ORNÄS IP, ORNÄS

SM-GULD	SÄSONGER:
-	1

DEN LILLA KLUBBEN FRÅN MELLAN BORLÄNGE OCH FALUN gjorde i slutet av 1990-talet sensation genom att bara 17 år efter att den bildades nå Damallsvenskan. Väl där såg klubben ett tag ut att vara ett nummer för liten. Med mycket små resurser inledde man med ett antal storförluster. Men tack vare fri entré kom relativt mycket publik och ett tag under säsongen såg det ut som att åskådarna skulle kunna belönas med ett nytt kontrakt. Men efter VM-uppehållet föll man in i den gala ovanan att släppa in många mål. Till sist kom Ornäs näst sist tio poäng från fast mark. Efter det följde några tuffa år när verksamheten ett tag låg nere, men senare har klubben återupptagit klättrandet i seriepyramiden.

HOLMALUND

HEMMAARENA: BROGÅRDSVALLEN, ALINGSÅS

SM-GULD	SÄSONGER:
-	1

DAMFOTBOLLEN VAR TIDIGT UTE I ALINGSÅS, de första klubbarna startades redan i slutet av 1960-talet. Den framgångsrikaste, Holmalunds IF, tog upp damfotboll 1979 men slutade med den redan fem år senare. På 1990-talet återupptogs den dock och det slutade med en satsning som 2001 innebar en säsong i Damallsvenskan, till sist näst sista plats och degradering. 2017, när klubben fanns i landets näst högsta serie Elitettan, väckte det uppmärksamhet när en match flyttades från normala hemmaarenan Brogårdsvallen med motivet att klubbens herrlag – då i division 3 – arrangerade en kubturnering. Många ansåg att det var det värsta exemplet på länge hur styvmoderlig damfotboll fortfarande kan behandlas.

DALHEM IF

HEMMAARENA: DALHEM IP, DALHEM

STÖRSTA MERIT: I NUVARANDE DAMALLSVENSKAN: SPELADE I SERIEN PREMIÄRÅRET 1988. I "GAMLA" DAMALLSVENSKAN: GICK TILL SEMIFINAL 1987.

SM-GULD	SÄSONGER:
-	1

PÅ DEN GOTLÄNDSKA LANDSBYGDEN två mil öster om Visby finns Dalhem IP, hemmaplan för en av de minsta klubbarna som nått längst i Damallsvenskan. Dalhem IF, bildad 1905 och med damverksamhet sedan 1973, har alltid haft en stor ungdomsverksamhet och spelat i de högre divisionerna på fastlandet. I samma skede som den nuvarande Damallsvenskan skapades nådde klubben en formtopp. 1987 gjorde man sensation och tog sig till SM-semifinal mot Jitex BK. Året efter var man med i den första upplagan av Damallsvenskan men kom då sist. Bland förlusterna under ett besvikelseårets år fanns 0-8 hemma mot slutliga mästarna Öxabäck.

UMEÅ SÖDRA FF

SM-GULD	SÅSONGER:
-	1

HEMMAARENA: MSK ARENA, UMEÅ

BLÅGULA UMEÅ SÖDRA FF är en av landets få renodlade damfotbollsföreningar och bildades i stadsdelen Teg 1982, detta efter en sammanslagning av samsektionerna i Röbäcks IF och Tegs SK. Klubben har ständigt haft en stor och bred verksamhet, i oktober 2007 toppades detta av att man vann Norrretan och kvalificerade sig för Damallsvenskan. Där blev det 2008 en elfte plats och degradering. Klubben har därefter stegvis fallit ner till Division 3.

DALSJÖFORS GOLF

HEMMAARENA:
GÅRDVÄLLEN,
DALSJÖFORS

SM-GULD	SÅSONGER:
-	1

DEN 8 OKTOBER 2011 gjorde amerikanskorna Alex Singer och India Trotter målen när Dalsjöfors från trakterna av Borås tog sin historiska, första – och enda – seger i damallsvenskan. Piteå besegrades med 2–1. Det blev en av få ljuspunkter under ett år i allsvenskan, följden av en skräll när man vann ettan året innan, som annars blev början på slutet för en klubb med rötter i 1920-talet men som först på 2010-talet nådde dameliten. Avancemanget blev till ett mycket högt pris. I juni 2012 försattes klubben i konkurs och drog sig ur Söderretan. Man ledde då serien. I augusti tog Kanada med Dalsjöforsspelarna Erin McLeod och Melissa Tancredi överraskande brons i London-OS. En omtumlande sommar för en klubb som senare började om längst ner i seriesystemet.

VÄSTERÅS BK 30

SM-GULD	SÅSONGER:
-	1

HEMMAARENA: RINGVÄLLENS IP, VÄSTERÅS

VÄSTERÅS BK 30, I FOLKMUNFÖRKORTAT BK30, startades trots namnet redan 1929 – då som en sammanslagning av IK City och IK Sture. Damlaget har varit med länge i svensk fotboll, det startades redan 1969, och har sedan dess ständigt funnits i någon av de högsta divisionerna. Hittills har det blivit en allsvensk säsong, 1994, då man kom sist på totalt åtta poäng och två vinster. Klubben är i dag kanske mest känd för ungdomsturneringen McDonalds Cup, som varje år samlar uppåt 200 lag till Västerås. BK30 har ofta själva tillhört eliten i svensk ungdomsfotboll, inklusive en seger i Gothia Cup, flera finaler i samma turnering, respektive en JSM-titel.

IFK LIDINGÖ FK

SM-GULD	SÅSONGER:
-	1

HEMMAARENA: LIDINGÖVALLEN

IFK LIDINGÖ FK SOM SEPARAT KLUBB är bara två år äldre än Damallsvenskan, Lidingö FK bildades 1986, men har sina rötter i betydligt äldre IFK Lidingö, en flersektionsklubb som bildades 1932. Den sportsliga höjdpunkten för Lidingö FK är 1996, det enda allsvenska året hittills, där man dock slutade sist med sex poäng efter endast en seger. Mest kända spelare med bakgrund i klubben är Elin Flyborg, med ett 40-tal landskamper. Klubben spelar sina matcher på Lidingöullen vid Kyrkviken på Lidingö. Sedan 2014 har Lidingöullen en huvudläktare som vunnit ett antal internationella arkitekturpriser, bland annat Worlds Architecture Festival i Singapore och Stadsmiljöpriset.

IFK KALMAR

SM-GULD	SÅSONGER:
-	1

HEMMAARENA: GRÖNDALS IP, KALMAR

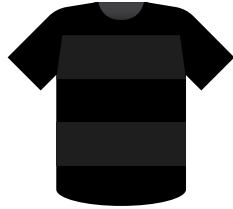

IFK KALMAR ÄR EN RENODLAD DAM-FOTBOLLSFÖRENING, som säsongen 2018 spelar i damallsvenskan. Det är lagets första säsong på högsta nivån. Föreningen bildades 1970 och har sitt ursprung i Kalmar Godtemplares Idrottsförening. 1972 blev föreningen även en av de första att bedriva damfotboll. Sedan 2005 är IFK Kalmar en ren tjejklubb. Efter att ha varit lite av en jojo-klubb mellan Allettan och Division II gjorde IFK Kalmar inför 2017 ett antal högprofilerade värvningar. Efter en bra vårsäsong i skuggan av Växjö DFF krävdes det i slutomgången vinst mot Assi IF på hemmaplan. Efter en dramatisk match inför storpublik (2097 åskådare) vann IFK Kalmar med 6–3. Första besöket i Damallsvenskan blev ett riktigt.

VÄXJÖ DFF

HEMMAARENA: MYRESJÖHUS ARENA, VÄXJÖ

SM-GULD	SÄSONGER:
-	2

I ÅRTIONDEN VAR ÖSTERS IF DEN LEDANDE KLUBBEN I VÄXJÖ ÄVEN PÅ DAMSIDAN. Men klubben tappade i positioner och lyckades inte på 2000-talet ta sig tillbaka till Damallsvenskan. Det gjorde däremot Växjö DFF, en gemensam elitsatsning av klubbarna Hovshaga AIF och Växjö FF, redan tre år efter att den nya klubben bildades inför säsongen 2014. Växjö DFF, som håller till på Myresjöhus Arena, har hittills satsat på talang från närområdet och har till skillnad från tidigare "storasyter" Öster fått till det. Från 2016 spelade man Elitettan, redan året efter vann man den och var kvalificerade för Damallsvenskan 2018 redan i ett tidigt skede.

KUNGSBACKA DFF

HEMMAARENA: TINGBERGSVALLEN

STÖRSTA MERIT: SEGER I ALLETTAN 2018.

SM-GULD
-

SÄSONGER:
1

SÄSONGEN 2018 SÅG KNAPPAST UT ATT BLI KUNGSBACKAS. Den unga klubben, bildad så sent som 2013, hade tappat en rad nyckelspelare redan innan säsongen. Under denna tappade man sedan ytterligare några, inklusive bästa målskytten Karin Lundin. Till det kom ständiga ekonomiska problem, med inställda löner, en bakgrund till vissa av spelarförlusterna, och en tränare som hoppade av.

Men i denna mörka situation reste sig laget och tog till sist en ganska stabil serieseger. Spelet byggde på en ständigt stabil försvarsinsats och snabba omställningar. Man hade dessutom en märklig effektivitet i huvudspelet, i den sista omgången gjordes fyra av målen vid 6-2 mot Västerås med just nickar. Därefter kunde man fira med att resa hem till västkusten i egen tågvagn. Tyvärr lyckades Kungsbacka bara ta en enda seger i damallsvenskan, slutade sist på sina fem inspelade poäng, och åkte ur serien. Men eländet tog inte slut där. I februari 2020 drog de sig ur Elitettan främst på grund av, enligt ett uttalande för stryelsen, "att vi inte hittar tillräckligt många spelare som håller för elitettan samt rymmer inom ramen för vår budget."

45

A top-down view of a room with a bed, a desk, and a chair, overlaid with a white wireframe and the word 'PROFILER' in large white letters. The room is rendered in a dark, textured style. The wireframe consists of a large outer rectangle and a smaller inner rectangle. The word 'PROFILER' is written in a bold, sans-serif font across the center of the image. A small white dot is visible on the letter 'F'.

PROFILER

MALIN ANDERSSON

FÖDD: 1973
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
ÄLVSJÖ AIK, MALMÖ FF

SKÅNSKAN MALIN ANDERSSON, uppvuxen i trakterna av Kristianstad, började som liten med att spela ishockey och fotboll men satsade så småningom helt på fotbollen, först i lokala Arkelstorps IF sedan i Wä IF. Det skulle landslaget få glädje av i 151 landskamper tre VM-turneringar, tre OS och fyra EM. Men inte minst drog Älvsjö AIK nytta av "Mallas" kreativa mittfältsspel och fina högerfot. Hon vann under andra halvan av 1990-talet fem raka SM med Stockholmsklubben. Vid den första titeln, 1995, var Älvsjö nära att gå obesegrade genom serien, man förlorade först i den allra sista matchen.

Malin har ofta uttalat sig om damfotbollens villkor. I en intervju 2005 sa hon: "Det är ju en nödvändighet ha ett jobb. Tyvärr, får man väl säga, eftersom vi tjejer fortfarande inte kan försörja oss på fotbollen. Fast det har ju blivit lättare. Efter VM 2003, när vi tog silver och damfotbollen fick ett lyft, är det många som har möjlighet att läsa på halvtid. Men på min tid var det bara att försöka få det att fungera med fotbollsträning och studier, och det går om man verkligen vill och jag ville".

ANNELI ANDELEN

FÖDD: 1968
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
ÖXABÄCKS IF

ANNELI ANDELÉN VÄXTE UPP I HALLÄNSKA ÄLVSERED utanför Falkenberg och kom från klubben Mårdaklev men är för evigt förknippad med västgötska Öxabäck. Där hamnade hon under sina gymnasiestudier i Skene och blev en central del av Öxabäcks framgångar i en andra framgångsperiod för klubben i den tidiga eran av dagens Damallsvenska. Anneli vann skytteligan 1992, 1993 respektive 1994 och spelade även 88 landskamper och gjorde mål i nästan varannan, totalt 37. Efter åren i Öxabäck, 1983-94, spelade hon tre säsonger i japanska Suzuyo Shimizu innan hon återvände till barndomstrakterna och tog över familjen Andelens sågverk i Älvsered tillsammans med den bror, Peter, som en gång in tiden lockade henne att börja spela fotboll. Om kopplingen mellan ledarskap i fotboll och företag har hon sagt: "Fotbollen lärde mig mycket. Det var min högskola i ledarskap och jag mötte många bra ledare, men också motsatsen."

KOSOVORE ASLLANI

FÖDD: 1989

KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
LINKÖPINGS FC, KRISTIANSTADS DFF

ÅR 2013 MEDVERKADE KOSOVORE ASLLANI I Sveriges Televisions dokumentära TV-serie "Den andra sporten." 2015 porträtterades hon i barnboken "Passa bollen! ropar Kosse," boken tar upp Asllanis uppväxt och tidiga fotbollsår i småländska Vimmerby. Dessa två moment i Asllanis karriär understryker hur hon efter sitt genombrott i EM 2013 blivit en av de mest bekanta profilerna i svensk Damfotboll. Periodvis har "Kosse" även dominerat Damallsvenskan även om hon också tillbringat perioder i USA, Paris Saint-Germain och Manchester City.

Ursprungligen kom Asllani alltså från Vimmerby. Men det var i Linköping som den målfarliga anfallaren gjorde allsvensk debut 2007. Säsongen 2009 vann hon allt med östgötarna: SM-guld, cupguld och supercupen. När hon 2017 återvände till Sverige blev det åter till Linköping där hon vid återkomsten vann såväl SM-guld som Diamantbollen som årets spelare.

NADINE ANGERER

FÖDD: 1978
LAND: TYSKLAND
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
DJURGÅRDENS IF

2007 BLEV NADINE ANGERER DEN FÖRSTA MÅLVAKTEN, kvinnlig eller manlig, att hålla nollan rakt genom ett världsmästerskap. I tyskans fall blev det sex matcher och totalt 540 minuter under turneringen i Kina. Det var en bedrift givetvis hjälpt av ett starkt försvar, men ändå motiv nog att understryka Angerers position som den kanske bästa målvakten genom tiderna i damfotboll.

2014 befästes detta av att Angerer blev den första målvakten, återigen inklusive herrfotbollen, att utses till FIFA World Player Of The Year. Angerer avslutade det internationella spelet efter VM i Kanada 2015. Hon hade under åren som gått då bland annat hunnit med en säsong i Damallsvenskan 2008. När hon den gången lämnade Djurgården efter bara en säsong handlade det om privatekonomi. Klubbens sportchef Mikael Söderman sa till Aftonbladet: "Det har varit svårt för hennes sambo att få jobb och lönen som hon får är inte tillräckligt stor för att försörja båda".

RAMONA BACHMANN

FÖDD: 1990
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
UMEÅ IK, FC ROSENGÅRD

DAMALLSVENSKAN HAR VARIT SKÅDEPLATS för många av damfotbollens största. Ramona Bachmann är den största schweiziska stjärnan genom tiderna och även hon genomförde långa perioder av sin framgångsrika karriär i Sverige. När hon först kom hit var hon bara 16 år. Det var inte bara klubben hon gick till, Umeå IK, som gjorde att hon jämfördes med lagkamraten Marta. Ramona blev en huvudperson när Umeå tog SM-guld 2007 och

2008, men däremot förlorade finalerna i Uefa Women's Champions League samma säsonger. 2011 kom Bachmann tillbaka till Umeå men gick sedan till FC Rosengård, där hon vann tre nya SM-guld. Att hon senare spelade i såväl VfL Wolfsburg som Chelsea Ladies FC understryker vilken stark spelare Damallsvenskan var värd för under ett antal säsonger.

FÖDD: 1970
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
HAMMARBY IF, ÖXABÄCK/MARKS IF, MALMÖ FF,
KOPPARBERG/LANDVETTER IF, DJURGÅRDENS IF

KRISTIN BENGTSSON

KRISTIN "KICKI" BENGTSSON ÄR EN AV DE MEST MERITERADE svenska spelarna genom tiderna med bland annat 157 landskamper. Hon agerade ständigt en mycket fysisk dynamo i sina klubbar och försvaren och mittfältaren från Viksjö i nordvästra Stockholm vann Diamantbollen två gånger med unika tio års mellanrum, 1994 och 2004 och SM-guld med Djurgården 2004.

Längst tid fanns "Kicki" i Hammarby. När hon 2008 återvände dit för att avsluta karriären sa hon i ett pressmeddelande: "Jag sade för länge sedan att jag ville avsluta karriären i Hammarby. Hammarby tog en gång fram mig och det var då karriären började blomstra. Så det känns kul att vara tillbaka. För mig finns det inget mellanläge, antingen kör jag för fullt eller så slutar jag. Och nu kommer det att bli för fullt".

STINA BLACKSTENIUS

FÖDD: 1996
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
LINKÖPINGS FC

NÄR STINA BLACKSTENIUS VID FOTBOLLSGALAN 2015 fick ta emot priset för "Årets genombrott" hade Damallsvenskan sett en potentiell fixstjärna födas. Stina från Vadstena i Östergötland hade snabbt etablerat sig som reptilsnabb anfallare i ett Linköping på stark uppgång. 2016 kryddades detta av att hon vann SM-guld med sin nya klubb samt att hon slog genom i landslaget och bidrog till OS-silvret i Rio de Janeiro.

Följden blev en motsvarighet till vad som historiskt mest skett i herrarnas Allsvenskan. Det blev en dragkamp om Blackstenius med flera europeiska storklubbar inblandade. Till sist valde hon franska Montpellier, där det startade lite trögt, det talades om återflytt till Sverige, men där hon så småningom blev en självklar startspelare.

NÄR SÄSONGEN 1997 BÖRJADE VAR ULRIKA CARLSSON INTE ENS ORDINARIE I LANDSLAGET.

Men vad mer var: pendlandet mellan boendet i Österfärnebo i Gästrikland och Bälinge i Uppland, 15 mil ett antal gånger i veckan, började bli slitsamt. Hon jobbade heltid som kassörska i en ICA-butik i hemorten och det var bara tack vare att hon fick permission från träningen med Bälinge två dagar i veckan, då tränade hon med Österfärnebos herrlag i Division 6, som hon överhuvudtaget fick ihop sitt schema. "Ucka" funderade seriöst på att avsluta elitsatsningen.

Efter säsongen var bilden radikalt annorlunda. Efter framförallt lysande spel i landslaget fick hon som bara tredje målvakt ta emot Diamantbollen. Hon bestämde då att fortsätta minst två säsonger till. "Jag hade bestämt mig för att lägga av, men nu har jag ändrat mig helt" sa hon i en intervju. Fortsättningen blev bl. a EM-silver 2001 och att hon 2002 agerade reservmålvakt i ett Umeå IK som spelade i Champions League.

ULRIKA CARLSSON

FÖDD: 1970
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
BÄLINGE IF, UMEÅ IK

FÖDD: 1996
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
KVARNSVEDENS IK

TABITHA CHAWINGA

TABITHA CHAWINGA ÄR EN AV DE MEST SÄREGNA FRAMGÅNGSSAGORNA I DAMALLSVENSKANS HISTORIA.

Chawinga kom 2014 från Malawi, där hon upptäckts av en volontärarbetare med kontakter i den svenska klubb hon hamnade i, jämtländska Krokoms/Dvärsätts IF. I Division 1-klubben gjorde hon 39 mål på 34 matcher innan hon värvades till Allettan-klubben Kvarnsveden. I den vann hon, trots att det egna laget åkte ur, 26 mål och vann skytteligan. Vid 2017 års Fotbollsgalan fick hon ta mot pris som årets forward. Efter respasset lämnade afrikanskan Sverige och flyttade till den kinesiska klubben Jiangsu Suning.

LISA DAHLQVIST

FÖDD: 1987
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
KIF ÖREBRO, UMEÅ IK, KOPPARBERGS/GÖTEBORG,
TYRESÖ, ESKILSTUNA UNITED

MITTFÄLTAREN LISA DAHLQVIST SPELADE INLEDNINGSVIS MED "STÄMPELN"

att vara dotter till den profilstarke förre allsvenska stjärna Sven "Dala" Dahlqvist. Men efter att ha blivit en allt mer uppmärksammad spelare utifrån egen begåvning blev hon en självklar Damallsvensk profil under sina säsonger i Umeå, Kopparbergs/Göteborg och Tyresö. Inte minst fick hon ett bredare genombrott i VM 2011 när hon gjorde tre mål. 2017 fick hon, efter att ha återvänt efter sejourer i norska Avaldsnes och franska Paris Saint Germain, vara med om det dubbeltråkiga att först vara långtidsskadad och sedan få uppleva att hennes KIF Örebro åkte ur Damallsvenskan. Dahlqvist bytte då till Eskilstuna United.

MARIKA DOMANSKI LYFORS

FÖDD: 1960
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
GAIS

MARIKA DOMANSKI LYFORS ÄR TROLIGEN MEST BEKANT FRÅN SINA ÅR SOM LANDSLAGSTRÄNARE, hon tog över blågult 1996 och blev så småningom, 2003, utsedd till "Årets tränare". Senare har hon varit ansvarig för spelarutbildning på Svenska Fotbollförbundet. Men även som spelare var den tekniska och ettriga ytterbacken en profil. I synnerhet i Jitex innan den nuvarande Damallsvenskan startade, inkluderande ett SM-guld, 1984, men även i GAIS under de första åren av den nya serien. En detalj är att hon aldrig togs ut i landslaget trots att mannen Ulf Lyfors då var förbundskapten, han sägs ha beskrivit Marika som "nervös och vimsig".

GAELE ENGANAMOUIT

FÖDD: 1992
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
ESKILSTUNA DFF, FC ROSENGÅRD

KAMERUNSKAN KOM FRÅN DEN SERBISKA LIGAN OCH VISADE SIG VARA ETT JÄTTEFYND FÖR ESKILSTUNA. Som stor, stark targetspelare som gärna gick på egna avslut vann hon skytteligan och värvades efter en säsong till FC Rosengård. Där drabbades hon snart av en svår knäskada och man trodde ett tag att karriären var över. Gaëlle kom dock tillbaka och spelar i dag i Norge.

LINDA FAGERSTRÖM

FÖDD: 1977
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
ÄLVSJÖ AIK, HAMMARBY DFF IF, BÄLINGE IF,
DJURGÅRDEN/ÄLVSJÖ

YTTERMITTFÄLTAREN LINDA FAGERSTRÖM VÄXTE UPP I BOLLSTANÄS STRAX UTANFÖR STOCKHOLM. Det var också i 08-området som hon i stort genomförde en karriär som ledde till bland annat två SM-guld och nära 100 landskamper. Undantaget var en utflykt till Bälinge på Upplandssläätten. Efter karriären blev Fagerström tränare hemma i Bollstanäs.

NILLA FISCHER

FÖDD: 1984

KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
LDB FC MALMÖ, LINKÖPINGS FC

NILLA FISCHER ÄR EN AV FÅ NU LEVANDE SVENSKA FOTBOLLSSPELARE som gett namn till en idrottsplats. Platsen i skånska Verum där försvarsgeneralen Fischer inledde sin karriär heter nämligen numera Nillavallen. "Ett stort tack till hela föreningen och bygden för det här, jag känner mig väldigt tacksam, rörd och stolt!" skrev Fischer på sitt Twitterkonto vid arenadöpet. Efter starten i Verums Golf blev Nilla en profil i Damallsvenskan i dåvarande LdB FC Malmö (nu FC Rosengård) innan hon tog klivet över till Linköping 2012. Senare blev hon kapten i Europatopplaget Wolfsburg och självskrivet i landslaget.

ELEONOR HULTIN

FÖDD: 1963
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
GAIS, JITEX, KOPPARBERG/LANDVETTER

"ELLE" HULTIN HADE BOLLKÄNSLA SOM FÅ I DAMALLSVENSKANS TIDIGA SKEDE.

Men hon var även en effektiv målskytt och vann skytteligan i Damallsvenskan 1989. Efter att ha kommit fram i GAIS var det i Jitex hon slog genom på allvar. Senare spelade hon även i Kopparberg/Landvetter. Hultin blev Årets fotbollstjej såväl 1985 som 1987, det senare året vann hon även i skytteligan i Division 1 södra.

PERNILLE HARDER

FÖDD: 1992
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
LINKÖPING

**I SIN FÖRSTA LANDSKAMP GJORDE
PERNILLE HARDER HATTRICK** i en match mot Georgien som slutade 15-0. Även senare har danskan gjort till vana att finnas mitt i exempellös målfabrikation. Det gjorde henne under åren i Linköping till en av Damallsvenskans mest produktiva målskyttar någonsin. Hennes roll var central när Linköping tog över tronen i serien och vann sitt första guld.

Även i landslaget har Harder haft en motsvarande roll. När Danmark återkommit som ledande landslag är det på Harders axlar som laget burits. Som målskytt, men även som kreatör och ledare.

A photograph of Caroline Jönsson, a female soccer goalkeeper, in a red jersey and black shorts, diving to her right to catch a ball. Her right arm is extended upwards, holding the ball. She is wearing blue and orange goalkeeper gloves.

CAROLINE JÖNSSON

TVA GÅNGER BLEV CAROLINE JÖNSSON ÅRETS MÅLVAKT, 2003 OCH 2006. Men ett tydligare tecken på hennes profilstyrka är kanske att hon valdes till Årets fotbollspersonlighet 2003. Caroline var en av Damallsvenskans främsta målvakter under 2000-talet, först under många år i Malmö FF/LdB Malmö och sedan under fyra säsonger i Umeå IK. Hon tog även VM-silver 2003 i ett landslag som hon lämnade 2009 för att satsa på studier till psykolog. Med stöd av bland annat den skolningen har hon senare jobbat aktivt för att driva genom samma villkor för damspelarna som i herrfotbollen. Hon sa 2017 till podcasten "Lundh":

"Jag skulle säga att det har varit en fantastisk utveckling. I det ligger också en viss fara. Jag brukar ibland säga att man pratar om något som kan benämnas som en tacksamhetsskuld. Den ena delen av det är att man ser att man får lite bättre resurser med lite bättre resultat. Det blir en förändring som man hela tiden känner. Jag som elitidrottare kopplar det också till min prestation, tills jag kom till där vi hade 3,8 miljoner tittare på VM, men man fortfarande

fick höra att det inte fanns något intresse när man precis spelat en VM-final och blivit uttagen i världslaget. Jag kan ju inte prestera mycket mer än så och så säger man att det fortfarande inte finns något intresse när vi hade fler tittare än herrarna. Då är det någonting annat. Att inte stanna vid att man ska vara nöjd bara för att man får spela fotboll, utan att ändå fortsätta att jobba framåt. Jag tror att den balansen är jätteviktig."

FÖDD: 1977

KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
MALMÖ FF/LDB FC MALMÖ, UMEÅ IK

A photograph of Elisabeth Leidinge, a female soccer goalkeeper, standing on a grass field with her arms outstretched. She is wearing a dark blue long-sleeved shirt with a yellow logo that says "SPARBANKEN" and black shorts. She is smiling and looking towards the camera.

ELISABETH LEIDINGE

FÖDD: 1957

KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
JITEX BK, MALMÖ FF

FÅ IFRÅGASÄTTER ATT ELISABETH LEIDINGE ÄR LANDETS BÄSTA DAMFOT- BOLLSMÅLVAKT GENOM TIDERNA

med bland annat EM-guld 1984, VM-brons 1991 och en Diamantboll samma år bland meriterna efter över 100 landskamper. Föga överraskande var reflexsnabba och greppsäkra "Bettan" en centralgestalt och profil även i sina klubbtag. Först hemma i Sundsvall i Kema Nord och GIF Sundsvalls dåvarande allsvenska damlag, sedan

i Jitex och Malmö. I 1980-talets suveräner Jitex tog hon från 1979 och framåt fyra SM-guld och tre cupdittor och hann även spela några säsonger i nuvarande Damallsvenskan. Sedan flyttade hon till Malmö och utökade meritlistan med ytterligare två mästerskapsguld fram till att karriären avrundades 1995 efter mer än två decennier på elitnivå.

**HAR MAN UTSETTS TILL ÅRETS MÅLVAKT
2004, 2005, 2009, 2014, 2015**

RESPEKTIVE 2016 tillhör man självklart Damallsvenskans största profiler. Men faktum är att Hedvig, född och uppvuxen i Marmorbyn utanför Vingåker i Södermanland, upplevt perioder där hon ifrågasatts. Men det har bara hänt i damlandslaget, i sina allsvenska klubbar har hon alltid varit en stabil sista utpost. Till sist fick hon också sin välförtjänta slutliga revansch i landslaget och blev OS-hjälte vid silvret 2016 när hon var lagets bästa spelare. I dag finns Hedvig Lindahl i London där hon spelar för Chelsea.

HEDVIG LINDAHL

FÖDD: 1983

KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:

KRISTIANSTADS DF, KOPPARBERGS GÖTEBORG FC,
LINKÖPINGS FC, MALMÖ FF

HANNA LJUNGBERG

FÖDD: 1979
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
SUNNANÅ SK, UMEÅ IK

MED SIN MÅLFARLIGHET, SNABBHET OCH IVRIGA LÖPVILLIGHET

blev Hanna Ljungberg lite av en symbol för Umeå IK:s marsch till den absoluta toppen av svensk damfotboll i skiftet mellan 1990 och 2000-talen. När Hanna 1998 anslöt från Sunnanå SK till klubben från sin uppväxtstad var Umeå IK tämligen färska i Damallsvenskan. Två år senare bärgades klubbens första SM-guld och en tio år lång storhetsperiod inleddes. Under de åren bärgades ytterligare sex SM-guld och två Champions League-titlar med Hanna Ljungberg som ledande målsyttare. Redan som 17-åring hade hon debuterat i landslaget och var mycket bidragande till VM-succén med silver 2003.

Hanna har sagt: "Framför allt väger hela resan vi gjorde med Umeå väldigt tungt. Vi jobbade hårt för att få bättre förutsättningar för oss som spelare. Att vi skulle gå ner i arbetstid och kunde börja spela heltid. Jag är otroligt stolt och glad." Hanna Ljungberg avslutade den aktiva karriären redan som 30-åring efter några svåra knäskador.

FÖDD: 1977
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
SUNNANÅ SK, UMEÅ IK

HANNA MARKLUND

MED SITT ROBUSTA BACKSPEL och inte minst sin väl behållna lokala Västerbottensdialekt blev Hanna Marklund en av de mest kända spelarna i Damallsvenskan, hon har senare behållit den positionen som skicklig experttyckare i TV. Även hela sin karriär vigde hon till hemlandet. Först i Sunnanå SK i Skellefteå, sedan i Umeå IK, för att sedan återvända till moderklubben. I försvaret inledde hon som högerback men det var som mittback hon blev en dominant

i Umeå – bland annat tre SM-guld - och i landslaget. 2005 fick Hanna Diamantbollen som årets spelare, hon fick även flera gånger utmärkelsen årets back. Det var många som blev förvånade när Hanna Marklund därefter återvände till Sunnanå efter fem framgångsrika säsonger i Umeå. Hon sa den gången: "Jag behövde en ny utmaning. När jag spelade i Umeå hade vi oftast inte så mycket att göra i backlinjen. Det är mycket mer försvarsspel i Sunnanå. Där är jag mer

delaktig i spelet och får ta ett större ansvar, något som innebär att jag utvecklas som fotbollsspelare. Jag ville också spela med mina systrar Carolina och Mirjam igen."

Efter karriären har hon arbetat vidare i Sunnanå med det till klubben kopplade pedagogiska projektet Sunnanå Utveckling.

MARTA

FÖDD: 1986

KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:

UMEÅ IK, TYRESÖ FF, FC ROSENGÅRD

PÅ 1950-TALET BLEV PELÉ VÄRLDENS BÄSTA MANLIGA FOTBOLLSPELARE.

50 år senare tog Marta Vieira da Silva, oftast kort och gott Marta, samma roll i damfotbollen. Marta, uppvuxen i brasilianska Dois Riachos, hamnade via ett mellanspel i Rio de Janeiro som 17-åring i svenska Umeå. Med bas i Västerbotten inleddes en internationell karriär som gjorde Marta till inte bara damfotbollens mest hyllade namn just då, de flesta experter var även ense om att hon var den bästa genom tiderna. Så givetvis även i Damallsvenskan. Varje lag hon representerat – Umeå IK, Tyresö FF och FC Rosengård – har vunnit damallsvenskan. Ingen kan mäta sig med henne när det handlar om teknik, snabbhet, spelsinne, passningsskicklighet och målfarlighet. Säsongen 2008 räckte det om lagkamraterna i Umeå gav henne bollen – 23 mål och 19 assist, på 22 omgångar.

LIEKE MARTENS

FÖDD: 1992
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
KOPPARBERG/GÖTEBORG, FC ROSENGÅRD

NÄR NEDERLÄNDERNA 2017 SKRÄLLDE OCH VANN EM PÅ HEMMAPLAN gjorde Lieke Martens tre mål och utsågs till turneringens bästa spelare. I det läget var FC Barcelona Martens klubb till vardags. Men det var i Damallsvenskan som yttermittfältaren på allvar etablerade sig i världstoppen. Först i Kopparbergs/Göteborg FC, sedan i tre säsonger i FC Rosengård. Lieke spelade i Malmöklubben 46 allsvenska matcher och gjorde 24 mål för Rosengård sedan hon kom till klubben inför säsongen 2015. Martens gick till Barcelona efter EM-slutspelet 2017.

MANON MELIS

FÖDD: 1986
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
LDB FC MALMÖ, LINKÖPINGS FC,
KOPPARBERGS/GÖTEBORG FC

I LIEKE MARTENS HAR DEN DAMALLSVENSKA HISTORIEN DEN MEST KÄNDA NEDERLÄNSKA SPELAREN GENOM TIDERNA. Men den som tillfört mest till sina svenska klubbar är Gabriëlla Maria "Manon" Melis under totalt nio säsonger i Damallsvenskan för LdB FC Malmö, Linköpings FC och Kopparbergs/Göteborg FC blev skyttedrottning tre gånger (2008, 2010, 2011) tre gånger svensk mästare. 2010 gjorde hon 25 mål och utsågs hon till årets spelare i Damallsvenskan vid Fotbollsgalan. "Första gången var häftigast eftersom det var första gången på jättelång tid som Malmö vann guld. Det är ett av mina bästa minnen under karriären" har det nederländska landslagets bästa målskytt genom tiderna sagt om guldet 2010.

ANJA MITTAG KOM TILL ROSENGÅRD FRÅN TYSKA TURBINE POTSDAM 2012.

Den tyska landslagsspelerskan hade då spelat i nio säsonger i storklubben Turbine. Hon etablerade sig genast som en av Damallsvenskans bästa poängplockare, vann även skytteligan och utsågs till seriens mest värdefulla spelare säsongen 2014. Anja hade meriter som EM- och VM-guld var ofta uppvaktad av europeiska storklubbar. När hon 2015 lämnade Skåne för den franska Paris Saint-Germain följt av tyska Wolfsburg var det därför få som trodde på en återkomst till Damallsvenskan. Men så blev det, 2017 återvände den effektiva släpande anfallaren till Malmö och klubben som nu heter FC Rosengård.

FÖDD: 1985

KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:

LDB FC MALMÖ/FC ROSENGÅRD

ANJA MITTAG

MALIN MOSTRÖM

FÖDD: 1975

KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN: UMEÅ IK

TRÖJA NUMMER 6 I UMEÅ IK KOMMER ALLTID ATT TILLHÖRA MALIN MOSTRÖM.

Numret odödliggjordes när Malin var en strakt bidragande orsak till att Umeå i början av 2000-talet blev dominerant i svensk och även europeisk klubb fotboll. Hon var en löpsterk och tvåvägsarbetande grovjobbare och målskytt i ett, en dynamo som backade upp mer uppenbara fixstjärnor som Marta och Hanna Ljungberg. Totalt blev det fem SM-guld och två titlar i Uefa Champions League.

"Mosan" kom ursprungligen från Arnäs utanför Örnsköldsvik och hon siktade först söderut och började på fotbollsgymnasiet i Borås. Men redan efter två veckor flyttade hon hem och fortsatte spela för moderklubben Hägglunds innan hon som 19-åring hamnade i Umeå. Redan den första säsongen vann klubben Division 1 Norra och redan mot toppen inleddes.

HELEN NILSSON

FÖDD: 1973
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
SUNDSVALL DFF, GIDEONSBERG

JÄMTLÄNSKAN HELEN NILSSON KOM FRÅN SUNDSVALL och var central när Gideonsberg 1992 vann SM-finalen mot Öxabäck efter att ha kommit tvåa efter västgötarna i grundserien. Helen gjorde bland annat 17 mål och blev även given i landslaget. 2007 fick hon frågan om hur hon tyckte att Damallsvenskan utvecklats under de år som gått: "Fysiskt har den blivit bättre. Tekniken har väl utvecklats på så sätt att de hanterar den i ett högre tempo och i ett mer fysiskt spel".

FÖDD: 1976
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
SUNNANÄ SK

PERPETUA NKWOCHA

**DAMALLSVENSKAN HAR PRESENTERAT
NÅGRA AV VÄRLDENS BÄSTA SPELARE.**

Självklart har även Afrikas bästa spelat här och i fallet Perpetua Nkwocha blev det ett rejält gästspel som slutade med att hon blev kvar. Nigerianskan Perpetua inledde karriären i hemlandets River Angels innan hon 2007 siktade mot ligan i norr. Efter provspel för LdB FC i Malmö blev det till sist ännu nordligare breddgrad-

er, Sunnanå SK i Skellefteå. Där blev det spel i åtta säsonger i Damallsvenskan och ettan, varav hon var lagets bästa spelare i nästan samtliga. "Peppe", med över 100 landskamper för Nigeria liksom fyra VM och tre OS, har utsetts till sin kontinents bästa spelare vid fyra tillfällen (2004, 2005, 2010, 2011) och vunnit Afrikanska mästerskapen fem gånger.

TINA NORDLUND

FÖDD: 1977
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
UMEÅ IK

MÅNGA MINNS TINA LOVESAN (TIDIGARE NORDLUND) FÖR HENNES STARKA PRESTATIONER PÅ PLANEN INKLUSIVE TVÅ SM-GULD MED UMEÅ IK OCH ETT EM-SILVER 2001. Tina, ursprungligen från Alnö i Sundsvallstrakten, kom till Umeå IK

1996 och var centralt delaktig i den klubbens lyft till Sverigetoppen. Men många minns henne också för sin frispråkighet inte minst i ämnen som anorexi, utbrändhet och inte minst damfotboll. Som från hennes uppmärksammade och hyllade tal när hon 2000 tog emot Diamantbollen:

”Jaha, det var ju roligt det här. Att få vara med på tv alltså, det är inte så ofta vi damspelare får vara det” sa hon den gången cyniskt om mediers bevakning av damfotboll. 2006 utkom Lovesan med boken Genom helvetet – om fotboll, kärlek och anorexi, skriven tillsammans med journalisten Simon Bank. Lovesan medverkade även i filmen Offside samma år.

LUIZA PENDYK

FÖDD: 1970
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN: TYRESÖ FF,
MALLBACKENS IF, MALMÖ FF

POLSKAN LUIZA PENDYK VAR EN AV DE STORA MÅLSKYTTARNA I DAMALLSVENSKAN PÅ 1990-TALET, hon gjorde även 30 landskamper. Men trots 161 mål på 163 allsvenska matcher var det ofta främst för sina målgester hon väckte medial uppmärksamhet.

CHRISTEN PRESS

FÖDD: 1988
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
KOPPARBERGS/GÖTEBORGS FC/TYRESÖ FF

NÄR DEN DÅVARANDE AMERIKANSKA DAMLIGAN LADES NER 2011

valde Christen Press Damallsvenskan. Det slutade med tre framgångsrika säsonger i Kopparbergs/Göteborg FC/Tyresö FF som inkluderade 42 mål och en seger i skytteliigan 2013. 2018 återvände Press kort till Göteborg. Efter en märklig bytesaffär där hon i juni överraskande återvände till USA och Utah Royals skrev Press på Twitter:

”Jag är tacksam för möjligheten att återigen ha fått representera Kopparbergs/Göteborg FC. Klubben har visat mig en ofattbart stor vänlighet. Tack för allt, jag önskar KGFC all framgång under resten av den här säsongen. Klubbens organisation är fantastisk och betydelsen den här tiden haft för min karriär går inte att överskatta”

ANNA POHJANEN

FÖDD: 1974
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
SUNNANA SK. ÄLVSJÖ AIK

ANNA POHJANEN AVSLUTADE REDAN SOM 27-ÅRING

den aktiva karriären med hade då redan hunnit vara med om två SM-guld med Älvsjö, inklusive 1999 då hon gjorde det avgörande 3–1-målet i finalen mot Malmö FF. Efter karriären blev Pohjanen en av de mest uppmärksammade representanterna för damfotbollen. Dels som expert hos Sveriges Television under VM 2002 och 2006, men även som rådgivare åt kvinnliga spelare som Lotta Schelin och Victoria Svensson. 2012 sa hon till Aftonbladet: ”Redan som spelare upplevde jag att det fanns ett behov. Som elitidrottare är det skönt att kunna fokusera på det idrottsliga i stället för avtalstekniska diskussioner”.

LOTTA SCHELIN

NÅGON MÅSTE INTA ROLLEN DEN MEST ALLMÄNT BEKANTA SVENSKA SPELAREN.

Det senaste decenniet har den inofficiella statusen i en lång period tillfallit Lotta Schelin, en anfallare som även kan ta rollen som anförare och grovarbetare.

Lotta Schelin, född söder om Stockholm men uppvuxen i Göteborgstrakten, gjorde allsvensk debut 2001 som 17-åring i Landvetter IF, nuvarande Kopparbergs/Göteborg FC. Där spelade hon över 100 allsvenska matcher och blev lagets dominerande profil parallellt med att Lotta blev landslagets mest uppmärksammas profil genom tre mästerskap som gav medaljer. 2006 fick

hon Diamantbollen första gången, senare har det hänt vid fyra ytterligare tillfällen. 2008 lämnade hon efter OS Damallsvenskan för franska Lyon och blev även där en centralgestalt. Lotta Schelin blev sedan kvar i åtta säsonger innan hon 2016 återvände till Sverige och FC Rosengård. Tyvärr hämmades 2017 till stor del av en huvudskada som även fick verkningar in i 2018. Samma år tvingades Lotta Schelin tyvärr avsluta sin karriär.

FÖDD: 1984
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
LANDVETTER/KOPPARBERGS/GÖTEBORG FC, FC ROSENGÅRD

ANNELI WAHLGREN

FÖDD: 1971
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
BÄLINGE IF

NÄR BÄLINGE IF DEBUTERADE I ALLSVENSKAN PÅ VÅREN 1995 blev det hemmaseger mot Mallbacken med 5–0 och då 24-åriga Anneli Wahlgren inledde sin makalösa säsong med mål direkt. Det skulle redan första säsongen bli ytterligare 26 mål och överlägsen seger i allsvenskans skytteliga. Året därpå kom hon två. 1997 tog hon tillbaka titeln som delades med Lena Videkull. Samma höst kom hon med beskedet att hon avslutade karriären bara 26 år gammal. En av svensk toppfotbolls märkligaste karriärer var över.

KAROLINA WESTBERG

FÖDD: 1978
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
MALMÖ FF/LDB FC MALMÖ, UMEÅ IK

HON INLEDDER SIN KARRIÄR I GRÖN TRÖJA I SKILLINGE PÅ ÖSTERLEN I SKÅNE

Men det var i Malmös ljusblå och i Umeås svarta tröja som Karolina Westberg etablerades sig som en av Damallsvenskans och svensk fotbolls bästa försvarare genom tiderna. I Malmö FF spelade Karolina under nio säsonger över 300 matcher och utsågs till årets back 2003, samma år var hon med och tog VM-silver. 2005 flyttade hon norrut till Umeå IK och var där med om att ta fyra SM-titlar.

CAROLINE SEGER

FÖDD: 1985
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN: STATTENA IF,
LINKÖPINGS FC, LDB FC MALMÖ, TYRESÖ FF

HENNES TALANG SYNTES TIDIGT. Redan som femåring brukade Caroline Seger spela med pojklaget i den skånska hembyn Gentofta. Som tolvåring spelade hon med flickor som var fyra år äldre. Efter den inledningen var det ingen skräll när Caroline tidigt fick en huvudroll när hennes Statte-na från Helsingborg fick en gratisplats till Damallsvenskan – sedan Djurgården och Älvsjö slagit ihop – och sedan blev kvar där i två säsonger. När Statte-na degraderades jagade alla toppklubbar den födda ledargestalten och pådrivande mittfältskreatören. Det blev till sist Linköpings FC, dit kom Caroline 2005, samma år som hon debuterade i landslaget. 2009 vann hon Diamantbollen.

Efter fyra säsonger i Östergötland blev det klubbar i USA innan hon 2011 återvände till Damallsvenskan och LdB FC i Malmö följt av ett år i Tyresö FF. Sedan den klubben kollapsat ekonomiskt väntade några säsonger i Frankrike (Paris Saint-Germain och Lyon) innan Caroline återvände hem till Skåne och FC Rosengård.

THERESE SJÖGRAN

MED 214 LANDSKAMPER ÄR THERESE SJÖGRAN DEN MESTA SVENSKA LANDSLAGSPELAREN GENOM TIDERNA och hon hade definitivt ett internationellt

snitt över sin spelstil. Men utöver en säsong i USA var basen under hela karriären Damallsvenskan. Först i nordöstkånska Wä IF, som hon var med om att ta upp i högsta serien under namnet Kristianstad/Wä, sedan från säsongen 2001 i den klubb som gått under namnen Malmö, LdB och i dag FC Rosengård. Även om Therese var lovande redan som ung tog hon steget till storklubben i Malmö först som 24-åring och det dröjde enligt henne själv ända till hon fyllt 33 innan alla bitar föll på plats.

”Det var 2010 som det verkligen lossnade. Jag var ju ganska gammal då, det tog lite tid för mig att bli den där tongivande spelaren en hel säsong” har hon sagt.

2015 avslutade hon karriären som bland annat dubbelvinnare av Diamantbollen och femfaldig allsvensk mästare. Hon var då 38 år och hade spelat 339 allsvenska matcher.

FÖDD: 1977
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
KRISTIANSTAD/WÄ DFF, MALMÖ FF/LDB FC MALMÖ,
FC ROSENGÅRD

HOPE SOLO

FÖDD: 1981

KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
KOPPARBERGS/GÖTEBORG FC

DEN AMERIKANSKA MÅLVAKTEN HOPE SOLO VAR EN STOR TALANG

när hon kom till Göteborg säsongen 2004. Hon nämndes som det stora framtidshoppet som behövde internationell rutin. Under säsongen i Sverige fick hon även chansen som tredjemålvakt i USA:s OS-lag i Aten och inledde en bana som damfotbollens kanske bästa men säkerligen mest kontroversiella målvakt. 2012 åkte hon fast i en dopningstest vid OS, men stängdes aldrig av. 2014 anklagades Hope Solo för misshandel av sin syster och systerson, bara den första av den sorten skandaler med stjärnmålvakten i problematiskt fokus.

INGVILD STENSLAND

FÖDD: 1981
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
KOPPARBERGS/GÖTEBORGS FC

DET VAR EN VÄRLDSSTJÄRNA SOM KOM TILL DAMALLSVENSKAN OCH KOPPARBERGS/GÖTEBORGS

när Ingvild Stensland anlände till säsongen 2005. Den norska defensiva mittfältaren och landslagsskaptenen kom då från klubben Kolbotn utanför Oslo och hade bestämt sig för att söka en utmaning.

Första planen var mästartarna Umeå IK. Men vänner i Göteborg, och inte minst en våldsamt flygrädsla, gjorde att hon till sist valde mer centralt placerade västkusten.

Det blev i det första skedet tre säsonger där, efter en period i franska Lyon kom Stensland sedan tillbaka säsongen 2011.

Vid ankomsten 2005 beskrev sig Stensland sig själv som "en arbetshäst med gott humör." Hon sa: "Jag käftar aldrig. Trycker till i närmakerna, men säl-lan ojuste. Jag minns inte när jag fick något gult eller rött kort. Om det ens hänt." Föga överraskande blev hon mycket uppskattad i sin svenska klubb.

MALIN SVEDBERG

FÖDD: 1968
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
DJURGÅRDEN, ÄLVSJÖ AIK

MALIN SVEDBERG INLEDDER SIN TID I DJURGÅRDENS A-LAG MED ATT TACKA NEJ TILL SPEL.

Istället åkte hon på chartersemester till Cypern. Lyckligtvis för hennes, Djurgårdens och landslagets skull fick hon dock en ny chans ett år senare. Det inledde en period när Malin var klubbens ledande spelare och andra året in på nuvarande Damallsvenskan, 1989, blev hon första spelare från den blårandiga klubben att tas ut i landslaget.

Samma år åkte dock Djurgården ur och Svedberg hamnade istället i Älvsjö AIK. Där spelade hon under en sjuårsperiod och tog tre SM-guld i följd 1995-97 och vann Diamantbollen 1996, parallellt med att hon blev polis. År 2000 tyckte hon att kombinationen allsvenskan och polisjobbet blev för krävande. Hon spelade då istället i Sundbybergs IK, som på kuppen gick upp i allsvenskan. Svedberg blev senare den första kvinnan att vara matchkommentator i svensk tv under ett herrfotbollsmästerskap.

PIA SUNDHAGE

FÖDD: 1960
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
JITEX BK, HAMMARBY IF

1984 VAR PIA SUNDHAGE DEN STORA STJÄRNAN NÄR SVERIGE TOG EM-GULD.

Det blev höjdpunkten i en spelarkarriär som en av Sveriges bästa damspelare någonsin, inklusive 146 landskamper och 71 mål. Med dessutom fyra SM-guld i Jitex och spel fram till 1996 i Hammarby blev Sundhage tidigt en profilstark symbol för damfotbollen både på och utanför planen. Det var talande när hon under Damallsvenskans premiärår 1988 blev motiv på ett svenskt frimärke.

Som landslagstränare blev Sundhage knappast mindre uppmärksam. Hon har varit en evig vagabond, med många klubbar och senare många landslag och innan hon 2012 blev svensk landslagstränare hade hon hunnit med såväl Kina, som assisterande, och USA, där belöningen bland annat blev två OS-guld. I dag är hon förbundskapten för Brasilien.

SARA THUNEBRO

FÖDD: 1979

KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:

DJURGÅRDEN/ÄLVSJÖ AIK, TYRESÖ FF,

ESKILSTUNA UNITED

YTTERBACKEN SARA THUNEBRO KOM FRAM I IK VILJAN I STRÄNGNÄS. Efter en lång karriär i synnerhet i Djurgården/Älvsjö, inklusive två SM-guld, återvände hon till hemtrakterna för att avsluta karriären i Eskilstuna. Hon motiverade den gången: "Jag hade hoppats att United skulle nå Allsvenskan någon gång. När de gjorde det och jag fick chansen att skriva på var det inget att tveka om. Det blev som att komma hem och plötsligt hade jag familjen på nära håll. Jag är både stolt och glad över att ha bidragit till att vi har ett topplag i Allsvenskan i Eskilstuna."

EVA ZEIKFALVY

FÖDD: 1967
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
MALMÖ FF, TYRESÖ FF

TJEJEN SOM OFTAST KALLADES FÖR "ZÄTA" kom från skånska Skabersjö i Svedala men lämnade den klubben året innan dagens Damallsvenskan startade 1988. Det blev istället i Malmö FF som backen med ungerska föräldrar blev en av landets bästa med bland annat 69 A-landskamper och ett VM-brons som meriter. 1988 utsågs hon till årets stjärnskott. 1990 blev Zeikfalvy första mottagare av priset Diamantbollen som satts upp av tidningen Arbetet och tog över efter det tidigare priset Årets fotbollstjej. 1992 flyttade hon under sina studier till Stockholm och dåvarande nykomlingen Tyresö FF men efter att ha utbildat sig till ortoped återvände hon till Malmö där hon avslutade den aktiva karriären 2001. Året efter blev hon assisterande tränare i klubben där hon en gång slog genom.

FRIDA ÖSTBERG

FÖDD: 1977
KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:
UMEÅ IK, LINKÖPINGS FC

PRECIS SOM MALIN MOSTRÖM KOM FRIDA ÖSTBERG FRAM I KLUBBEN HÄGGLUNDS FRÅN ÖRNSKÖLDSVIK. De två värvades 1995 tillsammans till Umeå IK och fick det året vara med om att vinna Division 1 och gå upp i Damallsvenskan. Sejouren blev första gången ettårig, men efter återkomsten etablerade sig Umeå snart som ett topplag.

Inte minst Fridas allroundspel imponerade, hon kunde spela på de flesta positioner och var lika slitstark och pålitlig var hon än placerades. Oftast var det dock som mittfältare som hon var med om att vinna Damallsvenskan tre gånger och Uefa Women's Cup två gånger. I landslaget tog hon VM-silver 2003 och EM-silver 2001. Frida Östberg krönte sin karriär med en Diamantboll 2008 innan hon provade på ett år i den amerikanska WPS-ligan i klubben Chicago Red Stars 2009. Samma år anlätades hon som expert på Sveriges Television, en roll hon fortfarande har.

JOSEFIN ÖQVIST

FÖDD: 1983

KLUBBAR I DAMALLSVENSKAN:

BÄLINGE IF, LINKÖPINGS FC, TYRESÖ FF,
KRISTIANSTAD DFF

**JOSEFIN ÖQVIST BLEV SMÅTT FOLK-
HJÄLTE NÄR HON SKÖT SVERIGE TILL
VM-FINAL 2003 MED ETT AVGÖRANDE
MÅL MOT KANADA.**

Hon spelade i det läget i ettan för Bälinge hemma på Upplandsslätten. Först 2004 blev det damallsvenskan i samma klubb, följt av att Josefin gick till Linköping sedan Bälinge gick till Linköping sedan Bälinge åkt ur redan efter en säsong i comebacken. Efter en stark karriär som ständig mål-

spottare i Tyresö och Kristianstad flyttade hon till franska Montpellier 2013. Trots en succé med 18 mål på 20 matcher meddelade Öqvist i februari 2014 att hon avslutar sin karriär. Hon sa den gången: "Det känns bra att sluta och återgå till ett vanligt liv. Jag har alltid sagt att jag ska lägga av när jag är på topp och inte när någon säger åt mig att jag ska sluta. 2004 fick Josefin Öqvist en udda uppmärksamhet då hon utsågs till "Sveriges sexigaste kvinna" av tidningen Slitz.

1988									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	ÖXABÄCKS IF (M.E.S.)*	22	18	3	1	65	13	52	39
2	JITEX BK	22	15	4	3	50	15	35	34
3	MALMÖ FF	22	15	2	5	41	20	21	32
4	MALLBACKENS IF	22	11	3	8	35	30	5	25
5	GAIS	22	10	3	9	38	46	-8	23
6	GIDEONSBERGS IF	22	9	3	10	41	30	11	21
7	STRÖMSBRO IF	22	9	3	10	28	36	-8	21
8	HAMMARBY IF	22	9	2	11	44	43	1	20
9	IK BRAGE	22	6	3	13	33	45	-12	15
10	TROLLHÄTTANS IF	22	5	4	13	34	48	-14	14
11	SUNNANÄ SK	22	5	2	15	25	54	-29	12
12	DALHEM IF	22	1	6	15	22	76	-54	8

1989									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	JITEX BK (M.E.S.)	22	15	4	3	73	19	54	34
2	MALMÖ FF	22	15	3	4	47	27	20	33
3	ÖXABÄCKS IF	22	12	4	6	48	20	28	28
4	DJURGÅRDENS IF	22	13	2	7	39	24	15	28
5	MALLBACKENS IF	22	10	5	7	26	26	0	25
6	GIDEONSBERGS IF	22	9	4	9	28	34	-6	22
7	GAIS	22	7	6	9	32	38	-6	20
8	MARIESTADS BOIS	22	8	3	11	37	34	3	19
9	HAMMARBY IF	22	7	3	12	27	43	-16	17
10	STRÖMSBRO IF	22	6	5	11	27	51	-24	17
11	TROLLHÄTTANS IF	22	4	6	12	24	39	-15	14
12	IK BRAGE	22	2	3	17	18	71	-53	7

* MÄSTARE EFTER SLUTSPEL

TABELLERNÄ

1988

2020

1990									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	MALMÖ FF (M.E.S.)*	22	17	0	5	51	19	32	51
2	ÖXABÄCKS IF	22	15	3	4	64	33	31	48
3	JITEX BK	22	14	3	5	51	26	25	45
4	SUNNANA SK	22	11	5	6	47	26	21	38
5	DJURGÅRDENS IF	22	11	4	7	60	27	33	37
6	GIDEONSBERGS IF	22	9	5	8	33	39	-6	32
7	MARIESTADS BOIS	22	8	6	8	44	41	3	30
8	HAMMARBY IF	22	8	4	10	34	25	9	28
9	WÄ IF (U)	22	7	3	12	25	49	-24	24
10	GAIS	22	6	5	11	24	35	-11	23
11	MALLBACKENS IF	22	6	2	14	20	48	-28	20
12	STRÖMSBRO IF	22	0	0	22	7	72	-65	0

1991									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	MALMÖ FF	22	18	1	3	58	19	39	55
2	DJURGÅRDENS IF	22	15	1	6	69	20	49	46
3	JITEX BK	22	14	4	4	47	17	30	46
4	GIDEONSBERGS IF	22	13	5	4	39	20	19	44
5	ÖXABÄCK/MARK IF	22	13	2	7	62	34	28	41
6	HAMMARBY IF	22	12	3	7	54	32	22	39
7	GAIS	22	7	5	10	27	36	-9	26
8	SUNNANA SK	22	7	3	12	33	47	-14	24
9	WÄ IF	22	5	4	13	31	38	-7	19
10	SUNDSVALLS DFF	22	5	2	15	20	53	-33	17
11	MARIESTADS BOIS	22	5	1	16	24	66	-42	16
12	BK ASTRID (U)	22	2	1	19	20	82	-62	7

* MÄSTARE EFTER SLUTSPEL

FORTS. TABELLERNÄ 1988-2020

1992									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	ÖXABÄCK/MARK IF	22	17	3	2	78	28	50	54
2	GIDEONSBERGS IF	22	17	2	3	87	24	63	53
3	MALMÖ FF	22	14	4	4	56	27	29	46
4	ÄLVSJÖ AIK	22	13	3	6	53	27	26	42
5	JITEX BK	22	9	3	10	53	54	-1	30
6	HAMMARBY IF	22	8	5	9	47	44	3	29
7	WÄ IF	22	8	4	10	36	44	-8	28
8	SUNNANÄ SK	22	8	2	12	28	52	-24	26
9	LINDSDALS IF	22	6	5	11	28	51	-23	23
10	GAIS	22	5	6	11	31	47	-16	21
11	DJURGÄRDENS IF	22	4	2	16	24	85	-61	14
12	SUNDSVALLS DFF	22	2	3	17	25	62	-37	9

1993									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	MALMÖ FF	22	14	7	1	56	25	31	49
2	JITEX BK/JG93	22	15	2	5	60	28	32	47
3	GIDEONSBERGS IF	22	14	4	4	61	22	39	46
4	ÄLVSJÖ AIK	22	14	1	7	56	38	18	43
5	ÖXABÄCK/MARK IF	22	9	6	7	57	47	10	33
6	HAMMARBY IF	22	9	4	9	43	41	2	31
7	SUNNANÄ SK	22	8	5	9	29	34	-5	29
8	TYRESÖ FF	22	7	4	11	33	38	-5	25
9	AIK	22	7	2	13	22	37	-15	23
10	WÄ IF	22	6	4	12	24	57	-33	22
11	MALLBACKENS IF	22	3	3	16	24	56	-32	12
12	LINDSDALS IF	22	2	6	14	16	58	-42	12

1994									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	MALMÖ FF	22	18	2	2	73	17	56	56
2	HAMMARBY IF	22	16	4	2	72	16	56	52
3	GIDEONSBERGS IF	22	15	3	4	76	29	47	48
4	ÖXABÄCK/MARK IF	22	15	1	6	66	42	24	46
5	ÄLVSJÖ AIK	22	14	1	7	60	32	28	43
6	TYRESÖ FF	22	10	3	9	35	35	0	33
7	JITEX BK/JG93	22	9	3	10	46	42	4	30
8	SUNNANÄ SK	22	7	2	13	43	45	-2	23
9	ÖSTERS IF	22	6	0	16	24	60	-36	18
10	AIK	22	4	4	14	18	52	-34	16
11	WÄ IF	22	3	1	18	11	91	-80	10
12	VÄSTERÄS BK30	22	2	2	18	15	78	-63	8

1995									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	ÄLVSJÖ AIK	22	17	4	1	70	25	45	55
2	GIDEONSBERGS IF	22	16	1	5	67	23	44	49
3	MALMÖ FF	22	14	2	6	47	22	25	44
4	HAMMARBY IF	22	13	4	5	51	28	23	43
5	BÄLINGE IF	22	12	2	8	57	32	25	38
6	SUNNANÄ SK	22	10	5	7	49	30	19	35
7	JITEX BK/JG93	22	10	3	9	35	39	-4	33
8	ÖXABÄCK/MARK IF	22	8	4	10	42	50	-8	28
9	TYRESÖ FF	22	5	1	16	36	64	-28	16
10	ÖSTERS IF	22	4	2	16	18	65	-47	14
11	AIK	22	4	2	16	23	77	-54	14
12	MALLBACKENS IF	22	2	4	16	22	62	-40	10

1996									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	ÄLVSJÖ AIK	22	18	3	1	76	24	52	57
2	MALMÖ FF	22	15	3	4	75	28	47	48
3	JITEX BK/JG93	22	13	4	5	35	23	12	43
4	HAMMARBY IF	22	13	3	6	52	24	28	42
5	SUNNANÄ SK	22	12	5	5	57	19	38	41
6	BÄLINGE IF	22	9	6	7	47	26	21	33
7	GIDEONSBERGS IF	22	10	2	10	45	44	1	32
8	ÖXABÄCK/MARK IF	22	8	3	11	50	65	-15	27
9	LANDVETTER IF	22	8	3	11	39	61	-22	27
10	UMEÅ IK	22	3	3	16	24	61	-37	12
11	TYRESÖ FF	22	1	4	17	27	87	-60	7
12	IFK LIDINGÖ	22	1	3	18	16	81	-65	6

1997									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	ÄLVSJÖ AIK	22	16	4	2	47	13	34	52
2	MALMÖ FF	22	14	4	4	72	29	43	46
3	BÄLINGE IF	22	13	4	5	58	24	34	43
4	SUNNANÄ SK	22	11	7	4	48	25	23	40
5	HAMMARBY IF	22	10	6	6	44	30	14	36
6	DJURGÅRDENS IF	22	10	5	7	51	37	14	35
7	GIDEONSBERGS IF	22	9	4	9	35	41	-6	31
8	LANDVETTER IF	22	8	1	13	32	55	-23	25
9	ÖXABÄCK/MARK IF	22	6	4	12	37	60	-23	22
10	LOTORPS IF	22	5	3	14	28	55	-27	18
11	ÖSTERS IF	22	4	2	16	30	62	-32	14
12	JITEX BK/JG93	22	3	2	17	22	73	-51	11

1998									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	ÄLVSJÖ AIK	22	18	2	2	79	22	57	56
2	MALMÖ FF	22	16	2	4	60	25	35	50
3	BÄLINGE IF	22	14	4	4	48	26	22	46
4	HAMMARBY IF	22	10	5	7	55	27	28	35
5	SUNNANÄ SK	22	8	7	7	33	33	0	31
6	UMEÅ IK	22	8	6	8	46	40	6	30
7	LANDVETTER IF	22	8	4	10	38	47	-9	28
8	DJURGÅRDENS IF	22	7	5	10	38	38	0	26
9	WÅ IF	22	6	7	9	22	46	-24	25
10	ÖXABÄCK/MARK IF	22	7	3	12	36	50	-14	24
11	BK KENTY (U)	22	2	6	14	18	63	-45	12
12	GIDEONSBERGS IF	22	2	1	19	18	74	-56	7

1999									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	ÄLVSJÖ AIK	22	19	2	1	78	13	65	59
2	UMEÅ IK	22	15	3	4	49	22	27	48
3	MALMÖ FF	22	13	5	4	71	25	46	44
4	DJURGÅRDENS IF	22	14	1	7	58	27	31	43
5	BÄLINGE IF	22	10	4	8	42	45	-3	34
6	LANDVETTER IF	22	9	4	9	44	38	6	31
7	HAMMARBY IF	22	9	3	10	44	47	-3	30
8	KRISTIANSTAD/WÅ DFF	22	8	3	11	33	56	-23	27
9	ÖSTERS IF	22	5	7	10	31	48	-17	22
10	SUNNANÄ SK	22	3	6	13	29	54	-25	15
11	ÖRNÄS BK	22	3	3	16	32	78	-46	12
12	TYRESÖ FF	22	3	1	18	30	88	-58	10

FORTS. TABELLERNÄ 1988-2020

2000									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	UMEA IK	22	16	5	1	58	17	41	53
2	MALMÖ FF	22	16	4	2	58	14	44	52
3	ÄLVSJÖ AIK	22	15	5	2	71	19	52	50
4	DJURGÄRDENS IF	22	14	4	4	56	26	30	46
5	KOPPARBERGS/LANDV. IF	22	10	4	8	45	34	11	34
6	ÖSTERS IF	22	8	2	12	27	57	-30	26
7	HAMMARBY IF	22	7	2	13	44	45	-1	23
8	BÄLINGE IF	22	6	5	11	35	42	-7	23
9	KRISTIANSTAD/WÄ DFF	22	5	8	9	29	51	-22	23
10	BK KENTY	22	4	6	12	22	48	-26	18
11	SUNDBYBERGS IK	22	4	3	15	21	49	-28	15
12	BK ASTRID	22	3	0	19	22	86	-64	9

2001									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	UMEA IK	22	19	3	0	80	8	72	60
2	MALMÖ FF	22	16	4	2	66	18	48	52
3	ÄLVSJÖ AIK	22	15	3	4	69	30	39	48
4	DJURGÄRDENS IF	22	12	4	6	45	33	12	40
5	KOPPARBERGS/LANDV. IF	22	11	5	6	55	31	24	38
6	MALLBACKENS IF	22	8	4	10	31	40	-9	28
7	BÄLINGE IF	22	7	6	9	35	44	-9	27
8	SUNNANÄ SK	22	6	3	13	26	50	-24	21
9	HAMMARBY IF	22	5	4	13	31	54	-23	19
10	KRISTIANSTAD/WÄ DFF	22	4	5	13	17	44	-27	17
11	HOLMALUNDS IF	22	2	5	15	22	70	-48	11
12	ÖSTERS IF	22	3	2	17	14	69	-55	11

2002									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	UMEA IK	22	20	1	1	104	15	89	61
2	MALMÖ FF	22	18	4	0	81	9	72	58
3	KOPPARBERGS/LANDV. IF	22	10	7	5	28	24	4	37
4	ÄLVSJÖ AIK	22	10	6	6	60	32	28	36
5	DJURGÄRDENS IF	22	10	5	7	41	31	10	35
6	HAMMARBY IF	22	8	4	10	46	51	-5	28
7	BÄLINGE IF	22	7	7	8	20	39	-19	28
8	IF TRION	22	5	5	12	18	42	-24	20
9	MALLBACKENS IF	22	5	5	12	21	47	-26	20
10	SUNNANÄ SK	22	4	6	12	26	54	-28	18
11	ALVIKS IK	22	4	3	15	21	65	-44	15
12	BK KENTY	22	4	1	17	16	73	-57	13

2003									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	DJURGÄRDEN/ÄLVSJÖ	22	19	1	2	94	25	69	58
2	UMEA IK	22	18	3	1	70	10	60	57
3	MALMÖ FF	22	17	1	4	64	16	48	52
4	HAMMARBY IF	22	13	3	6	54	35	19	42
5	BÄLINGE IF	22	10	6	6	50	27	23	36
6	KOPPARBERGS/LANDV. IF	22	9	5	8	49	43	6	32
7	SUNNANÄ SK	22	6	5	11	33	52	-19	23
8	KARLSLUNDS IF	22	4	7	11	30	53	-23	19
9	MALLBACKENS IF	22	4	7	11	22	47	-25	19
10	STATTENA IF	22	4	4	14	22	63	-41	16
11	ÖSTERS IF	22	2	3	17	20	69	-49	9
12	IF TRION	22	2	3	17	16	84	-68	9

2004									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	DJURGÅRDEN/ÅLVSJÖ	22	19	2	1	74	23	51	59
2	UMEÅ IK	22	19	1	2	106	17	89	58
3	MALMÖ FF	22	15	4	3	67	23	44	49
4	KOPPARBERGS/LANDV. IF	22	10	4	8	29	33	-4	34
5	HAMMARBY IF	22	10	3	9	44	42	2	33
6	LINKÖPINGS FC	22	8	4	10	28	37	-9	28
7	KARLSLUNDS IF	22	7	3	12	32	54	-22	24
8	MALLBACKENS IF	22	6	4	12	17	41	-24	22
9	SUNNANA SK	22	5	5	12	30	47	-17	20
10	SJÄLEVADS IK	22	5	5	12	19	49	-30	20
11	BÄLINGE IF	22	4	7	11	23	55	-32	19
12	STATTENA IF	22	1	4	17	13	61	-48	7

2005									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	UMEÅ IK	22	21	1	0	94	11	83	64
2	MALMÖ FF	22	18	2	2	72	16	56	56
3	DJURGÅRDEN/ÅLVSJÖ	22	13	3	6	41	21	20	42
4	LINKÖPINGS FC	22	11	3	8	41	28	13	36
5	KOPPARBERGS/GÖTEBORG	22	9	5	8	38	32	6	32
6	SUNNANA SK	22	9	3	10	36	37	-1	30
7	KIF ÖREBRO	22	8	6	8	35	43	-8	30
8	MALLBACKENS IF	22	6	4	12	28	49	-21	22
9	HAMMARBY IF	22	5	5	12	26	43	-17	20
10	QBIK	22	5	1	16	19	60	-41	16
11	AIK	22	4	3	15	17	59	-42	15
12	SJÄLEVADS IK	22	3	4	15	19	67	-48	13

2006									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	UMEÅ IK	22	21	1	0	74	11	63	64
2	DJURGÅRDEN/ÅLVSJÖ	22	13	4	5	61	23	38	43
3	LINKÖPINGS FC	22	12	5	5	43	25	18	41
4	MALMÖ FF	22	11	7	4	41	23	18	40
5	KOPPARBERGS/GÖTEBORG	22	10	5	7	44	36	8	35
6	KIF ÖREBRO	22	8	5	9	33	33	0	29
7	HAMMARBY IF	22	8	5	9	34	43	-9	29
8	SUNNANA SK	22	8	3	11	26	33	-7	27
9	BÄLINGE IF	22	4	7	11	16	41	-25	19
10	QBIK	22	2	9	11	18	51	-33	15
11	JITEX BK	22	2	7	13	17	59	-42	13
12	MALLBACKENS IF	22	3	2	17	15	44	-29	11

2007									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	UMEÅ IK	22	20	0	2	81	19	62	60
2	DJURGÅRDENS IF	22	16	3	3	51	20	31	51
3	LDB FC MALMÖ	22	14	3	5	54	17	37	45
4	KOPPARBERGS/GÖTEBORG	22	12	2	8	54	47	7	38
5	SUNNANA SK	22	9	8	5	36	25	11	35
6	LINKÖPINGS FC	22	10	5	7	40	30	10	35
7	KIF ÖREBRO	22	8	6	8	28	32	-4	30
8	HAMMARBY IF	22	6	3	13	27	46	-19	21
9	BÄLINGE IF	22	5	4	13	29	42	-13	19
10	AIK	22	3	6	13	10	45	-35	15
11	FALKÖPINGS KIK	22	4	2	16	17	65	-48	14
12	QBIK	22	1	6	15	16	55	-39	9

FORTS. TABELLERNÄ 1988-2020

2008									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	UMEA IK	22	18	3	1	80	17	63	57
2	LINKÖPINGS FC	22	17	2	3	54	19	35	53
3	LDB FC MALMÖ	22	16	3	3	62	22	40	51
4	AIK	22	14	3	5	49	18	31	45
5	DJURGÄRDENS IF	22	9	6	7	38	29	9	33
6	KOPPARBERGS/GÖTEBORG	22	10	0	12	45	38	7	30
7	KIF ÖREBRO	22	9	3	10	23	31	-8	30
8	HAMMARBY IF	22	7	4	11	23	41	-18	25
9	KRISTIANSTADS OFF	22	6	2	14	23	54	-31	20
10	SUNNANÄ SK	22	5	4	13	27	37	-10	19
11	UMEA SÖDRA	22	2	3	17	13	73	-60	9
12	BÄLINGE IF	22	0	5	17	9	67	-58	5

2009									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	LINKÖPINGS FC	22	15	4	3	45	11	34	49
2	UMEA IK	22	15	3	4	53	22	31	48
3	LDB FC MALMÖ	22	14	3	5	60	16	44	45
4	KOPPARBERGS/GÖTEBORG	22	14	3	5	46	21	25	45
5	KIF ÖREBRO	22	13	3	6	34	25	9	42
6	DJURGÄRDENS IF	22	13	2	7	53	29	24	41
7	SUNNANÄ SK	22	10	2	10	28	27	1	32
8	AIK	22	7	3	12	29	38	-9	24
9	HAMMARBY IF	22	6	3	13	29	38	-9	21
10	KRISTIANSTADS OFF	22	6	0	16	32	61	-29	18
11	PITEÄ IF	22	2	3	17	16	59	-43	9
12	STATTENA IF	22	1	3	18	14	92	-78	6

2010									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	LDB FC MALMÖ	22	19	2	1	66	18	48	59
2	KOPPARBERGS/GÖTEBORG	22	14	6	2	59	18	41	48
3	LINKÖPINGS FC	22	11	7	4	39	15	24	40
4	TYRESÖ FF	22	12	4	6	41	26	15	40
5	KIF ÖREBRO	22	9	6	7	31	27	4	33
6	JITEX BK	22	10	3	9	32	39	-7	33
7	UMEA IK	22	8	3	11	25	40	-15	27
8	DJURGÄRDENS IF	22	6	4	12	24	34	-10	22
9	KRISTIANSTADS OFF	22	5	5	12	32	48	-16	20
10	HAMMARBY IF	22	5	3	14	22	37	-15	18
11	SUNNANÄ SK	22	4	5	13	18	53	-35	17
12	AIK	22	3	4	15	16	50	-34	13

2011									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	LDB FC MALMÖ	22	15	4	3	52	19	33	49
2	KOPPARBERGS/GÖTEBORG	22	15	3	4	50	13	37	48
3	UMEA IK	22	13	5	4	45	21	24	44
4	TYRESÖ FF	22	13	4	5	49	20	29	43
5	KIF ÖREBRO	22	11	6	5	39	28	11	39
6	LINKÖPINGS FC	22	9	8	5	30	22	8	35
7	KRISTIANSTADS OFF	22	10	4	8	37	27	10	34
8	DJURGÄRDENS IF	22	8	1	13	22	42	-20	25
9	JITEX BK	22	5	4	13	32	43	-11	19
10	PITEÄ IF	22	4	5	13	22	44	-22	17
11	HAMMARBY IF	22	1	5	16	7	52	-45	8
12	DALSJÖFORS GOLF	22	1	5	16	9	63	-54	8

2012									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	TYRESÖ FF	22	18	1	3	65	12	53	55
2	LDB FC MALMÖ	22	18	1	3	61	24	37	55
3	LINKÖPINGS FC	22	11	6	5	50	34	16	39
4	KOPPARBERGS/GÖTEBORG	22	12	2	8	48	25	23	38
5	KRISTIANSTADS DFF	22	11	2	9	40	37	3	35
6	VITTSJÖ GIK	22	9	3	10	37	42	-5	30
7	UMEÅ IK	22	7	5	10	27	47	-20	26
8	PITEÅ IF	22	8	1	13	35	42	-7	25
9	JITEX BK	22	6	5	11	26	36	-10	23
10	KIF ÖREBRO	22	7	1	14	26	52	-26	22
11	DJURGÅRDENS IF	22	6	1	15	21	55	-34	19
12	AIK	22	3	4	15	16	46	-30	13

2013									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	LDB FC MALMÖ	22	17	4	1	55	14	41	55
2	TYRESÖ FF	22	14	6	2	71	24	47	48
3	LINKÖPINGS FC	22	14	4	4	46	25	21	46
4	KOPPARBERGS/GÖTEBORG	22	9	6	7	33	31	2	33
5	UMEÅ IK	22	9	4	9	31	29	2	31
6	KIF ÖREBRO	22	7	8	7	37	35	2	29
7	PITEÅ IF	22	7	6	9	31	32	-1	27
8	VITTSJÖ GIK	22	7	6	9	32	34	-2	27
9	KRISTIANSTADS DFF	22	7	3	12	38	43	-5	24
10	JITEX BK	22	5	7	10	20	37	-17	22
11	MALLBACKENS IF	22	3	7	12	17	40	-23	16
12	SUNNANÅ SK	22	0	5	17	15	82	-67	5

2014									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	FC ROSENGÅRD (RM)	20	18	0	2	62	17	45	54
2	KIF ÖREBRO	20	14	0	6	32	14	18	42
3	KOPPARBERGS/GÖTEBORG	20	12	3	5	50	21	29	39
4	LINKÖPINGS FC	20	11	5	4	43	19	24	38
5	KRISTIANSTADS DFF	20	9	4	7	21	18	3	31
6	UMEÅ IK	20	8	3	9	35	29	6	27
7	ESKILSTUNA UNITED (U)	20	6	8	6	25	31	-6	26
8	VITTSJÖ GIK	20	7	2	11	21	40	-19	23
9	PITEÅ IF	20	6	3	11	22	32	-10	21
10	AIK (U)	20	4	2	14	13	48	-35	14
11	JITEX BK	20	0	0	20	6	61	-55	0
12	TYRESÖ FF	7	3	1	3	9	9	0	0

2015									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	FC ROSENGÅRD	22	15	6	1	60	16	44	51
2	ESKILSTUNA UNITED	22	16	2	4	41	15	26	50
3	PITEÅ IF	22	13	6	3	45	25	20	45
4	LINKÖPINGS FC	22	14	2	6	43	17	26	44
5	KIF ÖREBRO	22	10	4	8	36	30	6	34
6	KOPPARBERGS/GÖTEBORG	22	9	5	8	32	33	-1	32
7	KRISTIANSTADS DFF	22	8	3	11	33	41	-8	27
8	UMEÅ IK	22	6	6	10	28	34	-6	24
9	VITTSJÖ GIK	22	6	6	10	26	38	-12	24
10	MALLBACKENS IF	22	5	3	14	19	36	-17	18
11	HAMMARBY IF	22	3	9	10	20	38	-18	18
12	AIK	22	0	2	20	11	71	-60	2

FORTS. TABELLERNÄ 1988-2020

2016									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	LINKÖPINGS FC	22	20	2	0	73	14	59	62
2	FC ROSENGÅRD	22	16	4	2	62	13	49	52
3	ESKILSTUNA UNITED	22	11	5	6	34	26	8	38
4	PITEÅ IF	22	10	7	5	29	31	-2	37
5	KOPPARBERGS/GÖTEBORG	22	9	6	7	35	24	11	33
6	DJURGÅRDENS IF	22	7	6	9	32	34	-2	27
7	VITTSJÖ GIK	22	5	9	8	29	37	-8	24
8	KIF ÖREBRO	22	5	8	9	27	38	-11	23
9	KVARNESVEDENS IK	22	5	8	9	30	48	-18	23
10	KRISTIANSTADS DFF	22	3	6	13	18	35	-17	15
11	UMEÅ IK	22	2	7	13	16	47	-31	13
12	MALLBACKENS IF	22	3	4	15	19	57	-38	13

2017									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	LINKÖPINGS FC	22	16	3	3	45	24	21	51
2	FC ROSENGÅRD	22	12	6	4	50	23	27	42
3	ESKILSTUNA UNITED	22	11	5	6	37	24	13	38
4	PITEÅ IF	22	10	6	6	31	20	11	36
5	KRISTIANSTADS DFF	22	9	4	9	33	26	7	31
6	DJURGÅRDENS IF	22	9	3	10	31	36	-5	30
7	HAMMARBY IF	22	6	9	7	27	26	1	27
8	KOPPARBERGS/GÖTEBORG	22	7	6	9	31	41	-10	27
9	LIMHAMN BUNKEFLO	22	8	2	12	23	43	-20	26
10	VITTSJÖ GIK	22	5	8	9	24	30	-6	23
11	KVARNESVEDENS IK	22	4	7	11	41	54	-13	19
12	KIF ÖREBRO	22	2	7	13	21	47	-26	13

2018									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	PITEÅ IF	22	16	0	6	42	24	18	48
2	KOPPARBERGS/GÖTEBORG	22	15	2	5	54	27	27	47
3	FC ROSENGÅRD	22	14	3	5	55	18	37	45
4	KRISTIANSTADS DFF	22	11	6	5	30	26	4	39
5	LINKÖPINGS FC	22	9	6	7	47	31	16	33
6	ESKILSTUNA UNITED	22	9	4	9	30	36	-6	31
7	VÄXJÖ DFF	22	9	2	11	29	33	-4	29
8	DJURGÅRDENS IF	22	7	6	9	25	30	-5	27
9	VITTSJÖ GIK	22	7	5	10	32	26	6	26
10	LIMHAMN BUNKEFLO	22	8	2	12	25	40	-15	26
11	HAMMARBY IF	22	8	0	14	29	39	-10	24
12	IFK KALMAR	22	1	0	21	14	82	-68	3

2019									
NR	LAG	S	V	O	F	GM	IM	MS	P
1	FC ROSENGÅRD	22	14	7	1	51	16	35	49
2	KOPPARBERGS/GÖTEBORG	22	13	6	3	45	19	26	45
3	VITTSJÖ GIK	22	12	5	5	33	13	20	41
4	ESKILSTUNA UNITED	22	11	5	6	34	19	15	38
5	LINKÖPINGS FC	22	10	6	6	37	20	17	36
6	PITEÅ IF	22	8	10	4	30	21	9	34
7	KRISTIANSTADS DFF	22	9	6	7	38	30	8	33
8	KIF ÖREBRO	22	9	3	10	28	30	-2	30
9	VÄXJÖ DFF	22	6	7	9	25	40	-15	25
10	DJURGÅRDENS IF	22	4	2	16	24	49	-25	14
11	LIMHAMN BUNKEFLO	22	3	5	14	16	46	-30	14
12	KUNGSBACKA DFF	22	1	2	19	14	72	-58	5

SKYTTELIGAN:

1988	LENA VIDEKULL, ÖXABÄCK, 24
1989	ELEONOR HULTIN, JITEX, 25
1990	LENA VIDEKULL, MALMÖ FF, 21
1991	LENA VIDEKULL, MALMÖ FF, 28
1992	ANNELI ANDELÉN, ÖXABÄCK/MARK, 26
1993	ANNELI ANDELÉN, ÖXABÄCK/MARK, 29
1994	ANNELI ANDELÉN, ÖXABÄCK/MARK, 33
1995	ANNELI WAHLGREN, BÄLINGE, 27
1996	LENA VIDEKULL, MALMÖ FF, 23
1997	LENA VIDEKULL, MALMÖ FF, OCH ANNELI WAHLGREN, BÄLINGE, BÅDA 22.
1998	VICTORIA SVENSSON, ÄLVSJÖ AIK, 32
1999	LUIZA PENDYK, MALMÖ FF, 29
2000	LUIZA PENDYK, MALMÖ FF, 25
2001	VICTORIA SVENSSON, ÄLVSJÖ AIK, 34
2002	HANNA LJUNGBERG, UMEÅ, 39
2003	VICTORIA SVENSSON, DJURGÅRDEN/ÄLVSJÖ, 23
2004	LAURA KALMARI, UMEÅ, OCH MARTA, UMEÅ, BÅDA 22
2005	THERESE LUNDIN, MALMÖ FF, OCH MARTA, UMEÅ, BÅDA 21
2006	LOTTA SCHELIN, KOPPARBERGS/GÖTEBORG, 21
2007	LOTTA SCHELIN, KOPPARBERGS/GÖTEBORG, 25
2008	MANON MELIS, LDB, OCH MARTA, UMEÅ, BÅDA 23.
2009	LINNEA LILJEGÄRD, KOPPARBERGS/GÖTEBORG, 22
2010	MANON MELIS, LDB, 25
2011	MANON MELIS, LDB, OCH MARGRET LARA VIDARSDOTTIR, KRISTIANSTAD, BÅDA 16.
2012	ANJA MITTAG, LDB, 21
2013	CHRISTEN PRESS, TYRESÖ, 23
2014	ANJA MITTAG, ROSENGÅRD, 21
2015	GÄLLE EGANAMOUIT, ESKILSTUNA, 18
2016	PERNILLE HARDER, LINKÖPING, 23

2017	TABITHA CHAWINGA, KVARNSVEDEN, 25.
2018	ANJA MITTAG, ROSENGÅRD, 17
2019	ANNA ANVEGÅRD, ROSENGÅRD, 14

NIO SPELARE HAR VUNNIT SKYTTELIGAN MER ÄN EN GÅNG:

LENA VIDEKULL (5 GÅNGER), MANON MELIS, MARTA, ANNELI ANDELÉN OCH VICTORIA SVENSSON (3), LOTTA SCHELIN, ANJA MITTAG, LUIZA PENDYK OCH ANNELI WAHLGREN (2).

HANNA LJUNGBERG HAR MÅLREKORDET. HENNES 39 MÅL FRÅN SÄSONGEN 2002 LÄR STÅ SIG FÖR ALL FRAMTID.

MEST FRAMGÅNGSRIKA TRÄNARE I DAMALLSVENSKAN

ULF BERGQUIST

- 4 SM-GULD (ÖXABÄCK 1975, 1987, 1988, MALMÖ FF 1990)
- 2 SM-SILVER (TROLLHÄTTANS IF 1984, MALMÖ FF 1989)
- 3 SVENSKA CUPEN-GULD (ÖXABÄCK 1987, 1988, MALMÖ FF 1990)

KAJ HANSSON

- 3 SM-GULD (JITEX 1981, 1984, 1989)
- 3 SM-SILVER (GAIS 1985, JITEX 1987, 1988)
- 3 SVENSKA CUPEN-GULD (JITEX 1981, 1982, 1984)
- 3 SVENSKA CUPEN-SILVER (GAIS 1985, JITEX 1987, 1989)

RICHARD HOLMLUND

- 3 SM-GULD (UMEÅ IK 2000, 2001, 2002)
- 1 SM SILVER (UMEÅ IK 2003)
- 4 SVENSKA CUPEN-GULD (UMEÅ IK 2001, 2002, 2003, KIF ÖREBRO 2010)
- 1 UEFA WOMEN'S CUP-GULD (UMEÅ IK 2003)
- 1 UEFA WOMEN'S CUP-SILVER (UMEÅ IK 2002)

MEST FRAMGÅNGSRIKA TRÄNARE I DAMALLSVENSKAN FORTS.

ANDRÉE JEGLERTZ

3 SM-GULD (UMEÅ IK 2005, 2006, 2007)

1 SM SILVER (UMEÅ IK 2004)

1 SVENSKA CUPEN-GULD (UMEÅ IK 2007)

3 SVENSKA CUPEN-SILVER (UMEÅ IK 2004, 2005, 2006)

1 UEFA WOMEN'S CUP-GULD (UMEÅ IK 2004)

SVENSKA MÄSTARINNOR

MELLAN ÅREN 1973 OCH 1992 SAMT MELLAN 1998 OCH 1999 SPELADES SM-SLUTSPEL.

DAMALLSVENSKANS SEGRARE KORADES SOM MÄSTARINNOR MELLAN 1993 OCH 1997 SAMT ÅTER FRÅN ÅR 2000. DEN FÖRSTA DAMALLSVENSKAN 1988 VANN AV ÖXABÄCK IF. FÖLJANDE LAG HAR KORATS TILL SVENSKA MÄSTARINNOR GENOM ÅREN:

2019 – FC ROSENGÅRD

2018 – PITEÅ IF

2017 - LINKÖPINGS FC

2016 - LINKÖPINGS FC

2015 - ROSENGÅRD

2014 - ROSENGÅRD

2013 - LDB FC MALMÖ

2012 - TYRESÖ FF

2011 - LDB FC MALMÖ

2010 - LDB FC MALMÖ

2009 - LINKÖPINGS FC

2008 - UMEÅ IK

2007 - UMEÅ IK

2006 - UMEÅ IK

2005 - UMEÅ IK

2004 - DJURGÅRDEN/ÄLVSJÖ

2003 - DJURGÅRDEN/ÄLVSJÖ

2002 - UMEÅ IK

2001 - UMEÅ IK

2000 - UMEÅ IK

1999 - ÄLVSJÖ AIK

1998 - ÄLVSJÖ AIK

1997 - ÄLVSJÖ AIK

1996 - ÄLVSJÖ AIK

1995 - ÄLVSJÖ AIK

1994 - ÄLVSJÖ AIK

1993 - MALMÖ FF

1992 - GIDEONSBURG IF

1991 - MALMÖ FF

1990 - MALMÖ FF

1989 - JITEX BK

1988 - ÖXABÄCK IF

INNAN DAMALLSVENSKAN:

1987 - ÖXABÄCK IF

1986 - MALMÖ FF

1985 - HAMMARBY IF

1984 - JITEX BK

1983 - ÖXABÄCK IF

1982 - SUNNANÅ SK

1981 - JITEX BK

1980 - SUNNANÅ SK

1979 - JITEX BK

1978 - ÖXABÄCK IF

1977 - JAKOBSBERGS GOLF

1976 - JITEX BK

1975 - ÖXABÄCK IF

1974 - JITEX BK

1973 - ÖXABÄCK IF

FLEST MÅL I EN MATCH

6 MÅL

ANNELI ANDELÉN, ÖXABÄCK/MARK 20/8 1994

(ÖXABÄCK/MARK - GIDEONSBURG 6-1)

LENA VIDEKULL, MALMÖ FF 19/9 1998

(KENTY - MALMÖ FF 0-9)

ELIN FLYBORG, DJURGÅRDEN 29/10 2000

(ÖSTER - DJURGÅRDEN 1-9)

SARA LINDÉN, KOPPARBERGS/GÖTEBORG, 24/5 2008

(KOPPARBERGS/GÖTEBORG - UMEÅ SÖDRA 9-0)

MARTA, UMEÅ IK, 18/10 2008

(UMEÅ IK - BÄLINGE 11-1)

5 MÅL

BIRGITTA SÖDERSTRÖM, SUNNANÅ, 28/7 1990

(SUNNANÅ -GAIS 8-1)

HELEN NILSSON, GIDEONSBURG, 2/6 1992

(GIDEONSBURG - DJURGÅRDEN 11-1)

PÄRNILLA LARSSON, GIDEONSBURG, 12/5 1994

(GIDEONSBURG - WÅ 11-0)

MONICA MAGNUSSON, JITEX/JG 93 12/6 1995

(JITEX/JG 93 - WÅ 7-1)

ANNELI WAHLGREN, BÄLINGE, 8/7 1995

(TYRESÖ - BÄLINGE 4-8)

LENA VIDEKULL, MALMÖ FF 17/6 1999

(MALMÖ FF - LANDVETTER 9-4)

LUIZA PENDYK, MALMÖ FF 6/5 2000

(MALMÖ FF - ASTRIO 9-0)

MARIT BJÖRSTEDT, KOPPARBERGS/LANDVETTER

11/8 2001

(KOPPARBERGS/GÖTEBORG - BÄLINGE 7-0)

CHRISTINA PAPP, MALMÖ FF 11/8 2002

(ALVIK-MALMÖ FF 0-8)

32 ÅR MED DAMALLSVENSKAN – STJÄRNORNA, KLUBBARNA OCH DRÖMMARNA ÄR EN HYLLNING TILL DE PROFILER, KULTLAG, PIONJÄRER, IMPORTER OCH LEDARE SOM TILLSAMMANS SKAPADE VÄRLDENS MEST INTRESSANTA FOTBOLLSLIGA PÅ DAMSIDAN.

BOKEN GÅR IGENOM DAMALLSVENSKAN ÅR FÖR ÅR OCH SUMMERAR MÄNGDER AV FAKTA FRÅN SÄSONGERNA SOM GÅTT SEDAN DET ÄNTLIGEN BLEV EN SAMLAD HÖGSTA SERIE 1988: TABELLERNAS, PUBLIKREKORDEN, SKYTTEDRÖTTNINGARNA.

**VI MÖTER SEX DAMALLSVENSKA PROFILER SOM MED EGNA ORD BERÄTTAR OM SIN KÄRLEK TILL SPORTEM, VI LÄR OSS LITE MER OM DE MEST LYCKADE STJÄRN-
VÄRVNINGARNA FRÅN UTLANDET OCH VI GÅR IGENOM SAMTLIGA KLUBBAR SOM SPELAT I DEN HÖGSTA SERIEM. ALLT KRYDDAT MED ÅRTAL, ANEKDOTER OCH HUNDRATALS BILDER.**

32 ÅR MED DAMALLSVENSKAN ÄR EN GULDGRUVA FÖR DEN SOM VILL GRÄVA NER SIG I ÄMNET DAMALLSVENSKAN OCH ÄR DEN FÖRSTA BOKEN I SITT ÄMNE.

ISBN: 978-91-977449-4-2

